

DOSTOZAN

(M. HANİFİ SARIYILDIZ)

-Hayatı ve Şiirleri-

Hazırlayan:

Serdar YAKAR



DOSTOZAN
(M. HANİFİ SARIYILDIZ)
-Hayatı ve Şiirleri-

Editör:
Cevdet KABAKCI

Hazırlayan:
Serdar YAKAR

İSBN:
978-9944-5764-7-5

Kapak Tasarım:
Şaduman AÇOĞLU

Baskı:
Öncü Basımevi
Kazım Karabekir Caddesi
Ali Kabakçı İşhanı No 85/2
İskitler / ANKARA
Tel: (0216) 384 31 20

Baskı Tarihi:
Ocak 2012

İletişim Adresi:
Kahramanmaraş Belediyesi
Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü
Tel: (0344) 228 46 00
e.posta: kultursosyal@kahramanmaras.bel.tr

Bu Eser Kahramanmaraş Belediyesi'nin Bir Kültür Hizmetidir

İÇİNDEKİLER

Takdim.....	11
Önsöz.....	13
M.Hanifi Sarıyıldız (Dostoza) ve Şiir.....	17
Hanifi Sarıyıldız ve Eşi'nin Arkasından.....	21
Maraş'a Mektup -1.....	27
Mektup -2.....	30
Mektup -3.....	32
Mektup -4.....	34
Mektup -5.....	37
Mektup -6.....	39
Maraş -1.....	41
Maraş -2.....	44
Maraşlı -1.....	46
Maraşlı -2.....	47
Maraş'ın.....	48
Maraş'ım Maraşlıyım Ben.....	50
Övgü.....	53
Bir Destan Ki.....	54
İstiklal ve Cuma.....	55
Maraşta Gezi.....	56
On İki Şubat.....	58
Maraşça -1.....	61
Maraşça -2.....	63
Lügatçe -1.....	64
Lügatçe -2.....	65
Lugatçe.....	69
Sütçü İmam.....	71
Kurtuluş.....	76
Ezanlar Bayrak Oldular.....	77
Boşuna Değil.....	78
Memleketim (Ben).....	80
Maraş'ta.....	81
Döngel Mağarası.....	82

Su Perisi.....	83
Selam.....	84
Pehlivan.....	86
Arkadaşım Pehlivan Seyfi.....	88
Hoş Geldiniz.....	89
Buyurun.....	91
Savulun Hey.....	92
Aslanım.....	93
Tutumlu Olmak.....	94
Ağıt.....	95
Aşı.....	98
Bahar.....	99
Bayram.....	100
Bayrammış (!) -1.....	101
Bayrammış (!) -2.....	102
Belki Yeniden.....	103
Bilmek İsterdim.....	104
Bir Arpa Boyu.....	106
Bir Gün.....	107
Damla Taş.....	109
Doğru Yol.....	110
Odam ve Fareler.....	111
Görmek İstedğim.....	114
Hakk.....	116
Hak.....	117
Hak Bir.....	118
Hal-i Pür Melalimiz.....	119
Azda Çokta Senin.....	121
Niçin.....	122
Zulüm.....	124
Darbe.....	125
Yassı Ada da Geceler.....	126
İdam Mahkumu -1.....	127
İdam Mahkumu -2.....	129
İdam Mahkumu -3.....	131
Üç Taze Fidan.....	133
İhtiyar.....	134
Değirmenci.....	135
İkinciler.....	136

Kar Aydınılığı	137
Karamsar	138
Keremce Yandığı	139
Kır Şu Kalemi	140
Laiklik	141
Allah Belasını Versin.....	142
Memleketim	143
Rotasyon.....	144
Merhaba	146
Neden -1.....	147
Neden -2.....	148
O Yüzden Varız	149
Olur	150
Hürriyet.....	151
Var mıyız?.....	152
Siyaset Neyine Senin	153
Gel Gör Hele Gel Gör.....	155
Soramıyorum	158
Tek Yol İslam Yazacağım	160
Vah Vah	162
Kimler Açtı Aramızı	163
Azgınlar	165
Saygısızlar.....	167
Ne Zararı Var	168
Ne Kaldı	170
Askere Mektup	172
Asker Mektubu-Nazire	173
Yollar	175
Türk Çocuğu.....	176
Türkiye	177
Amasya.....	178
Karadeniz -1.....	179
Karadeniz -2	180
Akıl Kapısını Açar mı Dersin?	181
Azerbaycan	182
Çamlıca ve Boğaz	183
Zelzele	184
Kosova İçin	185
Yangın	186

Acaba	187
Neden.....	188
Gülmek.....	189
Bir Köy Var Benim Köyümdür	190
Makus Talih	191
Hengâme	192
Boraboy	193
Özlem	194
Makine	195
Yolcu	196
Esir Alsam Mermileri	197
Öğretmen	198
Kaybettiklerim	199
Beklediğim Ses	200
Kitâbe	201
Afganlı Kızlar	202
Yangını Söndürmek Yakışır Sana	203
Dosta Muhabbet Doluyum.....	205
Dost'dan Bulut'a	206
Arif'tir O.....	208
Hayret	209
Yanar Yüreğim	211
Ermiş İki Kardeş	212
Çin Çin Kuşları	214
Meryem Çil Kalesinin Efsanesi	216
Kim Üstün	218
Adaletin Mülkü.....	220
Çoban ve Hızır	221
Çocuklar ve Anneler	224
Devlet Gemisi	227
Osmanlı'nın Doğuşu	229
Beyinsiz Akla Nalet	233
Hasretim	235
Durum	236
Naat	238
Yarab Beni Bana Ver	240
Yakarış	242
Rabbim.....	244
Allah Bilir.....	245

Hesabı Var	246
Değildi	247
Şehr-i Ramazan	248
Mevlana	249
Anlatabilseydim	250
Duralım Hak Divânına	251
Acırım	252
Biz	253
Muradım	255
Talan Eyledin -1	256
Talan Eyledin -2	257
Siz ve Biz	258
Sebeb	259
Yağmur	260
Yağmur Duası	261
Ya Gel	262
Yaran İçin	263
Bezirdi Canımdan Beni	264
Can Suyu	265
Garibim	266
Dalgalar	267
Muamma	268
Sal	269
Divâne	270
Tamam Denecek	271
Bir Garip Yolcu	272
Allah'ın İpi	273
Şarkılar Yitirdi Güzelliğini	274
Ulu Ferman	275
Sevgi	276
Gece	277
Hasret	278
Korku	279
Erdek Geceleri	280
Gül	281
Aşk	282
Kara Sevda	283
Şarkı -1	284
Şarkı -2	285

Bahar -1	286
Bahar -2	287
Seher Yeli	288
Karanlık -1	289
Karanlık -2	290
Karanlık -3	291
Gerçek	292
Cevap	293
Nefs	294
Arayış	295
Aşk'ın Bedeli	296
Geceler	297
Uyan	299
Dost	300
Kör Kandil	301
Gerçek	302
Kar	303
Sen Varsın	305
Şahit Olunuz	306
Sen	307
Sen ve Ben	308
Bir Tebessüm	309
Biraz	310
Divane	312
Gül	313
Canım Benim	314
Gözlerin	315
Gördüm	316
Gönül-1	317
Gönül-2	318
Gönül-3	319
Deli Gönül	320
Gönül Bendi	321
Dörtlükler	322
Kıt'alar	326
Maniler	327
Teselli	329
Kadın	330
Hayal mi?	331

Anam -1	332
Anam -2.....	333
Hayat Arkadaşım	334
Meleğim	335
Kadınım	336
Saçların	337
Oğlum.....	338
Oğlum Adnan	340
Oğlum (Adnan).....	341
Senindir -1.....	342
Senindir -2.....	343
Atilla	344
Kızlarım -1	345
Kızlarım -2	346
Kemal Ağbime Ağıt.....	347
O Benim Bacım	349
Küçük Arda	350
Mehmet Emre	352
Küçük Levent	353
Torunlarım	354
Kübra	357
Küçük Banu	358
Atlattık	359
Aziz Misafir	360
Can Kuşu	361
Hayat.....	362
Dost	363
Dost'a.....	364
Hemhal Olalım.....	365
Açık Gitmesin Gözlerim.....	366
Günah	367
Geldik Gideceğiz	368
Oku.....	369
Diye.....	370
Kar Beyazlığınca Gözlerime Nur.....	371
Çil Metin.....	372
Gerçek.....	373
Nesi Kaldı Şu Dünyada	374
O'na Aittir	375

Teslim Olalım.....	376
Bu Ses.....	377
Öteye Mektup	378
Felek.....	379
Saatler	380
Uğramaz	381
Uyur Gezer	382
Hayat.....	383
Yorgun Kalp	384
Yorulduğum	385
Üryan	386
Vicdan	387
Zaman Tüneli	388
Kim Hesap Verir?.....	389
İhtiyar	390
Sitem	391
Gel	392
Göz Aşınası	393
Kapat Defteri	394
Reyhan Hemşire	395
Nedir?.....	396
Belki	397
Kendimi Bulsam	398
Affedici	399
Son Mektup.....	400
Adres	402
Ruh	403
Son Basamak.....	404
Ordan Ötesi	405
Ne Varsa.....	406
Çekiver Gitsin	407
Gün Doğacak	408
Yarabbi	409
Azrail'e Niyaz.....	410
Tevbekar	411
Geçmiş Zaman Olur Ki	412
Gün Batarken.....	414
Finiş	415
Ölüm	416

TAKDİM

Bazı anlar olur ki sözcükler insanın boğazında düğümlenir. Kurduğu, oluşturduğu cümleler kanatlanır uçar kafasından bir kuş misali. Tek bir kelime dökülmez dudaklardan. İşte o anlardan biridir şu an yaşadığım.

Hanifi abiyi kelimelerle anlatmak ne mümkün.

Mahalleden abimizdi o bizim. Hayatımızı şekillendiren ve bizi bugüne hazırlayan birçok davranışı biz onda gördük, ondan aldık. Sevgiyi, saygıyı ve de hoşgörüyü ondan öğrendik. Güreşi o sevdirdi bize tıpkı şiiri sevdirdiği gibi...

Kahramanmaraş'ı onun kadar çok sevenini görmedim desem mübalaga olmaz sanırım. O, Kahramanmaraş'a hizmeti bir ibadet olarak gören biri idi. Türk güreşinin Kahramanmaraş'ta yeniden ayağa kalkması yolunda büyük çaba gösterdi. Şiirler yazdı, organizasyonlar yaptı. Sonuçta Karakucak Güreş Festivallerinin oluşmasına ve süreklilik kazanmasına büyük katkılar sağladı.

Güreş ve şiirin yanı sıra kültür dernekleri bünyesinde Kahramanmaraş'ı dağ taş demeyip gezdi. Ozanlarla atıştı, halkın derdini kendine dert edindi.

O, Hanifi abimizdi bizim.

Şimdi ebedi alemde...

Kendi gitti ama yazdıkları bizimle...

Onlar bize birer miras...

* Kahramanmaraş Belediye Başkanı

Birbirinden güzel ve anlamlı o şiirler bizimle ve de bizden sonra yaşayacak hep... Hem de yazarına Fatihalar okutarak...

Hanifi abinin şiirlerini ilk olarak 12 Şubat dergilerinde okumuştum... Maraş'a yazdığı mektuplar aynı zamanda bizim de mektuplarımızdı...

Hanifi abi o mektupları kaleme alırken bizim de duygu ve düşüncelerimize tercüman oluyordu. Bizden de duygular, düşünceler vardı o mektuplarda.

Sonra "Maraşça ve Kar" çıktı. O şiirleri bir arada okumanın zevkine erdik.

O'nun şiirlerini Serdar Yakar kardeşimiz bizlerle yeniden buluşturdu. Üstelik hiç yayınlanmamış olan şiirleri ile birlikte... Kendisine bu gayretinden dolayı teşekkür ediyorum. Ayrıca eserin belediyemiz kültür yayını olarak yayınlanması hususunda desteklerini esirgemeyen Adnan ve Atilla Sarıyıldız kardeşlere ve ailenin diğer fertlerine de teşekkürler ediyorum.

Saygı ve dualarımla...

ÖNSÖZ

Dostozan M. Hanefi Sarıyıldız, benim öz dayımdır. Bir Çerkez göçmeni olan dedem Mahmut Ağa ile Maraşlı ninem Gülsüm Hatun'un yedi çocuğundan en küçüğü olarak dünyaya gelir. Kardeşler altı erkek bir kızdır. Tek bacı elbet annem olmaktadır. Aile içinde ve doğduğu mahalle olan Akbaşı'nda bilinen adı Mehmet Ali'dir. (Maraş şivesi ile bazen 'Memedali' bazen de 'Memmedali'. Bu mahallede eskiler hala onu bu isimle bilir ve anarken de bu ismi kullanır.)

Memedali çocuk yaşlardayken, ev, erkeğini kaybeder. Tek bacı olan annem, kendi yükünü ona hissettirmeden altı kardeşin yükünü paylaşmak için anneye ortak olur. Bu, büyük kardeşlere hizmetkâr, küçüklerine de anne olmak demektir. Bu yüzden iki küçükten en küçük olan Memedali, ablasını ikinci anne olarak bilir.

Memedali Dayı yedi kardeşin üniversite okuyan tek çocuğudur. Okuduğu Ankara Ziraat'da işi hercailiğe vurup talebelik hayatını uzattıkça uzatır. Mezun olunca orada iş bulup yerleşir, evlenir, askere gider. Bundan dolayı biz yeğenleri için uzak ve ne olduğu bilinmez bir dayı-amca olur. İzin, bayram ve buna benzer gelişlerinde de yanına yaklaşmaz, uzaktan bakılan, çekinilen, kaçınılan bir dayı-amcadır. Nedense o da sanki el el durur. Ne zamana kadar? Memuriyetinde dönüp dolaşıp Maraş Toprak İskan Müdürü olarak memleketine yerleşinceye kadar. Ondan sonra gitgide sülalesine, bilhassa artık her biri üniversite okumuş, aydın fikirli ve ev-aile sahibi birer erkek olan

* Yazar. (Ankara'da Hastane odasında yazdığı bu yazının akabinde 14 Aralık Çarşamba günü Hakk'ın rahmetine kavuştu. Cenazesi 16 Aralık Cuma günü Kahramanmaraş Ulu Camiinden kaldırılarak Şeyh Adil mezarlığına defnedildi.)

yeğenlerine yaklaşır, ıştır, aydınlanır. O kadar tatlı, babacan ve kafa dengidir ki yeğenleri (başta ben elbet) onunla istisnasız her şeyi akranı bir arkadaş gibi rahatlıkla konuşur, gülüşür. Artık adı da değişmiş, Memedali gide gide unutulmuş, genel geçer adı olan Hanefi'ye dönüşmüştür. (Nüfusta kayıtlı şekli Hanifi, doğrusu ise Hanefi'dir.)

Hanefi Dayı ile dayı-yeğen ilişkisi dışında en çok yaklaşım haşır-neşir olanı bu satırların yazarıdır. Onunla tam on dört sene mesai birlikteliğim vardır. Toprak İskan Müdürü, Köy hizmetleri İnşaat İskan Şube Müdürü ve Köy Hizmetleri İl Müdürü iken hep yanı başında bulunmuş, birlikte nice köylere, kasabalara seyahat etmiş, gerek işle ilgili, gerek kişisel ve ailevi nice problemlili işleri kafa kafaya vererek çözmüşüzdür. Nice tatlı-acı sohbetlerimiz olmuştur. Bu ilişkide de bir yanı daima dayı olmuş, hiçbir zaman bir amir uzaklığı ve kibri taşımamıştır. En yüksek mevkii olan İl Müdürlüğü'nde dahi daima mütevazıdır. Ziyaretlerinde aynen bir anneye gösterilecek bir hürmetle eğilip annemin elini öpmüş, ona defaatle: "Benim için dua et bacı, işim zor," demiştir. Yani o uzak dayı/amca/kardeş, yeğenlerine bir baba, hepsi kendinden büyük olan kardeşlerine bir kardeş/evlat yakınlığıyla daima içlere sokulmuştur. Yaşlar ilerleyip hastalıklar baş gösterdiğinde de o kendisine aynı ilgi gösterilsin, gösterilmesin fark etmeksizin daima sülalesinin yanında bulunmuştur. Denilebilir ki sülalede onca yakın, onca ilgili bir akraba, bir büyük daha olmamıştır. Bu sevgi ve bağlılık hemen her fertten katbekat karşılık bulmuştur. Öyle ki bu satırların yazarı, annesinin babasının mezarı başında bir damla gözyaşı dökememişken onunkinin başında (yalnız bir ziyaret) hıçkırıklara boğulmuştur.

O hayatını tanıyanlarına örnek olacak, gıpta edilecek kadar güzel geçirmiştir. Gereksiz öfkelenmemiş, kalp kırmamış, küskünlük bilmemiş, haklı olarak da olsa birini incitmişse –eğer onu seviyorsa–günü dolmadan gönlünü almak için peşine düşmüş, sevmediklerine ise -isterse o kendisine zararı dokunacak bir güçte, mevkide bulunsun–metelik vermemiştir. Asla haram yememiş, kul hakkına girmemiş, hatta tatsızlık olmasın diye bazı haklarından vazgeçmiş, bazı davranışlardan geri durmuştur.

Kısacası gerçek bir **dosttur** o. Evi, ailesi, sülalesi bir yana tam bir insan dostu, bir halk dostu. **Dostozan** mahlasını alması boşuna değildir yani.

O en az bir seksen boyunda, iri yapılı, gösterişli, vakarlı ve çok güzel bir insandı. Tüm kardeşler gibi sarışın, renkli gözlü, kırmızı yüzlü idi. Yüzünde en dikkati çeken kısım ise alını idi. Bu alın yüksek ve yeni doğmuş bir bebeğinki gibi tatlı bir meyille arkaya yatıktı. Dokununca incinecek gibi ipeksi ve nazenin bir görünümdeydi. Tepesi o kadar tatlı bir şekilde yükselerek yuvarlaklaşırdı ki.. dökülmüş saçlarındaki ak tüysellikler de bu sevimli bebek görünümünü pekiştirirdi. Onu seyrederken zaman zaman içimden şu duayı ettiğimi hatırlarım: “Allah’ım bu heybetli bebeği sen koru, bu sevimli başı sen esirge, sen onu sevdiğine bağışla...”

İnşallah bağışlamıştır. Sevdiklerine ve sevildiklerine.

Dostozan, şiirlerinde genellikle hece vezni kullanmıştır. Serbest vezinde yazdıkları şiirler de vardır. Fakat hecede daha başarılı olduğu görülür. Kullandığı temalardan memleket sevgisi daima ön plana çıkar. Öyle ki o, Maraş’ın havasına, suyuna, diline, şivesine, doğal zenginliklerine, yöresel ürünlerine: dondurmasına, biberine, tarhanasına, firiğine, çöreğine.. gene yöresel oyun ve sporlarına, meyve bahçelerine, üzüm bağlarına.. ve de kaynak sularına, bilhassa da onların çıktığı yerlere vurgundur. (Ona suyun çıktığı yer denilince kilometrelerce yokuş yukarı yürüyerek o yere ulaşmadan, o noktayı doya doya seyretmeden edemezdi.) Ve de elbet insanına... Onun şiirlerinde çocukluk arkadaşları sıraya dizilir, sevimli lakaplarıyla bir bir insanın önünden resmigeçit yapar ve kişinin huzurlarına özelliklerini sunar... Maraş meşhurlarını: bilhassa pehlivanlarını ve delilerini de unutmaz. Anne-babası ve kardeşleri de eserlerinde yerli yerini alır. Kullandığı diğer bir tema ise gerek kendisinin, gerek vatandaşlarının gördüğü haksızlıklardır. Bu haksızlıklara sık sık isyan eder.

Şiirleri gide gide metafizik bir düşünceye yönelmiştir. Son dönem eserlerinde ihtiyarlık acısı, hastalık ve düşkünlük korkusu ve ölüm fikri başlıca temalarıdır. Bunları yazarken Yunus Emre ve Mevlana hayranı olduğunu saklamaz ve bazen onların, bazen de Necip Fazıl, Yahya Kemal, hatta Hayati Vasfi, Abdurrahim Karakoç dilini kullanmaktan çekinmez. Hatta ‘Lügatçe’ ve ‘Tek yol İslam Yazacağım’ da onların unuttuklarını, sanki onların diliyle yazmış ve tamam etmiştir. Tarzını, dilini kim, kime benzetmiş umurunda değildir. Onun derdi anlatacağını anlatmaktır. Bunu yaparken de, kendi has dilini kullanırken de gayet başarılı olduğu görülür.

Sonuç olarak rahatlıkla: **Dostoza**n, yerelden hareketle ulusalı ve evrenseli yakalamıştır diyebiliriz. Bunu derken adı büyük şair olarak geçen kişilerin eserleriyle onunkini karşılaştırmak ve kıyaslamak yeterli olacaktır. Bu mükemmel şiirler bir köşede unutulsa herhalde çok yazık ve onun hatırasına büyük saygısızlık olacaktı. Eserin ortaya çıkarılıp basım ve yayımında emeği geçen herkesi kutluyorum. şimdi iş bu nadide eseri layık olduğu yere iletebilmekte.

SERDAR YAKAR*

M.HANİFİ SARIYILDIZ (DOSTOZAN) VE ŞİİR

Yörükselim mahallesinden arkadaşları onu Mehmet Ali, bürokrasi Hanifi Sarıyıldız olarak bilse de bizim dilimizde Maraş aşığı bir ozandır o.

Dostozan...

1 Temmuz 1931'de Maraş'ın Yörükselim mahallesinde dünyaya gelir. Daha ilkokula giderken şiir yazmaya başlar. Ağabeyi Mustafa aracılığı ile "Büyük Doğu"larla tanışır. Fikir dünyası Büyük Doğu hamuru ile yoğrulur.

İlk ve orta öğreniminin ardından Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesine devam eder. Öğrencilik yıllarında öğrenci cemiyeti başkanlığı yapar.

Maraş için yazdığı "Mektup"lar o yıllarda "12 Şubat" dergilerinde yayınlanır.

Bu mektupların ilkinde ozanımız Maraş özlemi ile şöyle seslenir:

*"Gerilmiş araya dağlar yay gibi
Her an istiyorum varamıyorum
Ana'sın arayan yavru tay gibi
Şubat yaklaşınca duramıyorum.*

*Karlı dağlarında keven olayım
Şanını her yerde öven olayım
Bir çıkmaz sokakta düven (dükkan) olayım
Artık senden ayrı olamıyorum.*

* Kahramanmaraş Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürü

*Seninle doluyum, sana hasretim
Karasevdalıyım sen de kısmetim
Bu yazdığım şiir, bütün servetim
İnan yol parası bulamıyorum.”*

Benzer övgüler ve içlenmelerle devam eden ve 16 dördlükten oluşan bu uzun şiir Ozanın gurbette memleket özleminin dorukta olduğu durumu yansıtır bize.

Bu mektuplar yıllar yılı devam eder. “Mektup 1”, Mektup 2”, Mektup 3” diye...

Şair Mustafa Okumuş’un tesbitiyle: Bu şiirlerde Dostozan, Maraş’ın doğasını, sosyal çevresini, beslenme kültürünü, törelerini ve yerel ağız farklılıklarını betimlemeleriyle, otantik bir yaklaşımla, şiirsel ifadeyle öylesine sarmalamış ki, her okuyucu (nereli olursa olsun) biraz da Maraşlı oluverir.

Dostozan Hanifi Sarıyıldız’ın Maraş için yazdıkları sadece bu mektuplar değil şüphesiz.

2004 yılı içerisinde kendi imkanları ile yayınladığı kitabın ismi dahil her satırı Maraş kokar.

Kitap önce “Maraşca” adıyla hazırlanır. Ekonomik sıkıntılar kitabın yayınlanışını geciktirince “Kar” adıyla kitaba ikinci bir bölüm eklenir. Böylece “Maraşca ve Kar” doğmuş olur.

Kitabın en başında mektuplar yer alır. Dostozan ikinci mektupta yine gurbetten, Ankara’dan seslenmektedir. Yıl 1965’dir.

*“Selamünaleyküm sevgili edem
Mektubum gecikti gene bu sefer
Dezzeme, emmime, bibime selam
Ellerin öperim hep teker teker.*

*Ahırdağı gene karla doldu mu?
Geçen ki mektubum seni buldu mu?
Komşu kızı Hatıç, gelin oldu mu?
Eskere gitti mi sümüklü Ejder?”*

Ve ardından üçüncü mektup:

*“Gine geldi şubat gamlandı gönül
Acep şimdi Maraş notar ki edem?
Kabardı ayranım canlandı gönül
İçim, bir bir döksem ne der ki edem?”*

*Kandil’ı, Kazma’yı, Büğlek, Kerhan’ı,
Postalı çekip de gezsem her yanı
İnce belli, kömür gözlü yar hanı
Köy köy varıp sorsam, ne der ki edem?”*

Dostozan’ın Maraş için yazdıkları şiirlerin isimleri alt alta yazılsa ne denli bir Maraş aşığı olduğu çıkar ortaya...

En başta mektuplar var dedik. Hem de altı tane.

Sonrası; Maraş 1, Maraş 2, Maraşlı, Maraş’ın, Maraş’ım, Maraşlıyım Ben, Övgü, Bir Destan ki, İstiklal ve Cuma, Maraş’ta Gezi, Oniki Şubat, Maraşca, Lügatçe, Kurtuluş, Sütçü İmam vs devam eder gider...

Üniversite yıllarının ardından Ankara’da bir kamu kuruluşunda memuriyete başlar Dostozan Hanifi Sarıyıldız. Sonra Konya ve Amasya. Kahramanmaraş Köy Hizmetleri İl Müdürü olarak görev yapmakta iken 1994’de emekliye ayrılır.

Hayatının her döneminde sosyal faaliyetlerin içerisinde olan Dostozan daha öğrencilik yıllarında Maraşlı Talebe Cemiyeti başkanıdır.

Kahramanmaraş Güreş-Halter İhtisas Kulübü Başkanlığına 1976 yılında seçilir. Bölgede Karakucak Güreş Festivallerinin başlaması onun çabalarıyla gerçekleşir ve geleneksel hale gelir. Bu günün anısına özel imalatlar yapılır.

Er meydanında okunan şiirler dahi onun kaleminden dökülür kağıda ve dile gelir:

*“YAŞAR ol, ATİK ol, GAZANFER ol gel
NASUH ol, ATLI ol ve BEKİR ol gel,
Hangisini saysam sen, hep bir ol gel,
Yeşersin çayırlar sula pehlivan.*

*Kuyruklu bir yıldız gibi doğmayın
Senede bir açan çiçek olmayın
Öyle hasretim ki her gün uğrayın
Dönün yediveren güle pehlivan.”*

1986 yılında Turizm Derneği'nin yönetim kuruluna seçilerek başkanlığa getirilir.

Ozanlarla atışmalara girer.

“Maraşca ve Kar”ın ikinci bölümünü oluşturan “Kar”da serbest şiiri de deneyen Dostozan başta “Kar” şiiri olmak üzere birbirinden güzel şiirler kaleme alır.

Dostozan'ın “Maraşca ve Kar”a girmeyen veya yeni yazılan bir kitaplık daha şiiri sağlığında basıma hazır beklemekteydi. Vefatından kısa bir süre önce ALKIŞ dergisi için ziyaret ettiğimizde kitap çalışmalarımızdan övgü ile bahsetmiş ve tüm şiirlerini bir dosya içerisinde bize takdim etmişti.

20 Aralık 2008'de vefat eden bu Maraş aşığı ozanın bize emanet şiirlerini yayınlamak ise Kahramanmaraş Belediyesi'ne nasip oldu.

Şairimize Allah'tan rahmet dilerken eserin yayınlanmasında emeği geçen başta vefakar evlat Atilla ve Adnan Sarıyıldız kardeşler olmak üzere tüm emeği geçenlere sonsuz şükran...

HANİFİ SARIYILDIZ VE EŞİNİN ARKASINDAN

Kalp durur akıl unuttur diye, kalbimizle, aklımızla değil, ruhumuzla seveceğiz, çünkü o ne durur ne de unuttur...

Siz “Annem ve Babam” ruhumuzdasınız. Verdiğiniz terbiye çerçevesinde ve vasiyetinize uyarak, sizlere layık olarak yaşamaya devam edeceğiz. Cennette sevgiyle birlikte yaşayın. Âmin.

KIZINIZ ve Damadınız
Bedriye-Rıza Kazım GÖKSOY

Seni anlatmak isteyip de anlatamayacağım, kelimelerle ifade edemeyeceğim, yaşamın boyunca güçlü bir çınar gibi arkamda duran bana güç veren, sevgini üzerimde hissettiren nur yüzlü biricik babamsın.

Biliyorum takdir-i ilahi. Şimdi hayatımızda yoksun, yokluğuna hala alışamadık, hep özlem duyuyoruz sana. Sevgimizi, hayranlığımızı anılarla seni yâd ederek, dualar ederek sürdürüyoruz. Adınla, yaptıklarınla sen bir ekoldün, seninle gurur duyuyoruz. Mekânın Cennet olsun baba...

KIZINIZ ve Damadınız
Bernur-Kadri ŞEN

Canım babamız, muhterem insan; Varlığınız ve birlikteliğimiz ile çok mutlu idik. Siz mükemmel bir baba ve mükemmel bir kayınpeder idiniz. Sizi çok özledik...

Nur içinde yatmanızı ve Allah'ın (cc) rahmetinin üzerinizden eksilmemesini diliyoruz. Sizi çok seviyoruz.

KIZINIZ ve Damadınız
Leyla-Dr. Mehmet ERBİLİR

Sevgili babacığım...

Yıllar önce: “Sevgili yavrularım sizlere mal mülk bırakamıyorsam da şerefli bir mazi, hayat bırakıyorum,” diye yazmışsın.

Bizler, dürüstlüğü, iyi bir insan olabilmeyi, seni örnek alarak öğrendik. Bizlere bıraktığın en büyük miras budur babacığım. Anlamlı şiirlerinle dolu olan bu eserin de birçok kişiye yeni ufuklar açtırır, hayırlara vesile olur inşallah.

Seni çok seviyoruz. Yüce Allah’ım (cc) sevgili kullarından eylesin. Huzur içinde yat, mekânın cennet olsun.

Oğlun

Adnan SARIYILDIZ

Sevgili babacığım,

Sevgiyle büyüyen çocuklarda olduğu gibi sen de benim idolümdün. Acımı çok derinlerden hissettim ve seni çok aradım. Bir babanın, akıl veren bir büyüğün olmayışı ve senden sonra annemin de aramızdan ayrılışı beni çok yıprattı. Fakat sen bize hep dik durmayı, inançlı, ahlaklı, erdemli ve faziletli olmayı öğrettin. Bu sayede hayırlı bir evlat olarak görevlerimi yerine getirmeye çalıştım. Senin ve Annemin hakkında söylemek istediğim şey o kadar çok ki; sizi çok sevdik, siz bizi incitmediniz, rabbim de sizi incitmesin inşallah. Sana ve anneme olan duygularımı senin şiirsel duygularına hitap ederek anlatmaya çalıştım.

Ayrıca bu kitabın düzenlenmesi ve çıkartılmasında emeği geçen herkese, başta Belediye Başkanımız Sayın Mustafa POYRAZ, Başkan Yardımcımız Sayın Cevdet KABAKÇI ve Kitabın düzenlenmesinde ve yayınlanmasında büyük emeği geçen Kültür Müdürü Sayın Serdar YAKAR Bey’e ailece teşekkür ederiz.

CANIM ANNEM VE BABAM

Yirmi Aralık 2008,
Babamın hayata veda ettiği gün...
Acı haberi anneme ben verdim.
Vermez olaydım, dilim kurusaydı.
Bir damla gözyaşı dökmedi annem,
Kurudu, günden güne eridi.
Beni bırakmayacaktın Hanifi,

Benden önce gitmeyecektin.
Dedi durdu.
Bu kadar mı severmiş insan,
Efsanelere konu olan aşklardan mıydı bu yoksa?
Babam anneme şiirler yazar,
Annem babamı ölümüne sever.
Ölümü bu kadar mı istermiş insan?
Ölüm çok mu güzel,
Maksat sevdiğinin yanına gitmek olunca?..
Peki, anne, sen yavrularını sevmez misin hiç?
Bizim seninle daha çok yapacağımız işler var...
Yaşamak istemiyor musun anne?
İncecik kaşları havaya kalkar,
Sesini çıkarmaya bile tenezzül etmez.
Hayat, yaşamak değersizdir artık annem için.
Yalvarırız çocukları, torunları.
Hadi hayata tutun, bırakma bizi.
Günler, haftalar ve Ramazan bayramı,
Tutunmadın hayata,
Seni sevenler, ziyaretine geldiği halde.
Bu kadar mı severdin babamı?
Ölüm bu kadar mı güzeldi Anne?
Ve....
Yirmi dört Eylül 2010,
Daha iki yıl olmadı Babama.
Nihayet kavuştun hasret duyduğun kocana.
Hani sevgililer gününde sana şiir yazmıştı ya:

“Evimde odamda açan çiçeksin,
Her gece yanımda yatan meleksin.
Mahşerde benimle dirileceksin,
Orda gerçek hayat yeniden başlar..”

İşte artık her gece yanındasın.

Sarılı doya doya, bizim yerimize de sarılı.
Siz gittiniz ya, boğazımız hep düğüm düğüm.
Bundan sonra bize düşen görev,
Sizin vasiyetiniz, boynumuzun borcu,
Kardeşler, gelinler, damatlar, torunlar,
Hep bir arada, hep beraber.
Dualarımız sizlerle, sevgimiz sonsuza dek,
Siz ise bekleyiniz bizleri,
Cennet bahçelerinde buluşana dek.

Ruhları şad, mekânları Cennet olsun.

Küçük Oğlunuz
Atilla SARIYILDIZ

Baba kelimesini ilk olarak kullandım ve o'na Baba demekten çok mutlu oldum. Sevgi ve saygıyı en iyi şekilde hak eden Kayınpederim ve kayıinvalidem, sizleri hiç unutmayacağız ve unutturmayacağız. Mekanınız cennet olsun.

Küçük gelininiz
Yeşim SARIYILDIZ

Bir gün, aslında en baştan beri belli olan o ayrılık gelip çattığında, üstüne toprak atacağız canımızın üzerine, öyleyse yaşarken birimizden biri o esas yaşama göçtüğünde, geride kalan anılar bırakabilmek marifet;

Dedem de bolca yaşanmışlık kokan şiirleriyle bunu başarabilen nadir insanlardan...

Nasıl sallanan sandalyesinde her sallanışında okurken kitabımı dedemi ve anneannemi hatırlayacaksam, bu kitabı okuyanlara da bir şeyler hatırlatacak ve yaşatacaktır...

Ne mutlu ki bu dünyadan ayrılırken, ardında şiirlerle dolu bir kitap kadar güzel bir şey bırakabiliyor...

Mekanınız cennet olsun.

Kitabın oluşumunda emeği geçen herkesin eline gönlüne sağlık...

MHG

Canım Dedem:

Her zaman sevgisini, saygısını, şefkatini bizden eksik etmeyen, küçüklerle küçük olan (oğlum Emre'yle -2 yaşındaydı- oyun oynayışı ki hiç unutamam), her yaşa hitap edebilen kişiliğiyle mükemmel ötesi bir insandı. Sanırım diğer kuzenlerden daha şanslıyım. Düğünümde nikah şahidim olması, anneannemle dans etmesi hepsi bana nasip oldu. Daha buraya kelimelerle sığdıramayacağım neler neler. Hepsi için dedeciğime sonsuz teşekkürlerimle. Biliyorum ki cennettesin. Ruhun şad olsun. Seni çok seviyorum dedem!

Leman ŞENOL

Dedecim duyguları kelimelere dökmekte hiç bir zaman senin kadar başarılı olamayacağım bir gerçek... Sana olan sevgi ve özlemimi anlatabilmek zaten çok zor... Hiç gözümün önünden gitmeyen o sıcak gülümseme ve her hatırladığımda anı olamayacak kadar taze anlar gözümün önünde... Bütün aile ne zaman bir araya gelsek herkesin ağzından farklı hatıralar anlatılıyor... Biz zaten seni hiç unutmayacağız.... Senin bu güzel şiirlerini ve seni kimse unutmayacak.... Anneannemle birlikte nur içinde uyuyun...

T.E.

Bir sabah başımı kaldırdım ve baktım güneşe. Sapsarı parlıyor ve ışık saçıyordu. Uzun uzun seyrettim onu. Sanki yıllar boyu içimde kalan bir özlemi var gibi. Daha önce hiç bakmamıştım böylesine. Acaba o mu bana bakıyordu yoksa ben mi ona bakıyordum diye mırıldandım kendimce.

Otuz yıllık hayatımda güneş hiç mi orda olmamıştı da ben onu görememişim. Yoksa ben hiç olmamışım da o beni seyretmemiş miydi bugüne kadar. O var ben yok muydum? Yoksa o yoktu da ben mi vardım.

Güneş doğup batıyor, dünya dönüyor, yoksa biz insanlar mı doğup batıyoruz veya dünyalarımız mı dönmeye devam ediyor?

Hiç batmayan güneşimde her gece dualarımda yer alan sevgili dedem ve ananeme sevgilerimle...

Torununuz
Levent ŞEN

Çocukluğumdan beri büyük bir özlemle görmek için can attığım, ortaokul çağlarımda büyük bir mutlulukla karnına yatarak sohbet ettiğim, lise çağlarında kendine özel bir düzende dizdiği yastıklarla yaptığı kanepedeki köşesine yatmak için yarıştığımız, ailemizin en büyüğü olarak her zaman sevgi ve saygı duyduğumuz sevgili Dedeciğim; Dedemin ve bizim mavi gözlü meleği, küçükken İstanbul'a geldiğinde her gün yürüyüş için dışarı çıkıp bana döner alıp gelen, bana tavla oynamayı öğreten ve beraber olduğumuz her gün benimle tavla oynamaktan sıkılmayan, bana özel en güzel yemeklerinden yapan biricik anneanneciğim, artık ikiniz de yanımızda yoksunuz. İnanıyorum ki birbirini bu kadar seven ve herkes tarafından çok sevilen bu kadar iyi iki insan... Cennet'te de birbirinizi buldunuz ve orada da burada olduğu gibi birbirinize çok iyi bakıyorsunuz. Sizi her zaman seveceğiz ve çok özleyeceğiz. Dualarımız her zaman sizinle.

Sizi çok seven torununuz

S. Hakan GÖKSOY

Dedeciğim;

Aşama aşama ilerleyen hayat, sadece nefes ile sürer. O nefes son defa dünyadan oksijenini aldığı zaman, işte o zaman insanın sonu olur. Ama birinci perdenin sonudur bu... İnsan gözlerini yeniden açtığı da ikinci perde açılmış olur. Belki de her insanın değil de bazı insanların bıkmadan usanmadan izleyeceği, rol alacağı, sonu olmayan ikinci perde. Sen şu an o. perdede rol alıyorsun ve sevgili eşin de. Biz daha belki ilk perdeyi yarılımadık, belki de sonuna yaklaştık. Önemli olan senin bıkmadan, usanmadan ikinci perdeyi izlediğin ve rol aldığın. Ben eminim ki sen o perdeyi de dört dörtlük oynayan bir oyuncusun, ilkinde olduğu gibi... Seninle olmayı o kadar özledim ki... Keşke birinci perdeyi dört dörtlük oynamasaydın da ikinci perdeye geç geçseydin. Ya da ben ikinci perdeye erken geçebilsem keşke, sana olan duygularımı devam ettirebilsem. Ama ne yazık ki satırlara sığmıyor ve sığmaz da... Umarım ikinci perde de iyi günler geçiriyorsunuzdur.

Sevgili torunun

Atiye Nur SARIYILDIZ

MARAŞ'A MEKTUP - 1

Gerilmiş araya dağlar yay gibi.
Her an istiyorum, varamıyorum.
Ana'sın arayan yavru tay gibi,
Şubat yaklaştıkça duramıyorum.

Karlı dağlarında keven olayım.
Şanını her yerde öven olayım.
Bir çıkmaz sokakta düven olayım,
Artık senden ayrı olamıyorum.

Seninle doluyum, sana hasretim.
Karasevdalıyım sende kısmetim.
Bu yazdığım şiir, bütün servetim.
İnan yol parası bulamıyorum.

Geçtiğinde bu şiirim eline,
Aşıkların çoktur vursun teline,
Karışayım yağmuruna, seline.
Kolumu boynuna saramıyorum.

Dağlarında keklik olup öteyim.
Ocağında tezek olup tüteyim.
Ne senden uzakta ne de öteyim.
Sensiz uykulara yatamıyorum.

Yaylanda ayrıları içerler tasla.
Doymadım gız gelin yeniden başla,
O sürmeli gözle, o kalem kaşla,
Ayransız lokmamı yutamıyorum.

Suyumu isterim pınar başından,
Sokum sokum alsam bulgur aşından,
Üzümlerin şahı marhabaşından,
Bir zembil yesem de doyamıyorum.

Kulplu tasla getirseler pekmezi,
Bestili, bastığı olsa çerezi,
Gelir mi insanın böyle göresi?
Kuş olup Maraş'a uçamıyorum.

Güzlek'ten, Bertiz'den, Göllü, Kazma'dan
İçim rahat etmez sizi yazmadan
Kar ve seller yolunuzu bozmadan.
Size de bir kalem dokunuyorum.

Afşın'ı, Göksun'u ve Elbistan'ı
Nasıl büyülse gel gör insanı.
Pazarcık, Andırın, Eloğlu'n tanı.
Yayladan yaylaya uzanıyorum.

Bu şiiri yazdım çetem aşkına.
Tarhana şorvası gelsin karşıma,
Acem pilavından döğme aşına,
Varıncaya kadar ısmarlıyorum.

Lahmacunu fırıncıya veriniz.
Ayaza da soframızı seriniz.
Şöyle bir tarafa durun hepiniz.
Doğru söylüyorum, sınıamıyorum.

Tirşik şorvası da sırada dursun.
Kelle-paça baş köşeye otursun.
Bacım bir de çiğ köfteyi yoğursun,
Ayransız tadını alamıyorum.

Beni gınayanın gelsin başına,
Hasret kalsın o da bulgur aşına,
Sularına, toprağına, taşına,
Daha kötüsünü sayamıyorum.

Burda bitsin artık edeler kelam.
Deli İbrahim'e, Hortum'a selam,
Bahar'a, Çürük'e, Boynov'a selam,
Essahtan kendimi tutamıyorum.

Size de selamlar Ejder, Okkeş'im.
Ben de Hanifi'yim, ismine eşim.
İşte böyle emmim, bibim, kardeşim,
Kader çizgisini bozamıyorum.

MEKTUP – 2

Selamünaleyküm sevgili edem.
Mektubum gecikti gene bu sefer.
Dezzeme, emmime, bibime selam,
Ellerin öperim hep teker teker.

Ahırdağı gene karla doldu mu?
Geçenki mektubum seni buldu mu?
Komşu kızı Hatiç, gelin oldu mu?
Eskere gitti mi sümüklü Ejder

Mırtıklar damlardan saldı mı kuşu?
Terketmez bilirim edem bu huyu.
On gaflada seçer gümüş kuyruğu.
Çekmezse gaflayı bıyığın keser.

Duydum sapan döğüşü oynanmaz olmuş,
Çok sofı tanırdım beynamaz olmuş.
Dünkü Ördek Durdu, bugün kaz olmuş.
Edem, eski haşşelerden bir haber.

Köhne Karamanlı ışıl ışılmış.
Arkbaşı, Mağralı hepsi değışmiş.
Bildiğimiz Maraş ne hale gelmiş?
Bir ömür sinende sürmeye değer.

Nice ahbap vardı görmek isterdim.
Fedai, Paşaoğlu daha kaç isim,
Aboov edem bilsen nasıl özledim.
Memidik, Gaz Hacı bütün Okkeş'ler.

Köroğlu, İnceoğlu, ve Güdük Hasan
Pangonut Durdu, Apış, Hacı Duran,
Ibo, Tin İrbaham, Çikovlu Osman,
Aklıma düşerler hep birer birer.

Kuru Kafa, İbiş, Ecnebi Ahmet,
Tıngır Ökkeş, Palov ve Enik Mehmet,
Tükenmez saymakla, babâza rahmet
Ayırdı, neyleyim sizlerden kader.

MEKTUP – 3

Gine geldi şubat, gamlandı gönül,
Acep şimdi Maraş notar ki edem?
Kabardı ayranım canlandı gönül,
İçim bir bir döksem ne der ki edem?

Kandıl'ı Kazma'yı, Büğlek, Kerhan'ı,
Postalı çekip de gezsem her yanı,
İnce belli, kömür gözlü yar hanı?
Köy köy varıp sorsam, ne der ki edem?

Kolay değil edem yapamam bunu.
Unuttum çok oldu bulamam yolu.
Habemde gurbetin eleme dolu.
Unutma sen beni yeter ki edem.

Çetem sim kuşağı çekmiş beline.
Sıyırılmış kılıncı almış eline.
Kem göze bakanın duman haline.
Görersen, ne cakalı gezer ki edem.

Her sokakta davul zurna çalınır.
Gümüş gordon, şangur şungur sallanır.
Haşş teşbihini gören bayılır.
Öyle fiyakalı çeker ki edem.

Kalbindeki hınçtır davulun sesi.
Devirir bir yana başında fesi.
Zurnada ney olur çingen nefesi.
Artık öyle coşar, coşar ki edem.

Hasretin duymamak elde mi edem?
Korkarım bu dertten gurbette ölem.
Hep coşup ağlensin sılada alem.
Bu öyle dert ve keder ki edem.

Fırsatını bulsam koşar gelirdim.
Bir günün bağığde bağlıkmiş derdim.
Ahırdağı olsam gene erirdim,
İnsan öyle erir, erir ki edem.

Nootsam, neylesem ve nasıl etsem?
İşimi gücümü bırakıp gitsem,
Tayinim Maraş'a çıksaydı keşkem.
Göynüm öyle ister, ister ki edem.

Ne kadar söylesem, az gelir sana.
Kara kış içinde yaz gelir sana.
Hanifi sevdikçe naz gelir sana.
Oturup ağlasam, ne der ki edem?

MEKTUP - 4

Bu kaçınıcı mektup, sana saldığım.
Hiç cevap vermiyon ne oldu edem.
On beş sene oldu, gurbet kaldığım.
Hasretin içimde yol oldu edem.

Yaz gelende cebinliği kurdun mu?
Ağsu'ya enip de nergiz derdin mi?
Düştüm mü aklına, beni sordun mu?
Gurbet sırtımıza çul oldu edem.

Süllümü dayayıp dama çıkanda,
Puharı delînden çıkan dumanda,
Çok yakınım sana şorda, arhanda,
Kalemim emrine kul oldu edem.

Bağ zamanı maseremiz kurulur.
Üzüm depe depe edem yorulur.
İlan ilan; ıravanda durulur,
Sinide bekmezin bal oldu edem.

Çöküp eşikliğe oturuyon mu?
Samsalık, sucukluk goz kırıyon mu?
Bi kaç çuha bastık söz veriyon mu?
Nice diller duyduk lâl oldu edem.

Teneke küllükte duruldu suyum.
Ayrıldım Maraş'tan bozuldu huyum.
Yazmaynan tükenmez öyle doluyum,
Gözümde hasretin, mil oldu edem.

Ecer hememinde çimesim geldi.
Hapapı ayağma giyesim geldi.
Bülkeye sofrayı seresim geldi.
Eski günler hani, fal oldu edem.

Avratlar mezeri gurnada yıkar.
Evirir, çevirir suyunu sıkar.
Marhamayı alır, gurunur, çıkar.
Yanaklar açılmış gül olur edem.

Edem deyip bunca yıldır gezindim.
Derende çağlayıp akan selindim.
Ahır dağlarında esen yelindim...
Gönül yandı yandı kül oldu edem.

Payamlar çiçeğe durunca edem.
Deli yelden beni sorunca edem.
Güneş sufatına vurunca edem.
Morardı duluğun al oldu edem.

Sözü uzatmıyak, kesek kısadan.
Selama başlayak önce Mısa'dan,
Derdin büyüğü var dürter arhadan,
Gönül hasretinle deloldu edem.

Emmim ne alemde, notar bibim?
Beni sorarlarsa, işte garibim.
Tükendi sermaye, delindi cebim.
Nice dost bilirdim el oldu edem.

Gurbetin kahrını çekmeyen bilmez.
Milyoner olsan da derdin eksilmez.
Bir damla yaşını kimseler silmez.
Bizdeyse gözyaşı, sel oldu edem.

Peki derdin nedir öyliyse deme.
Him taşı düşüyor sanki belime.
Anlatmaya yetmez üçbeş kelime.
Dert, ufak çırpyken dal oldu edem.

Tüysüz bir çocuktum, çıkmıştım yola.
Hiç pervam yok idi sağ ile sola,
Yaş otuzbeş oldu, verildi mola.
Ağardı başımız, kel oldu edem.

Ne yazık ki başka kelam tükendi.
Daha kimi yazsam, selam tükendi.
Dert kumburlaştıkça çarem tükendi
Aklım havalandı yel oldu edem.

Velhasıl Hanifi bitir sözünü,
Gurbette felekle paylaş kozunu.
Sıkma hemşerini aşip dozunu.
Nootak bu da yeni huy oldu edem.

MEKTUP - 5

Ellaham mektubum bu kez gecikti.
Senden de hiç haber çıkmıyor edem.
O zaman döllerin hepsi çocuktu
Şimdi hiç fikrimiz tutmuyor edem.

Yaşımız yirmiye geçti diyorlar.
Ay gibi, ondörtlük kız istiyorlar.
Çoluktan, çocuktan bahsediyorlar.
Hınzırlar, ırahat durmuyor edem.

Oğlan kuşa düştü, bir mırtık oldu,
Küçük kız çok aksi ve hintik oldu.
Açıldı saçıldı dört dörtlük oldu.
Evde rahat huzur kalmıyor edem.

Avrat beğenmiyor artık fıstanı.
Eline almış da geçen urganı,
Asarım diyordu bu tatlı canı.
Pazen basmadan söz etmiyor edem.

Vakko'dan, makkodan giyerim diyor.
Türlü türlü ithal meyveler yiyor.
Kızarsam diz çöküp, meydan okuyor.
Vallahi gücümüz yetmiyor edem.

Evin hali böyle, mahalle nasıl?
Sen komşu kızları gel de gör asıl.
Hepsi piyasada her gün kaç fasıl.
Kimse bu ne haldir sormuyor edem.

Poşuyu fırlattık eşarbı aldık.
Börkenek, kapuşon oldu uyandık.
Bir batı uğruna, renk renk boyandık.
Cin gibi herifler yutmuyor edem.

Dostozan, yetmez mi şunu kısa kes,
Şapka giydik n'oldu, küstü gitti fes.
Laf anlamayana tüketme nefes,
Nasılsa hiç kimse tutmuyor edem.

MEKTUP - 6

Aylar, yıllar geçti haber yok neden?
Hasretin bitti mi yoksa Maraş'a?
Bağda asma budar şu anda edem,
Darhanın ucunu vurarak taşa.

İki tatlı sözle sarhoş olurdun.
Eş ve akrabaları sever korurdun.
Apış'ın oğlunu sorar dururdun.
Selam sabah yok mu dost, arkadaş'a?

Gene de ben sana bir bir sayayım,
İrahmetlik oldu geçen gün dayım.
Durmuş emmi der ki "ben de kocayım."
Ecel bakar mı ki halbuki yaş'a?

Fedai'nin oğlu Libya'ya gitti.
Bir sene içinde tükendi bitti.
"Tekrar gitmem" diye yeminler etti.
Ekmek için neler geliyor baş'a.

Oduncu Yaşar'sa kurumuş göçmüş.
Saçları ağarmış, avurdu çökmüş.
Şapkasını yine bir yana bükmüş.
Durnası değerdi adeta kaşa.

Poşoglu'nun bir tarafı tutmuyor.
Belki haftalardır lokma yutmuyor.
Azrail'se baş ucundan kalkmıyor.
Bu hayat değer mi bunca uğraşa.

Berber Mevlüt berberliği bıraktı.
Neşter, hacamata elini attı.
Diş doktoru oldu, köklü dağıttı.
Başlamıyor reçetesiz tıraşa.

Memidik'le Zeki emekli oldu.
Tin İrbaham kalktı, bir parti kurdu.
Bilirsin azıcık solda dururdu.
Çıkar diye korkar adı yoldaşa.

Ördek Durdu sakalını uzattı.
Demirci düvenin çoktan kapattı.
Bir elinde tesbih, yan geldi yattı.
Huu çekermiş derler, gelince cuşa.

Helimoğlu Mehmet hep seni sorar.
Bildiğince, hala nazik ve kibar,
Nerde görse durur, önüme çıkar.
Selam yaz der benden, bizim gardaşa.

Gardaşın Köroğlu ihtiyar oldu.
Gavgacıydı ama hakkı korurdu.
Cubbal gibi kaldı, bitti yoruldu.
Artık nefsi ile girdi savaşa

Yiğenin Çiloğlan, artık içmiyor.
Meyhane önünden bile geçmiyor.
Püsük gibi oldu ağzın açmıyor.
Ne ayığa benzer ne de sarhoşa.

Yetmez mi gardaşım daha ne yazam.
Yazgı böyle imiş, ben nasıl bozam.
Gusur eylediyse, affet Dostozan,
Bağışla, çabası gitmesin boşa.

MARAŞ - 1

Her gün seni yazsam, bitmez bilirim.
Yemyeşil ormanın, bağın var Maraş.
Ömür boyu peşin sıra gelirim,
Sıra sıra karlı dağın var Maraş.

Yaylaların çayır çimen süslüdür.
Koyunların, kuzuların beslidir.
Kargaların bile bülbül seslidir.
Özün var, kökün var, dalın var Maraş.

Kaynak suların var, buz gibi akar.
Ceyhan, Aksu senin bağrından çıkar.
Hangi şehir altın madalya takar?
Tarihlere geçen adın var Maraş.

Ne kışın sert olur, ne yazın sıcak.
Kolların herkese açmıştır kucak.
Sayende tütüyor binlerce ocak.
Cömertçe saçarsın malın var Maraş.

Engizek dağında koyunlar otlar.
Kurt köpekleriyle kuzular oynar.
Bir yanda bahar var, bir yanda da kar.
Kara kış içinde yazın var Maraş.

Pamuğun, çeltiğin, biberin güzel.
Bertiz üzümün var kendine özel.
Hele şu dondurman dünyaya bedel.
Peynirin, kaymağın, balın var Maraş.

Ayvan var, narın var, kuş armudun var.
Dağlarında lale ve sümbül açar.
Yaylana binlerce aşiret göçer.
Ağustos kadar karın var Maraş.

Günpekmezin vardır, baldan tatlıdır.
Kahraman adındır, namın şanlıdır.
Gençlerin, tertemiz ve imanlıdır.
Herkes numune halin var Maraş.

Kerhan'ın, Bertiz'in, Gozludere'n de.
Bin çeşit meyven var, her bir yörende.
Huzur dolar içim seni görende.
Çiçek çiçek açar çalın var Maraş.

Her gece uykumda düşlerim seni.
Sevgi çiçeğiyle süslerim seni.
Canımla kanımla beslerim seni.
Gönül sarayında tahtın var Maraş.

Döngel mağrasında iç içe sular,
Bir gölge oyunu renkli bir duvar,
Güneş vurur ebem kuşağı doğar.
Som altın sırmadan şalın var Maraş.

Başkonuş'un tepesi var, düzü var.
Andırın'da Çil Meryem'in kızı var.
Göksun'da yiğidin hası, özü var.
Afşın'da ozanın, sazın var Maraş.

Elbistan'a hasta hasta varılır.
İçmesinde yaraların sarılır.
Biraz alıngandır çabuk darılır.
Eğlen ovasında vaktin var Maraş.

Bir yamaçtan Ceyhan kaynayıp çıkar.
Tarlasını sular, yüzünü yıkar,
Dağlar arasında çağlayıp akar.
Bazen korku verir selin var Maraş.

Türkoğlu'yla Pazarcık'ın arası,
Kırmızı biberle pamuk tarlası.
Reşat altınının yazı turası.
Antep'e uzanan elin var Maraş.

Burcu burcu amber kokar ovanda.
Kınalı kekliğin durur yuvanda,
Arpa, pancar, pirinç biter ovanda.
Başak başak altın saçın var Maraş.

Dostozan'ın söyleyecek sözü çok.
Zamanı durdurun fazla vakti yok.
Sevda delisidir, gözü kalbi tok.
Namerde eğilmez başın var Maraş.

MARAŞ -2

Nasıl anlatsam ki, bilemem seni?
Ben niyet eylesem kalem yazamaz.
Ahır dağlarında esen yelini,
Tanrım dur demezse, kimse tutamaz.

Cesaretin, cesarete örnektir.
Madalyalı ismin dünyada tektir.
Kahramanlık ismi sana külfettir,
Sana senden başka, bir zarf olamaz.

Uysal bir kaplansın, tetikte duran.
Korksun, seni ancak arkadan vuran.
Ulular yanında rahlede Kur'an,
İstese de tarih başka yazamaz.

Ancak sen yazarsın, istersen onu.
Sen olmazsan, tarih bulamaz konu.
Gelmeden şu yalan dünyanın sonu,
Hiç bir canlı mezarını kazamaz.

Bizi tanımayan, gelsin tanışın.
Sen Allah'ın Türk'e armağanısın.
Amma ne yazık baht kurbanısın.
Alın yazın buysa, kimse bozamaz.

Değil alın yazın, bu kader değil.
Bunu ispat için gerekmez delil.
Sana dil uzatan varsa bir rezil.
Belki yoldaş bulur, kardeş bulamaz.

Bu cennet vatanda kardeşleriz biz.
Tasada, kıvançta hep beraberiz.
Ne kadar uğraşsa hain, çaresiz.
Bu öyle bir sevda ki karşı konulmaz.

Seni övmek bana düşmez, övemem.
Sen boynu bükükken ben hiç gülemem.
Gül bahçesi oldu baksana ülkem.
Sana töhmet, sana bühtan olamaz.

DOSTOZAN dostlara verdi elini.
Açtı sinesini, serdi gönlünü.
Sebil etti herkes alsın payını.
Açıktır kapısı kilit vurulmaz.

MARAŞLI - 1

Batan güneşimi tuttun Maraşlı
Geceyi gündüzle birleştirdin sen.
Bahar yeli gibi estin Maraş'lı.
Uzakları bize yaklaştırdın sen.

Ya yaşayacaktın ya hakça ölüm.
Vız gelmişti sana işkence zulüm.
Bölünen vatani bilmem kaç bölüm.
Geri birleştirdin, tekleştirdin sen

İnançla imanın sembolü oldun.
Öldü sanılırken yeniden doğdun.
Küfrün güllesine kaleydin, surdun.
Maddeyi manayla birleştirdin sen.

Bayrak bayrak gönüllere dikildin.
Çorak toprağında bir gök ekindin.
"Titre kalk" dediler, ilk sen silkindin.
Kısılan sesimi gürleştirdin sen.

Günah çocukları, şımarık, arsız.
Dolmuştu yurduma, hain pervasız.
Ölüm teselliydi, hayat manasız.
Kararan bahtımı aklaştırdın sen.

MARAŞLI – 2

Kutsal parçasıdır, Anadolu'nun,
Maraş, sevdalısı Allah yolunun.
Yetiştirdi imdada aciz kulunun,
Melekler, saf saf, katar katardı.

Adı İmam, ak sakallı bir gençti,
Sıktı ilk kurşunu cihadı açtı.
Yirmiiki gece ve gün savaştı,
Acı ve ıstırap nöbet tutardı.

Oniki şubattı günlerden Cuma,
Bindokuzyüzyirmi, bulutlu sema.
Kan damlasıyla inmişti hüda,
Toprak huşu ile kucak açardı.

Cuma idi, namaz vaktine doğru,
Ulu cami taşı, taşı da doldu.
Kalabalık tevhit ile yoğruldu,
Kimi pek sevinçli, kimi ağlardı.

Maraşlı bir ağız, Maraşlı tekti,
Herkes birer mermi, birer tüfekti.
Bir hoca efendi bayrağı çekti,
Allah nidaları göğü kaplardı.

MARAŞ'IN

Ahırdağ'larına bel verip durmuş.
Cennetten bir örnek yeri Maraş'ın
Çıkmış Engizek'e yaylalar kurmuş.
Karısı, kızanı, eri Maraş'ın.

Bahçesinde marul, yağlı dürülü.
Aksu'dan toparlar nergiz sümbülü
Eloğlu yolunda Gumaşır gölü.
Şahane bir mesir yeri Maraş'ın.

Ahır dağlarına çıkayım desem.
Eşek meydanında molayı versem.
Deli poyrazıyla olurum sersem.
Zaptedilmez burda yeli Maraş'ın

Bertiz'e Kazma'ya gönül dayanmaz.
Sularını insan içmeye doymaz.
Görmeyen, tatmayan belki inanmaz.
Üzümünden damlar balı Maraş'ın.

Mayam şerbetini içmedi isen.
Büğlek'ten, Kerhan'a geçmedi isen.
Döğme dondurmasın yemedi isen,
Yapışır yakana eli Maraş'ın.

Sularında alabalık kaynaşır.
Ormanında keklik, ceylan oynaşır.
Yeşilde Bursa'yla inan yarışır.
Poyrazdandır bütün derdi Maraş'ın

Mertlikte üstüne var desem yalan
Baltayla harbetmiş siz ağnan galan.
Vız gelir Edem'e eziyet falan.
Bükülür namazda beli Maraş'ın

Firik tarhanası goz ile yenir.
Samsası, bastığı, padişah, vezir.
Çiğ köfte yanında ayran içilir.
Özelliği daha dolu Maraş'ın.

Sevgisi ölçülmez dünya malıyla.
Dostuna borcunu öder kanıyla.
Kahraman Maraş, o adı sanıyla.
Kolayca bükülmez beli Maraş'ın.

Doyum olmaz baharına, yazına.
Çoktur aşıkları vursun sazına.
O nazlı bir ektir alın yazıma.
Madalyalı bayrak, şalı Maraş'ın.

Erkeği, kadını tam Anadolu.
Pehlivan yatağı, bükülmez kolu.
Yüreğim tüm onun aşkıyla dolu.
Ben doğarken kulu oldum Maraş'ın

Doğrudur, güzeldir baharı yazı.
Bir de olmasa şu deli poyrazı,
Ben mecnunu oldum o eyler nazı.
Bilir ki Dostozan kulu Maraş'ın.

MARAŞ'IM MARAŞLIYIM BEN

Bu şehrin hastası, delisiyim ben.
Mehmet'i, Ali'si, Veli'siyim ben.
Gez, adım başı sor, kime istersen.
Yediden yetmişe kölesiyim ben.

Dondurması olur il il gezerim.
Ay yıldızlı kuştan sorun haberim.
Tarhanayım, bazen acı biberim.
Dağlara, taşlara seriliyim ben.

Bertiz'de üzümün marhabaşıyım.
Fakir sofrasında bulgur aşyım,
Hamamında sıcak göbek taşıyım.
Kazma'yım, Kandıl'ım, İncebel'im ben.

Gafarlı, Göllü'de günpekmeziyim.
Nacarlı, Ceritli, Helete'liyim.
Erkenez çayında yağmur seliyim.
Yazın ılık ılık esen yelim ben.

Ahırdağ'larında savrulan karım.
Başkonuş, Yavşan'da ava çıkarım.
Kılavuz Sır'da kandil yakarım.
Aşk ile dönen bir pervaneyim ben.

Aksu'da kaynarım, Fırnız'da çağlar.
Dört yanım yemyeşil ormanlı dağlar.
Yamaçları süsler bahçeler bağlar.
Soğuk pınarların menbasıyım ben.

Süleymanlı, Tekir-Döngel Mağarası.
Ballı Deli Höbek, Şahin Kayası,
Gölün ortasında Ali Kayası,
Kürtül, Bulutoğlu, Kavlaklı'yım ben.

Dereboğazı ve Fatmalı, Hartlap,
Sır'da dans ediyor sular da mehtap,
Ne güzel ne şirin yaratmış Yarab.
Bu müthiş doğanın hayranıyım ben.

Andırın'da andız tesbih dizerim.
At üstünde kale kale gezerim.
Meryem Çil'de bulmacayı çözerim.
Kayada yontulmuş benleriyim ben.

Engizek, Nurhak'ta halka siperim.
Bir kum taşı için, serden geçerim.
Tetikte bekleyen eli öperim.
Fatih'in övülen askeriyyim ben.

Cela'da çamurlu suda çimerim.
Kana kana acı sudan içerim.
Kertmen üstü Ilıca'ya geçerim.
Onulmaz dertlerin dermanıyım ben.

Göksün, Elbistan'da baş pehlivanım.
Afşin'in Termik'te tüten dumanım.
Benim iki gözüm, vatanım, canım.
Her nerede olursan seninleyim ben.

Pazarcık, Türkoğlu can damarımdır.
Kahraman sıfatım ve ilk adımdır.
Sütçü İmam ise, şeref şanımdır.
Madalyalı şehir, Maraş'lıyım ben.

Bir yerde aşiret, bir yerde göçer.
Pamukta elyafım, pancarda şeker.
Ayrılık ekenler felaket biçer.
Doğrunun, mertliğin emsaliyim ben.

Köyüyüm, yoluyum, dağı, bağıyım.
Şehit askerimin postal bağıyım.
Sevda sarhoşuyum ama ayığım.
Türk'ün kökü, özü, halisiyim ben.

DOSTOZAN, bu sevda yazmakla bitin
Kalemler dirense, mürekkep yetmez.
Ölünceye kadar seni terketmez.
Emin ol, anlının yazısıyım ben.

ÖVGÜ

Mor yeşil dağların çevreni süsler.
Ceyhan ile Aksu ovamı besler.
Elvan elvan çiçek açar ovanda.
Tiyekler altında keklükler öter.

Ben de düz ovana konup öteyim.
Taş ve toprağına yüzüm süreyim.
Gönül ateşinde, yak kavur beni.
Ocağında duman olup tüteyim.

Soğuk sularına götür at beni.
İster isen köle gibi sat beni.
Toprak damlarının harcı olayım.
Saman gibi çamuruna kat beni.

Yaylanda otlattım kara koyunu.
Ekmeğime katık ettim suyunu.
Dört mevsimi bir arada yaşadım.
Ağustosta kar kapattı yolunu

Irgat oldum, eştim kara toprağın.
Dermanıydım dalda açan yaprağın.
Gönül defterimi serdim önüne.
Birkaç satır belki sen de yazarsın.

BİR DESTAN Kİ

Bir bayrak bu kadar manalı olur.
Türk'ün imanın sembolüdür bu.
Bugün davul bile bir başka vurur.
Hainin zalimin son günüdür bu.

İnanç ve imandır şahlanan bugün.
Maddenin bağına saplandı süngün.
Her evde bayram var, her evde düğün.
Allah'tan hediye, bir ihsandır bu.

Genci, ihtiyarı hepsi kahraman.
Bayrakla birleşti surlarda iman.
Vatandı gönlünde, can ile canan,
Kan ile yazılan bir destandır bu.

Öyle bir destan ki tarih gıptada.
Maraşlı bugün de erdi murada.
Hakkındır, gururla yüksel surlarda.
Mazlum milletlere bir emsaldir bu.

Haine, nanköre, zalime darbe.
Dünya, şahit değil böyle bir harbe.
Örnek bir dersti bu, medeni garbe(!)
Tekniğin topyekün hüsranıdır bu.

Şimdi gururla bu destan okunur.
Satır satır yeni baştan okunur.
Heyecanla DOSTOZAN'dan okunur.
Mazlum milletlere gülisterdir bu.

İSTİKLAL VE CUMA

On iki Şubattı günlerden bir gün
Ümit çirasını yaktı Maraş'lı.
Vatanın sathını kaplarken hüznün.
Silkindi, ayağa kalktı Maraşlı.

Acıydı, hicrandı, kederdi hayat.
İsyân ediyordu zulme tabiat.
Öldürmek değildi ölmekti murat.
Her iki zevki de tattı Maraşlı.

Cuma günü idi, hutbede imam.
Mahzundu karşıda, bayraksız kalem.
Dedi : "Bu takdirde cumayı kılmam"
Hışımla burçlara baktı Maraşlı.

Hürriyet, imanla bir olur ancak.
Kalenin burcunda durmalı sancak.
Kiminde mavüzer, kiminde bıçak .
Bayrağa madalya taktı Maraşlı.

Yediden yetmiş, ayakta vatan.
Bir iman seliydi, kaleye akan.
Sanki bir kasırga, sanki bir tufan.
Namluya sürülmüş oktu Maraşlı.

MARAŞTA GEZİ

Karacaoğlan gibi düşüp yollara,
Şu Maraş ilini gezek seninle.
Mevlamin ihsanı neymiş kullara?
Defter açıp, bir bir yazak seninle.

Andırın'da Meryem Çil'e varalım.
Geben ovasında turaç vuralım.
Çadırları yol üstünde kuralım,
Yörük divanını kurak seninle.

Göksun'a varınca üç gün kalmalı,
Çerkez beylerine haber salmalı.
Soframızı güzel kızlar kurmalı,
Şeyh Şamil nicedir, sorak seninle.

Afşın'a özel bir haberci çıksın.
Ashab-ı Kehf'den de izin alınsın.
Mağara önüne kandiller yansın.
Yatsıyı mescidde kılak seninle.

Elbistanı çiçek çiçek süsleyin.
Ovasını Ceyhan ile besleyin.
Cela içmesinden bir tas isteyin.
Çamur banyosunda yunak seninle.

Engizek'in doruğunda eğlenek.
Kıl çadırın gölgesinde dinlenek,
Bir ikindi vakti Bertiz'e inek.
Cerit'te Boylu'da yatak seninle.

Aksu'nun gözünden bir su içelim.
Zor da olsa Helete'ye geçelim.
Pazarcığın ekinini biçelim,
Sonra da pamuğa girek seninle.

Narlı'da gel biraz mola verelim.
Türkoğlu'nda hal ve hatır soralım,
Gumaşır gölünde nergiz derelim.
Merkez ilçesine dönek seninle.

Kahramanmaraş'tır ilimiz bizim.
Damları uçurur yelimiz bizim.
Namerde bükülmez belimiz bizim,
Yeter ki beraber olak seninle.

Söğüt'te Osman'dım, Bursa'da Orhan.
Altay dağlarından fişkırın turan.
İstanbul'da ise çağ açan sultan.
Meclis'i Maraş'ta kurak seninle.

Büyük bayramım var şubatta benim.
Madalya takılan bayrak da benim.
Kahraman yazılı berat da benim.
Gel, bugün eğlenip gülek seninle.

Oğuz'un, Yavuz'un yiğit nesliyim.
Yunus Emre gibi aşkla besliyim.
Tek yürek, tek bilek ve tek sesliyim.
DOSTOZAN, dost nice görek seninle.

ON İKİ ŞUBAT

Bir Osmanlı vardı devdi bir zaman.
Dünya nizamını kurar, bozardı.
İnsanlığı ondan öğrendi cihan..
Tarih değiştirir, tarih yazardı.

Herkes titrer idi azametinden.
Sesi duyulurdu Urum'dan, Çin'den.
Şüphe duyulmazdı adaletinden.
Krala darılır, Şah'a kızardı.

Gün geldi, bu haşmet ve bu azamet.
Sarsıldı, azaldı, bitti nihayet.
Dünyayı sarsıtan kızıl kıyamet.
Koptu, bu, güneşe değen nazardı.

Ne dostlar bilirdik, düşman oldular.
Zehirli hançeri sırttan vurdular.
Köleler toplanıp birlik oldular.
İçten, bizi vuran hainler vardı.

Koca dev sarsıldı; devrildi bir gün.
Yer yarıldı, dibi delindi göğün.
Dünkü köleleri seyredin görün.
Tarih küser, kader kara bağlardı.

Kuzgun gibi tepemize çöktüler.
Öpülen bileği kırıp büktüler.
Her uzvumuz lif lif çekip söktüler.
Melekler öteden bakıp ağlardı.

İngiliz, Fransız, Ermeni, Rum'u.
Parsel parsel bölüştüler yurdumu.
İstanbul'un akıl almaz tutumu.
Gönlümüzde derin yara açardı.

Maraş'ı Antep'i Fransız aldı.
Ermeni'ye yurt yapmaktı muradı,
Analar diz döğdü, kara bağladı.
Gök yarılır başımıza uçardı.

Fransız'ın gayrimeşru veledi,
Ermeni'nin eşkiyası türedi.
Bebeleri keser ve süngülerdi,
Hamile kadının karnın yarardı.

Anlatmakla bitmez zalimin zulmü.
Yaşamağa tercih ettik ölümü.
Kan vererek açtık biz bu bölümü.
Tarihi yazanlar saygı duyardı.

Ne top, ne de silah, ne mermi, barut.
Ne ayakta potin, ne sırtta kaput.
Ya kurtulmak vardı, ölmek veyahut.
Zulüm kamçısını yaman çarpardı.

Böyle bir ahvalde yurdum, milletim
Kimimiz öksüzdük, kimimiz yetim.
En kötüsü, yoktu hiç hürriyetim.
Bülbül ağıt yakar, gül yas tutardı.

Hürriyet ki güzelleri güzelin.
Allı pullu, ak duvaklı bir gelin.
Vuslatı elinde tutsak ecelin,
Zincirlerin ancak ölüm kırardı.

Maraşlı kahraman - Antepli gazi.
Şahlanıp kükredi Urfa'da mazi.
Çekmez bu destanı hiçbir terazi.
Ancak dünya gıpta eder, kutlardı.

Çukurova, Türkmenlerin otağı.
Dumlupınar, soğuk sular yatağı.
Sakarya'da düşman gördü atağı.
Yeşilirmak gürül gürül çağlardı.

Ey Sakarya şahlan, kükre, ak, dağıl!
Bulut ol, yağmur ol, üstüme sağıl.
Bak herkes ayakta ana, kız, oğul.
Kılıçlar bileyip, silah yağlardı.

Erzurumlu dadaş, Sivaslı gardaş.
Yiğitler diyarı Kahramanmaraş.
Baltayla, kazmayla verirken savaş.
Öksüzler, yetimler yürek dağlardı.

Köylüsü, kentlisi, paşası, beyi.
Silkindi, meydana döktü her şeyi.
Nene Hatunları, Senem Ayşe'yi.
Tarih satır satır kanla yazardı.

Bin türlü rezalet işlendi her gün.
Sanırdın dünyada insanlık sürgün.
Ummaz mıydı bu dev, uyanır bir gün?
Gafleti sırtından silker atardı.

On iki Şubattı günlerden bir gün.
Kucaklaştığı gün yer ile göğün.
Maraş'ta bayram var Maraş'ta düğün.
Güneş bugün daha parlak doğardı.

Ve işte o gün ki, kalktı Maraş'lı.
Hüzünlü, öfkeli, gözleri yaşlı.
Analı, babalı, bacı, gardaşlı.
Volkan gibi patlar, alev saçardı.

Maraşlım doğuştan bir kahramandı.
Herbir ferdi, birer destan yazardı.
Her Maraş'lı tek tek bir DOSTOZAN'dı.
Bir yüreği vardı dağlar kadardı.

MARAŞÇA -1

Maraş seni canım gibi severim.
Anam, babam, emmim yatar kabrinde.
Seni anlatırım, seni överim.
Sen de bir yer ayır bana kalbinde.

Bilirsin uğruna nelerden geçtim.
Bakır tasla soğuk suların içtim.
Altmış yedi ilde ben seni seçtim.
Ömrümün düğümü senin elinde.

Dağ, taş bayır bayır gezdim ilini.
Okudum, öğrendim, yazdım dilini.
Deli poyrazını ve de selini,
Gördüm ve yaşadım İncebel'inde.

Bazan bir kundura, bazan yemeni.
Giydim ayağıma, aldım habemi.
Deli poyrazına verdim dümeni.
Kurdum karargahı Ahırdağ'ında.

Kanlıdere'n vardı, Ağdere'n vardı.
"Şekerdere" derdik kalenin ardı.
Bazı sokakların arşın kadardı.
Gülle oynar idik süyük altında.

Sırmalı, sandıklı giydim abanı.
Püsküllü edik'in deri tabanlı.
Bir adın kahraman bir adın şanlı.
Mertlik dolanıyor damarlarında.

Maserene çalı çırpı topladım.
Eşeğini tımar ettim, kaşıldım.
Karakışlarında dondum, üşüdüm.
Uzunoluk'unda ve Arkbaşı'nda.

Süllümü dayadım damına çıktım.
Püsük kovaladım, mırtıklık yaptım.
Puharı dibinde çok aşık attım.
Deveme döndürdüm İttesi'nde

Hememe, mezerle girer kadınlar.
Elinde kesesi, tasta kili var.
Gelin, kaynananın saçını yıkar.
Kirlen tuvarlanır göbek taşında.

Aşkına da tırşik şovrası kaynar.
Ökkeş'in akşama velimesi var.
Bandosuz düğünde gelin mi oynar?
Döğüşü yapılır gurna başında.

Tarhananı etsuyuyla ısladım.
Şovrasıyla ailemi besledim.
Gurbetlerde hayal kurdum, düşledim.
Seninle uyandım her seferinde.

Biberini dağa taş sererdim.
Üzerine kol ve kanat gererdim.
Gozlarını çiğ ipliğe düzerdim.
Nice üzümü deptim salında.

Bastığa, samsaya doymadım desem.
Zahire yapmaya el vermez kesem.
Firik tarhanayı gozla yemezsem.
Ne yüzle gezerim halk arasında

Hortum'un, Çürük'ün, Deli Hanif'in
Göçmüş hepsi, yokmuş şimdi sahibin.
Benden başka şayet varsa talibin?
Buyursun kapışak er meydanında.

Daha ne söylesem, bilemem gayrı.
Eski haşşeleri göremem gayrı.
Öperim kalanı, hep ayrı ayrı.
Namımız okunur mezar taşında.

MARAŞÇA -2

Avradın dırdırı goca azdırır,
İntile eyleyip candan bezdirir.
Deli eder diyar diyar gezdirir,
Akil olmayana, yol mu dayanır?

Oyalı şeş ile örter kekilin,
Damin süyüğüne çıkmış da gelin.
Gomşunun dölüne sallar mendilin,
Buna can mı, yoksa hal mı dayanır?

Aniş bacı yine çıkmış ayaza,
Kaptırmış saçını deli poyraza.
Verir veriştirir geline, kıza,
Zehir zıkkım söze, kul mu dayanır?

Cirloğk gibi çatlar durur sıcakta,
Eşkili şovrası kaynar ocakta.
Oğlan çingilinde, kızsa kucakta,
Bu kadar siklete, kol mu dayanır?

Çıkmış dingiline dut ağacının,
Şo haşarı dölü, eşe bacının.
“Ulur” iti gibi, Galaz hacının,
Bu göde oğlana dal mı dayanır?

LÜGATÇE - 1

Merdivene SÜLLÜM, kol altı BÖĞRÜM.
HORALI sözlere, ŞOR derler bizde.
Yufkaya sarılan peynire DÜRÜM,
Yağlı çökeliğe LOR derler bizde.

Kıl keçiye DAVAR, oğlağa MECİK;
Tavuk civcivi ve serçeye CÜCÜK,
Ufacığa GÜCCÜK, kısaya GÜDÜK,
Deli dolu ata TOR derler bizde.

Duvarda oyulmuş rafa TAG derler.
Bulgur aşısı ile BORANI yerler.
Çiğ köfte yanında ayran içerler.
AYAZA sofrayı kur derler bizde.

İnişli yokuşlu yerlere BAYIR,
Otlakta toplanan sürüye NAHIR,
Bizde de söyenin çimene çayır,
Bakımsız tarlaya BOR derler bizde.

Çok iyiye OVV, güzel şeye PEH.
Üzümün kurumuş olanına TEH.
Kocamana ABOV, birazcığa EH.
Gönlü yoksa, yerim DAR derler bizde.

Dam ucuna SÜYÜK, kediye PÜSÜK,
İriye BÖSBÖYÜK, tepeye HÖYÜK.
Ne yapsak yerine NOTİYOK derik,
Sara illetine ÇOR derler bizde.

LUGATÇE – 2

Yufkayı pişerken çeviren EVRAAÇ.
Hamurun UFRAsı bol derler bizde.
Islak çamaşırı döven şey TOHAÇ.
Şu kili başına ÇAL derler bizde.

Kulplu ve teneke su kabı ŞAPŞAK,
Tombul ve yuvarlak surata ABLAK,
Ensede patlayan tokata ŞAPLAK,
Saf salak birine MAL derler bizde.

Peştamala MEZER, çarşafa IZAR,
"Akıllı düzeltir ahmaksa bozar"
Elifi görünce MERTEKtir sanar,
"Beleş bulur isen DAL derler bizde"

Ve eldeki yara duvarda kovuk,
HERİF evde horoz, dışarda tavuk,
ABAsı sırtında işlemez soğuk.
"Şu ÇULu altına AL derler bizde.

"Boş yere konuşma derler ezbere"
Eller satır diyor bizim KESERE
Pekmez ocağının adı MASERE,
Üzüm depkisine SAL derler bizde.

Süt ve yağ konulan bakır kap GÜĞÜM,
İşler karman çorman herşey kördüğüm,
AZIKın hazırla gelmeden ölüm,
Nasıl isen öyle OL derler bizde.

Yengece İLLENGEÇ, akrebe AHRAP
Besleyeni MIRTİK, güvercin GALLEP
Darbuka DEMBİLDEK, takunya HAPAP
Anahtara ise DİL derler bizde.

Kazana KUŞGANA, mutfak AŞKANA.
Sönmüş odun ÖSAA, kiremit GANE.
Eski ayakkabıya da ÇİRPENE.
"Ben konuştum sen de BİL derler bizde".

Açgözlü birine ne CABİNELİK.
Kundaklı bebeği severken ECİK,
Kıl keçiye, DAVAR veyahut MECİK,
Her derde devadır BAL derler bizde.

Simidin bir adı KÜNCÜLÜ KÂHKE,
Kötü yola düşmüş kadına GAHBE,
Gerçek ve doğruya "vallah ESSAH be"
"Eşek hazır, eksik NAL derler bizde"

Çöplüğe ZİBİLLİK, postala EDİK.
Bisiklet CİNATI, ölçektir ÇELİK.
Parasız pulsuza, bir CEBİDELİK.
"Ağa kapısına KUL" derler bizde.

Gömleğe de MİNTAN, paltoya KAPUT
Ceket ise SAHO, bez ise ÇAPUT,
Gız evine giden goç, TOHUMGAVUT.
Aşığı Bağdat'tan SOR derler bizde.

Gunduraya POTİN, postala EDİK.
Topaca DEVEME, böceğe BÖCÜK,
Yontulmamış cahil adama HÖDÜK,
Semeri sırtına VUR derler bizde.

Anamın başına bağladığı, ŞEŞ.
EŞKİ ve tatlımsı meyveye MAYHOŞ,
Abdurrahman veya Apti'ye APIŞ,
Zengini fakirden SOR derler bizde.

Havluya MARHAMA, nalına HAPAP,
Bazen toprak deriz, bazense TÜRAP,
TIMAR edilmemiş bağ ise HARAP,
Uçurumlara da YAR derler bizde.

Bir yerin en yüksek yerine DİNGİL,
Omuzlarla başın arası ÇİNGİL,
Yabani darının adıysa GİLGİL,
Yarayı, şefkatle SAR derler bizde.

Geçen yıla BILDIR, sabaha GUŞLUK,
Emretmeye, YUMUŞ VERME diyorduk.
Yıllarca hep böyle konuştuk, durduk,
Haya ve edebe AR derler bizde.

Bacaya PUHARI, mısıra DARI,
Genç kadına TAZE, yaşlıya GARI,
"Herhalde böyle derler aşşa yukarı"
DÜVENdeki rafa TAR derler bizde.

Yüzün yanı DULUK, çehreyse SUFAT.
Çingeneye APTAL, takıya PUSAT.
Alışveriş azsa, işler çok KESAT.
Rüyayı hayra YOR derler bizde.

Cömert olmayana "aman ne PAHIL "
İhtiyara GOCA, gençlere CAHIL,
Bilir, yaşta değil baştadır akıl,
Akıl ermeyene SIR derler bizde.

Odunun gırılmış parçası GAMGA
Yontulan kısımlar YONTMUK ve YONGA
Üzüm asmasının gövdesi OMCA
Dalın, serpeneye SAR derler bizde.

Cevize GOZ derik, sokağa GEDİK.
Ve eriğe İNCOZ, kayısıya ERİK,
Yavrusuna PALAZ, kekliğe FERİK,
Cennetten bir meyva NAR derler bizde.

Amca ise EMMİ, halaysa BİBİ,
Gök boşansa derler "delindi dibi"
"Gız anadan beller sofraya sermeyi"
Tarhanayı ince SER derler bizde.

Entariye FİSTAN, kilota TUMAN,
Maraş'lıdır özüm, namım kahraman
Şiirde mahlasım ise DOSTOZAN
Daha nice laflar VAR derler bizde.

Şamata edene, amma ŞALTAKÇI,
Ağabeyse EDE, kızkardeş BACI.
EMMİM, BİBİM, EBEM başımın tacı.
En kısa yol doğru YOL derler bizde.

İNTİLE edene, MACCA ettin der.
Bir yılda kazanır, bir haftada yer,
HERİF yoldan çıkmış neylesin kader,
"Yeter Allah'ından BUL" derler bizde.

METELİK KAĞIDI nüfus cüzdanı,
Yayıp ayranına YANNIK ayranı
DOSTOZAN, bu sözcüklerin hayranı,
Köpek mamasına YAL derler bizde.

LUGATÇE -3

Kırılmış arpa ve yulafa ZAVAR.
Ağrıyan bir yere çekilir CIBAR.
Köyde KAYE deriz şehirde MUHTAR,
Büyükbaş hayvana MAL derler bizde.

Teneke su kabı tas değil ŞAPŞAK,
Sulu yağlı köfte TAHALAK,
TİRŞİK şovrasını yemeyen ahmak,
“Utanma kaşığı çal derler” bizde.

METELİK kağıdı, nüfus cüzdanı.
PUHARI'nın eğri çıkar dumanı.
Yiğidin Maraş'ta olur harmanı,
CÖMERT'lere gözü bol derler bizde.

Aksi ve sevimsiz insana, HINTIK,
Güvercin uçuran kimseye, MIRTIK,
Cam ile ilgili eşyaya CINCIK,
Erkek çocuklara TÖL derler bizde.

Mutfağa AŞKANA, simite KAHGE,
Keyifle içtiğin kahveye GAYFE,
Karı der kocaya, bak Şu HERİFE,
“Dam çoktu büküldü bel” derler bizde.

Ayşe kıza ANİŞ, omuza ÇİNGİL,
Kalın ipe URGAN, yorgana MİTİL,
Yüksek yere yayla, ovaya SEHİL,
“atılar uçurur yel” derler bizde.

İncirin hamına derler TAHILDAK,
BaŐtaki yumuşak yere BINGILDAK,
Kız biraz hoppaysa amma FİNGİRDEK,
“Aman ha duymasın el” derler bizde.

USLU biber deriz karabibere,
Pekmez kaynatılan ocak MASERE,
Diş ektiririz biz bazen berbere,
Eski elbiseye ÇUL derler bizde.

SÜTÇÜ İMAM

Bin dokuz yüz on dokuz yirmi üçü Şubat'ın
İngiliz birlikleri güneyinde Maraş'ın.

Amerikan koleji yanındaki kışlaya,
Bir alay kadar, gelip yerleştiler ilk defa.

İngiliz birliğinde sömürge askerleri,
Hintli Müslümanlardan oluşmuştu ekseri.

Bu arada önceden sürülen Ermeniler,
İşgali fırsat bilip, gurup gurup döndüler.

Şu var ki İngilizler, hain Ermenilere,
Umdukları fırsatı vermiyordu nedense?

İngiliz askerinin çoğu Hintli Müslüman,
Zulme pay vermiyordu kalplerindeki iman.

İngilizin kendine göre hesabı vardı.
Taksimde düşündüğü, Musul ve petrolerdi.

İşte bu yüzden de İngilizler Maraş'ta,
İleri gitmeyerek kan dökmediler boşa.

Ermeni teklifini de dikkate alarak,
Dediler Maraş ili Fransıza müstehak.

Yirmi dokuz ekimde ve aynı yıl içinde,
Fransız kuvvetleri, Şeyh Adil mevkiinde.

Ancak, bir olay var ki şeref verir ırkına,
Bir kıpti, (Abdal Halil) hayranım şuuruna.

Hain Ermenilerin ileri gelenleri,
Davulla ve zurnayla yapalım der töreni.

Davulcu Abdal Halil, “bu din bahsidir ağa,
Ben bu işi yapamam elim varmaz çomağa.

Davulun kasnağını altınla doldursanız,
İstemem eksik olsun, sizin olsun paranız.

Parça parça etseniz beni, yine çalamam,
Hele din kardeşimin bağına hiç vuramam.”

Maraş'ın kirvesi bu, gerisini sen anla,
Ey.. davulcu, şimdi vur patlasın davuluna.

Yerleşti Ermenisi Fransız Maraş'a,
Girmişti her ikisi zulmetmekle yarışa.

Zulüm ve işkencenin haddi hesabı yoktu,
Ermeninin zalimi, Fransız'dan da çoktu.

Maraş'lı kan ağlarken gavur zevk-i sefada,
Böyle rezil insanlar demek varmış dünyada.

Durum bu ahvaldeyken, tarih otuz bir ekim,
Bir kurşunla değişti, kara bahtım, kaderim.

Bir ikinci vaktiydi, güneş solgun ve mahzun,
Bir türlü batmıyordu, zaman kısa, yol uzun.

Fransız ve Ermeni devriyesi bir gurup,
Kışlaya dönüyordu zil zurna sarhoş olup.

Çarşafı üç müslüman Türk kadını, bir çocuk,
Göründü bu sırada, yer ise Uzunoluk.

Hamamdan çıkmışlardı, ürkek ve de dikkatli.
Sarhoş devriyelerse hem alçak hem meraklı.

İçlerinden birisi sokuldu kadınlara,
"Nedir bu giydiğiniz, yüzü örten kapkara."

Dedi, attı... elini çarşafı yırtmak için,
"Bura Türk değil artık bu siyah peçe niçin?"

İffetli Türk kadını, toparlandı çabucak,
Ne yapmak istiyordu, bu kahbe dinli alçak?

Namusuna uzanan bu el kırılmalıydı.
Bu şerefsiz küstahlar derhal vurulmalıydı.

Bağırdılar, sesleri çıkıyor mu bilinmez?
Bir Türk görür de bunu bilmem nasıl delirmez?

İşte Çakmakçı Sait, deli gibi atladı,
Yazık, gavur mavzeri, Çakmakçı'yı hakladı.

Gözü dönmüş Fransız, hedefsiz atıyordu.
Çakmakçı Sait yerde hala kıvranıyordu.

Karşıda Sütçü İmam tezgahının başında,
Halim selim ve muti kendi nafakasında.

Allah rızası için imamlık yapar İmam,
Günlük nafakasını temin etti mi tamam.

Kadın çığlıkları ve patlayan silahları,
Duyunca Sütçü İmam, fırlattı bardakları.

"Durun bire dinsizler, durun köpek soyları"
Bir nara ile çekti hemen altıpatları.

Dan dan bastı tetiğe,
Geberdi bir devriye.

Yürekten atılan bu düşmana ilk kurşundu,
Namusuna el atan Fransız vurulmuştu.

Artık Sütçü İmam'ın yoktu nafaka derdi,
Allah yarattığını nasıl olsa beslerdi.

Silah sesini duyan diğer devriyeler de,
Kan gören kurt misali toplandı aynı yerde.

Kahveci Kel Hasan'ın atını aldı hemen,
Ahır dağına doğru sürdü atını İmam.

Süleymanlı'dan gelen Fransız devriyeler,
İncebel'de İmam'a tesadüf eylediler.

Yok idi haberleri Maraş'taki olaydan,
Ancak şüphelendiler İmam'ın telaşından.

Aradılar durdurup, buldular silahını,
Ve ondan sanmışlardı İmam'ın telaşını.

Alarak silahını bıraktılar İmam'ı,
Kaçtırdılar bilmeden değerli avlarını.

Böylece Sütçü İmam Bertiz'i mekân tuttu.
Ellik gavuru fakat, sanma bunu unuttu.

Her gün bir günahsızın basılıyordu evi,
Mel'un Ermenilerin ispiyondü görevi.

Ancak yiğit Maraş'lı ne yıldırı ne de sindi,
Düşmanın ne gücünden ne zulmünden çekindi.

İcabında göğsünü siper yaptı kurşuna,
Elhak, zül düşürmedi şerefine, şanına.

Bir bakardın birisi ateşlerdi evini,
Düşmana mermi diye atıyordu kendini.

Her taraf kan ve duman, düşman ürkek çaresiz,
Ne var ki yakan da biz, yanan da yine biziz.

Gün günü kovaladı ateş ve kan bitmedi,
Dünya bu şahlanışa, göğsünü ilikledi.

Maraş kaynayan kazan,
Kış ortasında hazan...

Dökülen, yaprak gibi kelle, kol ve bacağı.
Bu uğurda ölmekten korkan hain, alçaktı.

Maraşlım ne korkaktı, ne hain, ne de alçak,
Bu kavgada, çok şükür çıkmadı tek bir kaçak.

Yediden yetmiş dek can verip can aldılar,
Tarih sayfalarında altın nişan aldılar.

Hepsi Sütçü İmam, hepsi bir kahramandı,
Bu, ancak masallarda görülen bir destandı.

KURTULUŞ

Millet nedir, din nedir, kan nedir, bayrak nedir?
Ancak bunu sizlere bir Maraşlı öğretir.

Bir gün elbet bir şair, bir yazar çıkacaktır.
Senin bu destanını kalplere yazacaktır.

Nice hacı, hocayla, muallimle, imamla.
Can verdin kan vererek, yurduna damla damla.

Belki yazmak zor olur tarihi baştan başa.
Sen yazdın demek gerek onu şanlı Maraş'a

Kaderinle eş değer tüm yurdumun kaderi.
Sana bayrak ve vatan Tanrı emanetleri.

Belki de bir sanatkar işler mermere bunu,
Görsün Maraşlı nasıl seviyormuş yurdunu.

Nice Aslan Bey'lerin, nice İmam'ların var.
Çuhadar Ali'sinden Senem Ayşe'ne kadar.

Fatmalıoğlu kör Derviş, Veziroğlu Hoca'yla,
Şehit Evliyalarla, Aslan Toguzata'yla.

Efsaneler yazdınız Maraş'ın tarihine.
İşte, yazar çizere, bulunmaz bir hazine.

Yediden yetmiş dek, şehitsin sen, gazisin.
Sen atiyi yaşayan mukaddes bir mazisin

Madalyalı şehirsin, yok dünyada bir eşin.
Aslın Maraş'tır senin kahramanlık timsalin,

Kalende nazlı nazlı dalgalandıkça hilal,
Anam, babam, kardeşim, göz yaşım sana helal.

EZANLAR BAYRAK OLDULAR

Bir cuma vakti,
Ezanlar, hutbeler durdu.
Herkes neden besbelli,
Ağır ağır vakarla, niye diye birbirine soruyordu.
İmamdı çıktı kürsiye,
Konuştu, konuştu,
Kelimeleri bulutları yırtıyor, gökleri deliyordu..
-Hür olmayan insanlar için,
Cuma namazı farz olmaz,
Kale burçlarında gavur bayrağı varken,
Namaz kılınmaz.

Kelimeler, balyoz gibi,
Sokakları, evleri,... ezer gibi gezdi.
Bu ses, dağlara, ovalara...
Omuzda yaprak gibi sallanan başlara,
Bir çırpıda ulaştı,
Döndü dolaştı,
Kale burcunda sallanan gavur paçavrasını aştı.
Ve bir köşeye atılan al bayrağımla kucaklaştı.

İşte o gün,
Bir Cuma vakti, ezanlar,
Burçlarda birer bayrak oldular,
Ve ipek kanatlarında meleklerin,
Şehitlerle buluştular.

BOŞUNA DEĞİL

Senin sevdalınım, aşğınım ben.
İstersen olurum kapında kölen.
En güzel günlerim seninle geçti,
Gönül sarayımın kralısın sen.

Sana sevdalanmam boşuna değil.
İspata gerek yok, isteme delil.
Sade bir canım var feda yoluna,
Yetmiş küsur yıllık hayatım kefil.

Sırtını vermişsin Ahır Dağı'na
Beni evlat bildin bastın bağrına.
Sana nasıl kul ve köle olmam ben,
Borcum var taşına ve toprağına.

Kandıl bağlarında keklik avladım,
Her yaz Engizeğ'e çıkıp yayladım
Yedi Göl'ler ile Büyük Göl'ünden,
Soğuk suyun içtim, atım suladım.

Havan başka güzel, rüzgarın başka,
Yazın da, kışın da, baharın başka.
Mertlik tek sıfatın, Kahraman adın,
Yeşil ovaların, dağların başka.

Aş verdin, iş verdin, dost verdin bana.
Madalya yakıştı al bayrağına
Cumalar sayende kılınır oldu,
Kahraman yazıldı böyle adına

Peçene saldıran elleri kırdın.
Kalenin burcunda namaz kıldırдың.
Mana deryasında boğuldu madde,
Sen uyuyan devî şaha kaldırdın.

Sana sevdalanmam boşuna değil.
Hürmetle öpeyim alnından eğil;
Eğilmek yakışmaz bilirim sana.
Benim sevdalanmam boşuna değil.

MEMLEKETİM (BEN)

Ben,
Doğma büyüme Maraşlıyım.
Ağlayamıyorum, ağlamak geliyor ya içimden.
Gitsem, kalmasam artık diyorum.
Gurbet çekiyor elimden.

Düşmüyor; düşmez dilimden.
Tadına doyamadığım köy türküleri.
Ve sokaklarında terk ettiğim çocuksu hatıralar.
Düşüncelerime ışık ışık serpildiniz,
O günden bu güne kadar.

Sizi görüyorum şimdi gözlerim kapalı.
Diz dize, kucak kucağa, baş başayız.
Bir rüzgar, bir rüzgar ki manalı,
Beraber güldük, beraber ağlayacağız.

Seneler geçti, yine seneler geçecek.
Bildiğince kükreycik Cihan nehri.
Beraber petrol lambaları yakacağız,
Yine baş başa geçireceğiz geceleri.

Ben,
Doğma büyüme Maraşlıyım.
Ağlayamıyorum, ağlamak geliyor ya içimden.
Gitsem, kalmasam artık diyorum.
Gurbet tutuyor elimden.

MARAŞ'TA

Hüdaya açılan eller Maraş'ta
Tufana eş olan seller, Maraş'ta
Tepeler, bayırlar, beller Maraş'ta,
Rükuya, secdeye erer gibidir.

Mescitler, camiler beyaz ve sıcak.
Kubbeler, mümine açılmış kucak,
Kerpiçten evlerde tüten her ocak,
Her an, kükreyip de coşar gibidir.

Rüzgar, bizden yana dönüyor gayrı.
Nur doğdu, lambalar sönüyor gayrı,
Dağlar, taşlar ve gök hep ayrı ayrı,
Huşuyla tevhidi anar gibidir.

DOSTOZAN gönlüne gamı yükledi.
Sabrile, günleri, güne ekledi.
Ömür boyu, dost yolunu, gözledi,
O, artık dostuna koşar gibidir.

DÖNGEL MAĞARASI

İç içe mağara ve bir çağlayan,
Kükreyip köpürür, savrulur sular,
Kademe kademe dinlenip duran,
Sulardan yükselir renkli bir duvar.

Yedi renk bir köprü kurarken güneş,
Yarasalar uçar çığlık çığlığa,
Mağara önünde tutuşan ateş,
Bir şelale olur düşer boşluğa.

SU PERİSİ

Sarılmış dağlara, ince ve uzun,
Bir renk yumağının ipleri gibi,
Açılır çiçeği ovada yolun,
Cennet bağlarının çiçeği gibi.

Ormanın koynuna giren şu dere,
Vuslat şarkısı mı söyler nehre?
Takıldı gözlerim yerde izlere,
Bir su perisinin elleri gibi.

Hayal aleminde kendimden geçtim.
"Çoban çeşmesinden" eğildim içtim.
Kaptım sazı, yollarınan söyleştim,
Ormanın şakıyan dilleri gibi.

Bu renk havuzunda şimdi gözlerim,
Dal dal, çiçek çiçek gezdi gözlerim,
Yol gider, iz gider, ben de giderim.
Sözüm var Yunus'un sözleri gibi.

Aşkın ateşiyle yandı bu gönül,
Sevda pınarında yundu bu gönül,
Muhabbet dalına kondu bu gönül,
Tanrının misafir kulları gibi.

DOSTOZAN'ım dosta name yazarım,
Elimle bahtımı, yazar bozarım,
Melek olsam bu dünyada, azarım.
Dilleri var yılan dilleri gibi.

SELAM

Selam olsun ağalara beylere.
Davul yine güreş için vuracak.
Pehlivanlar başlasınlar peşreve.
Cazgır nasıl bir duaya duracak,

"Allah Allah, maşa-Allah"
İki yiğit çıktı meydana
İkisi de birbirinden merdane
Yıkılan yıkıldım diye yerinmesin,
Yıkan böbürlenip gerinmesin
Bu meydandan kimler geldi, kimler geçti.
Pek çoğu ecel şerbetini içti.
Kimine denirdi dağ deviren,
Kimine denirdi selavat getirten.
Oy maşa-Allah diyelim.
Pirimiz Hazreti Hamza'ya dua eyleyelim.
Resullulah'tan çıksın izin,
Sırtı toprak görmesin hiçbirinizin.
Ya Hazret-i Zeydan,
Haydi pehlivanlar sizin meydan.
Gölge düşürmeyin çayırlara,
Allah hepinizi de kayıra."

Haydar Bey'im gibi havalandır vur.
Ala gibi yanı başına kaldır vur.
İster bacaklara doğru saldır vur.
Çırpınsın tepende kafa, kol, bacak.

Mağralı Ökkeş'in çangalını tak,
Sarmadaysan fırla, sök ayağa kalk,
Heyecandan tir tir titreyen şu halk
Seni tebcit için açıyor kucak.

Hasan Tanır'dan al tilki angalın
Aldangaca dūşme zor olur halin,
Yanbağda atarken sıkı tut kolun,
Gözlerim davulda, tetikte kulak.

Kara Ali gibi dōş angala al,
Göz kaş arasında paalara dal,
Omuzla sırtına, yerden yere al,
Güreşin zevkini, tadını alak

Durdu Mehmet vardı, Eş'e'nin oğlu,
Sırımdı bacağı, demirdi kolu,
Meydanlar zor bulur böyle bir kulu,
Öğünsün Elbistan, Büyük Yapalak.

Gücükü Abdullah hani nerdesin?
Yiğitler içinde bir erkek sestin,
ayırlarda bora gibi eserdin,
İstedim şöyle bir hatırın sorak

Bekir'le, Bayram'lar, Esenceli'ler
Şimdi meydanlarda hepsi bir nefer,
Biz de buralarda olduk seferber,
Gelin barhanayı Maraş'ta kurak.

Rahmetli Yaşar'ın, Celal Atik'in
Gazenfer Bilge'nin, Dağistanlı'nın
Gözü minderlerde İsmet Atlı'nın,
Emsali nerede ne gün çıkacak.

Ali Yücel ile Nasuh Akar'ı
Kimbilir nereder, ne hayatları,
Torunları giysin kispet şalvarı
Sakın ha, sönmesin bu kutsal ocak.

Eskilerden hangi birin sayayım.
Cümlenize kul ve köle olayım,
Varıp DOSTOZAN'a haber salayım
Gelip bir araya güreş konuşak.

PEHLİVAN

Neden dersin kötü günler art arda
Peşimizden gelir böyle pehlivan.
Alaman'ı Rus'u çangal takar da,
Sen niye durursun öyle pehlivan.

Hazret-i Hamza'ydı piriniz sizin,
Hazret-i Resul'dan aldınız izin,
Hep bir numaraydı yeriniz sizin,
Sahiptin bükülmez kola pehlivan.

Koca Yusuf nerde, Adalı hani?
Okyanus yarıldı bir Nuh tufanı,
Silip de süpürdü sanki cihanı,
Dönüp arkana bak, ağla pehlivan.

Daha dün denecek geçmiş zamanda,
Nice Atik, Doğu vardı meydanda,
Sıraya girerdi dünya arkanda,
Sen hala çıkmadın yola pehlivan.

Ufukta saçının telini görsem,
Uçardım, elini havada görsem,
Dağılır kederim, kaybolur tasam,
Yetmez mi bu kadar mola pehlivan?

Yaşar ol, Atik ol, Gazanfer ol gel,
Nasuh ol, Atlı ol,ve Bekir ol gel,
Hangisini saysam, sen hep bir ol gel,
Yeşersin çayırlar sula pehlivan.

Kuyruklu bir yıldız gibi doğmayın
Senede bir açan çiçek olmayın,
Öyle hasretim ki her gün uğrayın,
Dönün yediveren güle pehlivan.

Bak şu davul zurna seni çağırıyor,
Cazgırını görüyorsun, ağlıyor,
Bayrak melül mahzun dalgalanıyor,
Yeter, bitsin artık çile pehlivan.

Son çağrı olmasın aman pehlivan,
Kocadık tez geçer zaman pehlivan,
Yoruldu yazmaktan inan DOSTOZAN,
Artık, hak yerini bula pehlivan.

ARKADAŞIM PEHLİVAN SEYFİ

Gözlerim yollarda arıyor seni,
Canım arkadaşım, Pehlivan Seyfi.
Yalnızlığa ittin bıraktın beni,
Kalmadı ülfetin, sohbetin keyfi.

Birlikte yürürken dikkat et derdin,
Elimden kolumdan tutar çekerdin,
Bir kadife gibi yüreğın vardı,
Sen, seni üzeni bile üzmezdin.

Yem etme Yarabbi böceğē, kurda.
Pırlanta evlatlar verdi o yurda.
Cennet kapısında açtır gözünü,
Sualini, kolay getir sorguda.

HOŞ GELDİNİZ

Çalsın davullar birbiri ardına,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.
Toprak değmez pehlivanın sırtına,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Er olan göğsünü gerer de çıkar,
Hasmını mindere serer de çıkar,
Meydana ham giren, yeter de çıkar,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Davul gümbür gümbür gümbürdedikçe
Mevlam yüzümüzü güldür dedikçe,
Başımız çoktandır yere eğikçe,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna

Yiğitlerim başınızı kaldırın,
Peşrev çekip; Allah deyin daldırın,
Çengel takın tepenize kaldırın,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Yanbağdası nasıl olur görsünler,
Bilmeyenler bilenlere sorsunlar,
Diz çöküp çayıra selam dursunlar,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Şöyle, kaldırıma alıp hasmını,
Çıkarıverir çayırlara resmini,
Seyredenler unutmasın ismini,
Hoş geldiniz pehlivanlar şehrine.

Uzat ayağını aldangacı yap,
Tilki angalını, unutma ahbap,
Yeter ki yaparken bir kolunu kap,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Aratmayın eskileri bizlere,
Nasihat değil bu sitem sizlere,
Acıyınız yerde gezen gözlere,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Karakucak kararıp da kalmasın,
Madalya'yı her dem gavur almasın,
Yıkılan yiğide, kızlar varmasın,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Kendini harcama boşu boşuna,
Yan bağdasın, vurup otur döşüne,
Nazarlar değmesin boy ve posuna,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Patlat elenseyi, kapaklat yere,
Bırakma işini, sakın kadere,
Anan darılmaz mı, ne'den pedere?
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

Hoş geldiniz, hoş geldiniz yiğitler,
Gözlerimiz sizde, sizde ümitler,
DOSTOZAN'dan böyle geldi öğütler,
Hoş geldiniz pehlivanlar yurduna.

BUYURUN

Yiğitler diyarı, pehlivan yurdu.
İşte şalvar, işte kispet buyurun.
Peşrevler yapıldı, davul vuruldu.
Hangi yiğit kime kısmet buyurun.

Kükreyiniz aslan gibi, duyalım.
Namınızı bir dünyaya yayalım.
Ağırlığınızca altın sayalım.
İşte meydan, işte fırsat buyurun.

Duyun sizi alkışlayan elleri,
Mahcup etmen, sizi öven dilleri.
Çayırların yeni açan gülleri,
Davul zurna size hasret buyurun.

Atanız, babanız, edeniz burda.
Sakın kuzu olup, yem olman kurda,
Altın madalyalar getirin yurda,
Haydi zamanıdır ispat buyurun.

Hasmınıza dar gelmeli çayırlar,
Küçük boylar, orta boylar, ağırlar.
Görsün gözler, duysun artık sağırlar,
Çıktı ağızdan ruhsat buyurun.

Artık elinizden tutan bulunur.
Siz, şehzade olun, sultan bulunur.
Candan seven bir DOSTOZAN bulunur.
İşte ikbal, işte izzet buyurun.

SAVULUN HEY

Geliyor ıg gibi, geliyor bekle.
Yüzyıllardan beri işte, dipdiri.
İman bayrağını mıhlamış göge,
Selamlayıp durur, son peygamberi.

Geliyor, korkmayın elbet yıkacak.
Yıktığı her yerden can fişkırarak.
Şehzadebaşı'nda, Ayasofya da,
Dalgalanacaktır mutlak, bu sancak.

Bu sancak, gençliğin mümin sesidir.
Bu sancak, gençliğin kor nefesidir.
Bugün Maraş'taysa, öbür gün Van da,
Son durak, kafirin tam ensesidir.

Öyle bir ışık ki, kainat yansın.
Din göz yaşım, artık öfkem uyansın.
Bir kar gündüzüyle geldim göz göze,
Artık bu öfkeye, dağ mı dayansın?

Yolcular, hancılar geldik işte biz,
Şimşek atımızdır, yel nefesimiz.
Açılın kapılar, savulun hey hey!
İslam ahlakıdır cenk elbisemiz.

ASLANIM

Şehit Cengiz Topel'e

Sana çiçek yollamadım Aslanım.
Dünya bahçe olsa az gelirdi de.
Bayrak oldum, tabutuna sarıldım,
Başka ne sarsalar az gelirdi de.

Gururla, neşeyle çıkmıştın yola,
Hayrandı bulutlar bu çelik kola,
Dönmedin Aslan'ım, uğurlar ola,
Kıbrıs mezar olsa az gelirdi de.

Gerçi gözün yoktu elin yerinde,
Bir yaran var ki, sızlar derinde,
Bombalar indikçe her seferinde,
Okyanus yarılrsa az gelirdi de.

Sana ağlamadım desem yalanım,
Sayende hür doğdum, hür de kalanım.
Palikaryalara haber yolladım,
Dünyayı çağırrsa az gelirdi de.

TUTUMLU OLMAK

Zamanın kadrini, kaybeden bilir,
Yılları müsrifçe harcama çocuk.
Ömür denilen şey çabuk tükenir,
Sakın bu sözümü unutma çocuk.

Bir gün gelir biter tatlı rüyalar,
Her anın, gönlümde hatırası var.
Geceler, gündüzler su gibi akar,
Sevgi çiçeklerini kurutma çocuk.

Sevgi bahçesinin kapısını aç,
Avuç avuç dağıt etrafına saç,
İyide cömert ol, kötülükten kaç,
Zalimin zulmüne katlanma çocuk.

İnancımız böyle, israf haramdır.
Tutumlu olmaksızın hoş bir kavramdır.
Dağıtan el daha güzel olandır.
Sen başka sözlere aldanma çocuk.

AĞIT

*Ankara'da 1 Şubat 1963 yılında,
bir uğak kazası olmuş, havada ęarpıŐan iki
uğak enkazı, Ulus'ta Gima mağazası üzerine
düşmüş, bir ęok kimsenin ölümüne ve
yaralanmasına sebep olmuştu.
Bu ağıt o zaman yazıldı.*

Kara günü Ankara'nın.
Feryat feryat, duman duman,
Göz göre göre yanmanın,
Kül olmanın, yası bugün.

Kara bahtımızın günü,
Can can diye kapındığımız
Çoluk ęocuk, ana bacı,
ArŐa ęıktı feryadımız.

Kahpe felek, kahpe dünya.
Bu ne ki senin ettiğin.
Yaşamak mı bu da güya,
Senin de kırılıŐın belin.

Yaktın, yıktın, kül eyledin.
İncir diktin ocağıma.
Söyle sana ne eyledim,
Çektin beni ocağına.

İki lokma ekmek için,
Kuyruk kuyruk dizilmiştik
Bir damla su içmek için,
Yollarında gezinirdik

Evde bekler idi anam.
İftar sofrası kurulu,
İki pide alsam ne gam,
Zindan ettin bana yolu.

Bir zavallı boyacıydım,
Fırçalar elimde kaldı.
Yandım, yandım diyemedim,
Gök birden bire alçaldı.

Daha körpe kuzu idim,
Elim elinde annemin,
Ne ürperdim ne irkildim,
Zaten ne idi ki canım

Öbür yanda bir bankacı,
Beton duvarları deler,
Bankanın demir kapısı,
Buram buram ateş döker.

Öldük hem de nasıl ölüm,
Diyemem düşman başına,
Parça parça, bölüm bölüm,
Düştük her köşe başına.

Kahrolası kader bu mu?
Geçemez olsaydım ordan,
Değiştirseydim yolumu,
Fakat böyle imiş ferman.

Ankara'lı vefalı dost,
Topla küllerimi topla,
Bir çırpıda kavruldu post,
Tüten dumanımı kokla.

Ciğerlere indi koku,
Evlek evlek yanıyoruz,
Ne kemik kaldı ne doku,
Huzuruna varıyoruz.

Küçük büyük, anne baba,
Sarmaş dolaş geliyoruz,
Boşuna gayret ve çaba,
Bir mum gibi eriyoruz.

Utanç duvarına döndü,
Kara asfalt yasta bugün,
Ulus'ta Gima'nın önü,
Kaldırımlar hasta bugün.

Kahrından çatladı camlar,
Yollar ağladı, ağladı.
Koca dağ gibi adamlar,
Hiç biri kurtulamadı.

Ya Allah'ım eyle medet,
Düştük yollara yollara,
Dayan gönül, dayan, sabret.
Rahmet olsun bu kullara.

AŞI

Kaç kere kırmak istedim.
Elimdeki Şu kalemi.
Dur dedi yine ellerim,
Bastırırverdi öfkemi.

Aklım izanı yitirdi,
İsyanı oldu fikrimin.
Haramiler Şehre indi,
Dermanı oldu derdimin.

Gelen vurdu, giden vurdu.
Ağıt, öfke kaldı bana.
Yeter artık kalp yoruldu,
Baş eğdik yalan dolana.

Kalk ayağa canlan biraz.
Yerde süründüğün yetti,
İster oku, istersen yaz,
Zulüm sıfırını tüketti.

Birer birer açıldı yol,
Maymun gözlerini açtı,
Dirense de son karakol,
AŞı her yana ulaştı.

BAHAR

Gözyaşıma ortak ettim yağmuru.
Umuduma yelken oldu bulutlar.
Muhabbet kuşları kondu dallara,
Bir türlü gelmedi beklenen bahar.

Kırmızı halılar serdim yoluna,
Yıllardır bekledim gelirsin diye.
Huzuru, sevgiyi takıp koluna,
Kini ve nefreti silersin diye.

Yeter gel bekletme yetti canıma,
Bu kadar naz fazla değil mi gülüm.
Şu ahir ömrümde girme kanıma,
Sevdiğine böyle olur mu zulüm.

BAYRAM

Kışın ortasında açan çiçektik.
Tarihlere yeni sayfa kattık biz.
Ya öldürecektik ya ölecektik,
Bu nedenle ilk kurşunu attık biz.

Suları yokuşa akıttık bazen,
Aşkın girdabında olduk semazen.
Çokları kaçacak delik ararken,
Ülkenin önünde bir sancaktık biz.

Kimse çıkamazken çıktık sokağa.
Titredik, silkindik, kalktık ayağa.
Bugün selam durduk doğan şafağa,
Karanlığa meşaleler taktık biz.

Biz dost ile ağlar, dost'la güleriz.
Madalya bayraklı kahramanlarız.
Karda kıyamette meydanlardayız
Gör her günü, bugün bayram yaptık biz.

Fransız, Ermeni ne varsa kovduk
Bugün, gönüllere sevgi doldurduk.
Vatan aşkı ile yandık, kavrulduk.
Madalyayı al bayrağa taktık biz.

BAYRAMMIŞ (!) -1-

Bugün bayrammış dediler.
Başım etin yediler.
Sokakta gezen kediler.
Bugün bayrammış dediler.

Nerde bayram nerde dedim.
Gösterdiler göremedim.
Bir türlü öğrenemedim.
Bugün bayrammış dediler.

Caddeler dolmuş taşıyor,
Benimse aklım şaşıyor,
Herkes koşup çağırıyor,
Bugün bayrammış dediler.

Bir gün değil, on gün değil,
Bugün dahi son gün değil,
Evvvelsi gün ve dün değil,
Bugün bayrammış dediler.

Sokakta gezen kediler,
Bugün bayrammış dediler.
Başımın etin yediler.
Bugün bayrammış dediler.

BAYRAMMIŞ (!) -2-

Çoluk çocuk düştük yola,
Bugün bayrammış dediler.
Ramazan, kurban mı ola?
Bugün bayrammış dediler.

Ramazansa hani çörek,
Nerde kıvrım, nerde börek.
İşaretin neymiş görek,
Bugün bayrammış dediler.

Kurban desek, kurban yok,
Hal ve hatır soran yok,
El bağlayıp duran yok,
Bugün bayrammış dediler.

BELKİ YENİDEN

Herkes bildiğince at oynatıyor.
Bire aldığıını bine satıyor.
Etkili, yetkili ortalarda yok,
Küpünü dolduran dışa kaçıyor.

Hırsızlar, arsızlar revaçta bugün,
Riyakar, yüz­süzler hep başta bugün,
Pazarlar lebalep ithal mal dolu,
Akıl mantığımız ihraçta bugün.

Hak ve hukuk kitaplarda var ama,
Çare olmadılar benim yarama,
Çalana, talana fırsat verildi,
El atmayan hiç kalmadı harama.

Yüreğime zincirleri vurdum ben.
Ahlak sözcüğünü, sildim defterden,
Ufukta bir ışık görürsem eğer,
Her şeye başlarım belki yeniden.

BİLMEK İSTERDİM

Ne inanç, ne tasa, kaygı var sende
Ne işe yararsın sormak isterdim.
Hiç dinlenen var mı acep gölgende,
Söyle varsa eğer, görmek isterdim.

Mazinle hiç bağı kalmamış, neden?
Oruç tutar namaz kılardı deden.
Sen ise çıkmazsın meyhanelerden.
Bir amacın var mı, bilmek isterdim.

Her dem eğlencede, oyunda gözün,
İleriye dönük hiç mi yok sözün?
Kadın mı, erkek mi belirsiz yüzün.
O gerçek yüzünü görmek isterdim.

Giyimin, kuşamın hepsi yabancı.
Baktıkça beynime saplanır sancı.
Dostluğun, sevgin de hepsi yalancı.
Ne işe yararsın bilmek isterdim.

Saçlarında jöle ağzında çiklet,
Diyet, miyet derken oldun iskelet.
Neyime diyorsun vatan ve millet.
Ne işe yararsın sormak isterdim.

Göbeğine bile pırlanta takmış.
Kolunu sırtını döğmeyle yakmış.
Ayıp yerlerini açık bırakmış,
Ne yapmak istersin bilmek isterdim.

Göbekler dışarıda, balon kalçalar.
Burunda hırızma, dilde elmas var,
Eteklerde yırtmaç, kasığa kadar.
Ne açmak isterdin, bilmek isterdim

DOSTOZAN, usandı, bıktı yazmaktan.
Hep nefret etmiştir hulus çakmaktan,
Çıkmak istiyorsan bu bataklıktan,
Dürüstce sesini duymak isterdim.

Akıl terazimde tartmak isterdim
Eksileri, artı yapmak isterdim,
Bir bulmaca gibi, alıp karşıma.
Seni hece hece çözmek isterdim.

BİR ARPA BOYU

Menzile yaklaştık, ayak çukurda.
Derimiz pörsümüştü, kemikler hurda.
Belki birkaç sene, belki birkaç ay,
Yola çıkacağız ne kaldı şurda.

Arkada bir şeyler bıraktı isek,
Yazmaya, çizmeye, söze ne gerek.
Onlar, yıllar yılı yaşatır bizi.
İnsan ol yeter ki, öpme el etek.

Günleri aylara, ayı yıllara;
Döndürebilseydim eğer bir ara.
Geceleri de hep gündüz yapardım.
Geçit vermez idim, şu sonbahara.

Seneleri, bir mum gibi erittik.
Boş hayaller ile ömür tükettik.
Dönüp baktık arkamıza şöyle bir,
Ancak arpa boyu bir yol katettik.

BİR GÜN

Yarabbi aklıma sahip kıl beni.
Korkarım onu da satarlar bir gün.
Sen de bizden çeker isen elini,
Tutar bir çukura atarlar bir gün,

Artık aranmıyor manevi değer,
Ne mallar var imiş pazarda meğer.
Bir de yeni icat var: katma değer.
Bizi de birine katarlar bir gün.

Pul oldu paramız delik cebimiz,
Faizin emrine girdik hepimiz,
Üst üste yığıyor beceriklimiz,
Belki yakasından tutarlar bir gün.

İçli dışlı olduk mahut zam ile,
Yıllar uçtu gitti keder-gam ile.
Ülfetimiz oldu her makam ile,
Döner yüzümüze bakarlar bir gün.

Teşvik meşvik türlü türlü kredi,
Yerden biter gibi tüccar türedi.
Bin çeşit hayali mallar üredi,
Külyutmaz birine çatarlar bir gün,

Ballı börek oldu fukara fonu,
Göbek attı, aldı ekmeği unu.
Gene sahtekarlar buldu yolunu,
Kim bilir belki de kusarlar bir gün.

Görmekte toz pembe etrafı bunlar,
Ağrı dağı gibi bekler sorunlar,
Daha ne getirir bilmem yarınlar,
Bir soran çıkarsa n'otarlar bir gün.

DOSTOZAN dert çoktur deşme yaramı,
Karıştırdık haram ile helalı,
Yazık altüst olmuş ahlak kavramı,
Yürümez bu böyle batırlar bir gün.

DAMLA TAŞ

On binlerce yılı,
Görünmez bir el,
Damla damla katlamış,
Damla taşta.

Dikitlerle, sarkıtlarla...
Bir harikalar evi yaratmış,
Zeminden tavana uzanan,
Tavandan eğilip onu tutan
Katmer katmer, boğum boğum su..
Adım başı kesiyor yolunuzu.

Bir rüya bahçesi kurmuş zaman,
Damla damla,
Yıllar.. asırlar... şekil vermiş suya.
Kalkerli su hamurundan.

DOĞRU YOL

Yolumuz doğru şaşmaz gideriz.
Herkesin koşarak girdiği yol bu.
Maziden hız alır durmaz gideriz,
şaşıranın, sorup bulduğu yol bu.

Kırk altıdan beri andımız bu yol.
Menderes'e doğru akmakta her kol.
Büyük Türkiye'dir bizlere okul.
Çiftçinin, çobanın sevdiği yol bu.

Ekin tarlasına bu yoldur giden,
Barajları muhabbetle çeviren,
Gönül bahçesine destursuz giren,
Esnafın, tüccarın seçtiği yol bu.

Kervan geçmez yüce dağları aşan,
Sevinci kederi bizle paylaşan,
Minarede alem, mahyada nişan,
Fakir fukaranın sorduğu yol bu.

Kağnının elini kamyonu veren
Zalime korkudur, mazluma güven,
Benimle ağlayıp benimle gülen,
Çarşının, pazarın övdüğu yol bu.

Bizi doğru yoldan döndürme Allah,
Yanan ocağımız söndürme Allah,
Muhaneti bize güldürme Allah,
Kullarının, doğru bildiği yol bu.

DOSTOZAN'ın, özü, sözü doğrudur,
Aşkı, muhabbeti, nazı doğrudur,
Tek telle ses veren sazı doğrudur,
Uğruna bir ömür verdiği yol bu.

ODAM VE FARELER

*Bu manzumeyi, altmışlı yıllarda talebe iken
kaldığım kalorifer dairesinden bozma bir
odada, yaşadığım gerçek bir olaydan
esinlenerek yazdım.*

Elimi kaldırsam tavana değer,
Böyle bir odada kaldım nice ay,
Yatağa fareler girer beraber,
Daha da kalırsam halime vay vay.

Bir giriş atılmış boyumdan engin,
Kırılır kafası dalgın geçenin,
Odamda fareler benden de zengin,
Belki de içmezler peynirsiz bir çay.

Ne lavabosu var ne de helası,
Kocaman sıçanlar başım belası,
Her gece, her sabah gel gör telaşı,
Sokağa çıktım mı gerisi kolay.

Atla otobüse yetiş dayreye,
Aldırma evdeki sıçan, fareye,
İstersen yapıver kuru dereye,
Sokağa çıktım mı gerisi kolay.

Fakat öyle değil kazın ayağı,
Meretin sancısı tutar bayağı,
Bir terliğe sokar çifte ayağı,
Daracık odada çekersin halay.

Kim şairin derdi bittin pireden.
Benim ki başladı önce fareden.
Kapı arasından ve pencereden,
Dalarlar içeri, birer birer say.

Kimi türkü söyler, kimi saz çalar.
“Akıllı yol alır, ahmak çabalar.”
Günaydın, gutmornik ve merhabalar
Teşerrüf ettiniz, buyurun hay hay.

Takıp ağızlığa yak bir sigara,
Kıymeti bilinmez düşmeden dara.
Ara şimdi geçmiş gününü ara.
Farelere bile vereceksin pay.

Dostlar, farelerle başım çok harap.
Sarsılır yerinden kocaman dolap,
Talime çıkarlar her gece rap rap,
Manga mı, bölük mü, belki bir tugay.

Şu hınzır fareden çektiğim yeter
Tıraş sabunumu yedi bugün de.
Uykumu bozuyor gece kaç sefer,
Beni de yiyecek diye düşümde.

Takır tukur edip kafam bozuyor.
Kımıldasam kafir hemen seziyor.
Masayı dolabı bir bir geziyor,
Yemediği ardında yediği önünde.

Gerçi bir şey yok ya masa, dolapta.
Tek tek arayacak geçecek zapta.
Endişemiz yoktur şükür bu bapta,
Fakat hesap ister belki bir gün de.

Niye dolap boştu ve niye masa,
Böyle mi yazmıştı o anayasa,
Nerde benim soğan, nerde pırasa
Derse bir gerçek var mutlak sözünde.

Ondan sonra gel de bu işten sıyrıl.
Arama boş yere mantık ve akıl.
Peşin çek ipini ve hemen kurtul.
Fare bu, kainat sıfır gözünde.

Bilmem ki ne ister fareler benden.
Ruhumu kemirir, bıkmış bedenden.
Sonra da diyecek başka nerenden,
Sormadan okunur derdi yüzünden.

Ne köpek besledim ve ne de kedi.
İnanın bu işe aklım ermedi.
Buyur madem canın böyle istedi,
Söyle ruhtan başka neyim gözünde.

Al hepsini de al doysun aç gözün
Hesabı olur mu atın öküzün.
İlahî hakimi, yer ile göğün,
Yandıkça ışığı, sağım, özümde.

Yeter be çektiğim senin elinden,
Şöyle bir tutarsam semiz belinden,
Parça parça kesip her bir yerinden,
Seni kedilere vermeli artık.

Günlerdir gecemi zehir yaparsın,
Ben kızdıkça damarıma basarsın,
Tam karşıma geçer kuyruk sallarsın,
O kuyruğu faka vurmali artık.

Saklandığın yeri bulamaz sanma,
Sessiz durduğuma sakın aldanma
Bir geldiğin yere fazla dadanma,
Yeter, kulağını burmalı artık.

Günlerce sen öttün ben hep dinledim.
Gözünün üstünde kaş var demedim.
Rahatça durmadın ve sen istedin.
Beyinsiz kafanı ezmeli artık.

GÖRMEK İSTEDİĞİM

Üstünde hür gezip hür yaşadığın,
Bu toprak, bu vatan, bu ülke senin.
Uğruna can alıp can verdiğimiz,
Bu toprak, bu vatan, bu ülke senin.

Hakkı yoktur senden başka kimsenin,
Bu hava, bu deniz, bu dağlar senin.
Adım adım gezip tüm gördüğümüz,
Bu orman, bu bahçe, bu bağlar senin.

Cıvıl cıvıl uçan kuşlar senindir.
Uykumu süsleyen düşler senindir.
İpek saçlarımı okşayan rüzgar,
Kışlarım, baharım, yazlar senindir.

Anadolium buram buram senindir.
Şalvarım, çarşafım, abam senindir.
Türban da senindir, baş örtüsü de,
Ezanım, bayrağım, duam senindir.

Mazim de senindir, istikbalim de.
Hitit'den, Asur'dan gelen dilim de,
Yüreği imanla dolu gençliğin,
Bu kağıt, bu kalem hepsi emrinde.

Her türlü övgüye layık olan sen,
DOSTOZAN olurdu kölen istersen.
Çık artık meydana hasretlik bitsin,
Göster gül yüzünü şafak sökerken.

Altını üstüne getir dünyanın.
İçinden, gördüğüm, çık gel rüyanın.
Ana sütü gibi helaldır hakkım,
Rahmeti üstünde olsun Mevla'nın.

Mevlana'dan aldık dersimizi biz.
'Ne isen öyle gel' açık kapımız.
Aşkın ateşine pervane olduk,
O nur ateşiyle yaktık nefsimiz.

Görmek istediğim gençlik işte bu.
Yok olsun hurafe, yıkılsın tabu
Akıl el bağlasın kutsal nizama,
Görmesin bu gözler asla gurubu.

HAKK

Yüreğime taş bağlasam kırılır,
Oturup ağlasam gönül darılır,
Zulmün pençesinde ezildim kaldım,
Dostlar, dost bağına nasıl varılır?

Konuşma, düşünme, yazma diyorsun,
Sakın ha, düzeni bozma diyorsun,
Başım alıp kaçsam karlı dağlara,
Buna da ayrı bir suç buluyorsun.

Yeni yeni dinler çıktı hak diyor,
Kimi lira, kimi dolar, mark diyor,
Beni bana bırakmıyor bir türlü,
Ciğerim yanıyor içim HAKK diyor.

HAK

Zulmün pençesinde ezildim kaldım.
Taş bağladım yüreğime, bekledim.
Ağlamak yakışmaz bu yaştan sonra,
İnanın ey dostlar, artık yoruldum.

Konuşma, düşünme, yazma diyorlar.
Sakın ha! düzeni bozma diyorlar.
Başım alıp kaçsam karlı dağlara,
Ona da takacak kulüp buluyorlar.

İnancıma göre giyemiyorum,
Gönlümden geçeni diyemiyorum,
Devletin içinde, devlet var imiş,
Benimki hangisi bilemiyorum.

Yeni yeni dinler çıktı bak diyor.
Kimi lira, kimi dolar, mark diyor.
Beni bana bırakmıyor bir türlü,
Ciğerim yanıyor içim Hak diyor

Gerçekten ben miyim huzuru bozan,
Kim, ne zaman, nerde kaldırmış kazan?
Doğruyu söylemek sana mı kaldı,
Ne garip dünya bu, böyle DOSTOZAN.

HAK BİR

Dağlara taşlara yazılı ismin.
Seninle özleşmiş yüreğim benim.
Gönül defterime ilk sen girmişsin,
Yine de arttıkça artar hasretim.

Aşkını açığa vurma diyorlar,
Kaldı mı yazmadık yalan dünyada
Bu öyle bir aşk ki içimi yakar.
Vuslatın görürüm ancak rüyada.

Bu sevdam uzayda buldu dostunu.
O, göz kamaştıran hilkatı gördü.
Saman yollarına serdi postunu,
Bütün varlığıyla kıyama durdu.

Maddede zikreden atomu gördüm;
Nice sırrı yutan kara delikler.
Binlerce güneşe sevdayı sordum.
Hak bir, Hak bir diye cevap verdiler.

Ve binlerce ışık yılı öteden,
Gelip yüreğime oturdu gerçek,
Devamlı büyüyen, yürüyen evren,
Elbet bir gün o da, sonu görecektir.

HAL-İ PÜR MELALİMİZ

Bir kara bulut var dolaşır durur,
Ufkumu daraltır, ruhumu sıkır.
Beynime korkunun tokmağı vurur,
Gizli pazarlıklar ortaya çıkar.

Bin türlü desise, bin türlü yalan,
Güya idealist, hepsi kahraman(!)
Kapılar kapanmış nedir saklanan?
Ne çare hepsi de dışarı sızar.

Hep benim adıma konuşan odur,
Ne söyleyip yazsam bildiğin okur.
Bulmuştur tabına uygun bir çukur,
Her şeyin içine dışına sıçar.

Elinde oyuncak olduk korkunun
Görünmez aydınlık, sonunda yolun.
Saklanmış ardına şanlı ordunun,
Yediği nanenin hesabın sorar.

Devrim sarasına tutulmuş bir kez,
Ne bir tezi vardır ne de antitez,
Nesebi belirsiz sosyal bir melez,
Önüne geleni devirir yıkar.

Elinde molotof, tabanca, mavzer.
Ana caddelerde pervasız gezer.
Erkek cübbe, kadın giyerse ızar,
Küfreder, saldırır, parçalar, yırtar.

Ve sonra da der ki:

“Şu haine bakın, başında sarık,
Giymiş ayağına şalvarla çarık,
Ne biçim kıyafet, ne biçim kılık,
Uzaydan mı gelmiş bu yaratıklar?

Bir de yeşil takke takmış başına,
Sakal da bırakmış bakmaz yaşına,
Bu ne edepsizlik Allah aşkına,
Bunlar bu kafayla devleti yıkar(!)

Analar, babalar bence suçludur.
Oğluna, kızına Kur’an okutur,
Başın örtmüş içi, nifak doludur.
Gördükçe bunları, yüreğim sızlar(!)

Hepsini, toplayıp ipe dizmeli.
Peçesini yırtıp başın ezmeli,
Herkes, şöyle ana üryan gezmeli,
Şenlenir ne güzel bak şu sokaklar.”

Dostozan, bu nasıl demokrasidir?
Sakaldan cübbeden ne zarar gelir,
Salkımı yutanlar hep talkın verir,
Yakıp yıkmak için açmışlar pazar.

AZDA ÇOKTA SENİN

Bir Eylül sabahı çıktın karşıma,
Barut benim oldu, tüfekte senin.
Canım, gülüm dedin girdin koluma,
Gül benim oldu, gülmekse senin.

Süvarisiz koşan atın var imiş,
Denizlere nazır katın var imiş,
Evlerin, sarayın, yatın var imiş,
Kürek benim oldu, sandalda senin.

Ekonomi hapı yuttu elinden,
Enflasyon göğe çıktı dilinden,
Yanında durulmaz oldu yelinden,
Çömlek benim oldu, yemekse senin.

Bir umudum vardı, bu yıl başına,
Yine sen oturdun sofraya başına,
Bize talim çıktı bulgur aşına,
Baklava, kadayıf, börekte senin.

Bizi soğan gibi soyuncaya dek,
Gömlüksüz, tumansız kalıncaya dek,
Onu, bunu yedin doyuncaya dek,
Kemer bizim oldu göbekte senin.

Belki Dostozan'ın daha sözü çok,
Ne yazık bunlarda hiç mi hiç yüz yok,
Yemediği kaldı kenefteki ...k,
Ne var ki yok benim, çok ise senin.

NİÇİN?

Demokrasi diye düştük yollara,
Yine beyaz beyaz, karaysa kara.
Yıllarca izine rastlayamadık,
Her seferde kaldık başka bahara.

Şalvarı, çarşafı yırttık bir zaman,
Jandarma dipçığı vermezdi aman,
Kitap yakılırdı, kurs basılırdı,
Okutulmaz idi rahlede Kur'an.

Geçmişte kalmıştı bu acı yıllar,
Açılmıştı kurslar ve de okullar.
Birileri yine düğmeye bastı,
Allak bullak oldu bizim yoksullar.

Kimi tenhalarda türkü çığırır,
Kimi tekkelerde Hak'ka yalvarır.
Hep düşünür biri gelsin kurtarsın,
Yahut da dizlere vurup ağlanır.

İşte bak hortladı o geçen yıllar,
Gene kapanıyor kurslar, okullar.
Düşünce, özgürlük tatile çıkmış,
Oynanır sahnede senin yoksullar.

Ne var bir kerede oyna durma,
İstersen gel, ateş bastır yarama.
Panzehir de sende zehir de sende,
Onda, şunda, bunda arayıp durma.

Eşkîya dağlardan inmiş şehre,
Utanmaz, arlanmaz soyar ha bire.
Derdi, anlatacak merci kalmadı,
Gömecekler diri diri kabire.

Namus ar'ı, ar da bizi unuttu,
Şeref tacirleri yolları tuttu.
Haya, edep bizi çoktan terk etmiş,
Akıl kulvarında deliler koştu.

Methiye düzdük matrabazlara,
Akort veremedik bir türlü saza.
Sevda bahçesinde bülbüller sustu,
Ne yazık has bahçe kaldı kazlara.

ZULÜM

Sular ters akar mı, akıyor bazen,
Alnıma düşen kar, yakıyor bazen,
Şu olan biten, gel de şaşma sen,
Kör, bizden de iyi görüyor bazen.

Arı, bal yerine zehir yapıyor,
Kimi mala, kimi puta tapıyor.
Zulüm, kırbacını almış eline,
Üç beş kuruş için cana kıyıyor.

DARBE

Sessizliği yırtıp uykumu bölen,
Ayak sesleri var kaldırımlarda.
Namlunun ucuyla kapımı döven,
Yeni'ler usul mü getirir yurda?

Özgürlüğe süngü, mermi sevgiye,
Kendi evladından bu darbe niye?
Sağ vurdu, sol vurdu, döndük deliye,
Bak ne hale geldi Devlet sonunda.

Dilim aynı, dinim aynı, ülküm bir,
Güfem aynı, bestem aynı, Türküm bir,
Aynı telden, ayrı ayrı ses gelir,
Batmaz mı bu gemi, böyle olurda?

YASSI ADA DA GECELER

Kader ağlarını, ördü gizlice.
Burada, gurup başka, başkadır gece.
Kanun ve hukuktan ipe çekilen,
İnsanlık, fazilet değil sadece.

Her gece korkuya beşik salladım.
Sevgimi düşlerle yare yolladım.
Haksızlığa isyanımı, Allah'a,
Tevekkül zarfına koyup pulladım.

Gündüzü farksızdı gecelerinden,
Katrandı süzülen penceresinden,
Yanlış nerde idi, doğru ne idi?
Ne biz biliyorduk, ne vardı bilen.

Yalan, yalanları doğruluyordu.
Kanunu, kanunsuz yorumluyordu.
Savcı, yağlı ipi almış eline,
Sehpayı, hakime kurduruyordu.

Husumet ağını, örerken savcı,
Çıldırır beynime saplanan sancı.
İftira ve kindi galebe çalan,
Zabıtlarda saklı şimdi utancı.

Suçlusunu değildik talihsiz günün.
Yarası, kalbimde durur süngünün.
Bir gün öpülecek alınlarından.
Sehpada sallanan o, üç ölünün.

İDAM MAHKUMU -1

Demokrasi şehidi Andan Menderes için...

Kapkaranlık iki duvar arasında,
Acı ve ıstırap dolu günler kaldı.
Karanlığı yırtan ığlıklarım,
Beton duvarlara takıldı.

Ne irade ne takat,
Bir canlı cenaze bedenim,
Hizmet aşkıma verilen mükafat,
Başka ne derim.

Baygın ve üzgün bakışlarımla,
Haysiyetsiz haysiyetin,
Verip alamadığım merhametin,
Ağır yükünü vurdum sırtıma,
Pes etmedim.

Bu acı ve keder adasında,
Sana açtım ellerimi ancak,
Senin bağışlayıcı soluğunu düşledim,
Bazen serin bazen sıcak.

Zaman zaman,
Saat on ikiyi vurduğunda,
Sessizliğin, karanlığın uyandığı an,
Bir korku sarılır gırtlığıma,
Bin bir başlı bir dev olur düşünce
Gelir gider,
Çalar saat gibi gözümde uyku,
Beni de odayı da terk eder.

Bakışlarım saplanır kalır duvardaki sehpaye,
Kapanır ruhumun penceresi,
Çeker alır uykularımı alan,
Götürür başka bir dünyaya.

Uzat ellerini uzat
dışarıda ayak sesleri var,
Aydınlığa yol verirken saat,
Tık tak, tık tak...
Çarpar duvarlara,
Sessizliğime inat.

Anlıyamadığım,
Bu işte bir terslik var,
Vakit az, zaman dar,
İkinci ile akşam arası
Beni niye asarlar

İDAM MAHKUMU -2

Tanrım;
Seni görmemek, seni duymamak imkansız.
Öyle bir düzen vermişsin ki kainata,
İşte özene bezene yarattığın kulların.
Kapımın açılıp kapanışında;
Suyun akışında, göklerin nakışında sen varsın,
Ben türlü dertlerimin içinde seni görürüm.
Her gece saat onikiyi vurunca,
Sessizliğin karanlığın uyandığı an,
Sarılır gırtlığıma bir korku,
Bin bir başlı dev olur düşünce.
Çalar saat gibi gözümde uyku,
Her nefeste seni hatırlarım.
Ben senin kulun, ben senin kölen.
Gözden düştüm, yerde süründüm bu yüzden,
Elimi kolumu sen bağladın,
Bir pul gibi harcadılar beni,
Çiğ bir ipe bağladılar canımı.

Uzat ellerini uzat,
Saat, her gece onikiyi vurunca,
Sessizliğin, karanlığın uyandığı an,
Çekilmez olur hayat.

Ben koca ırmakların düşü,
Büyük büyük şehirlerin ruhuydum.
Bir pul gibi harcadılar beni.
Ben bulutlar arasında şimşek,
Yağışlar içinde doluydum.
Elimi kolumu sen bağladın,
Ben senin kulun, ben senin kölen,
Gözden düştüm yerde süründüm bu yüzden.

Senin büyüklüğüne sığındım tanrım.
Bu satırları duacın olarak yazdım.
Herkesin kendine göre bir ölümü var,
Benim hatırı sayılır bir ölümüm olmalı.
Nede olsa çingene, çingenedir,
İnsan eliyle ölmek, insana ağır gelir.

İDAM MAHKÛMU -3

Bir gece,
Toplarla, kurşunlarla geldiniz.
Bense,
Dağ, dere, tepe...

Yol olmuşum, köprü olmuşum size.
Azgın sularınıza zincir vurmuşum.
Ocağınızda ateş,
Işık olmuşum gecenize.
Her sabah güneşle birlikte,
Doğardım pencerenize.

Kiminize sırdaş, kiminize kardeş olmuşum.
Bir güvercin yumuşaklığı ile,
Girerdim düşlerinize.

Aşkım, sevgim...
Sebildi.
Gecem gündüzüm sizindi.

Canım, ciğerim, gözüm, kulağımdınız.
Bir gece yarısı apansız,
Silahları sırtıma dayadınız.

İpe çekilen ben miydim,
İdamı isteyen savcı, kararı veren hakim,
Gerçekten hakim miydi, bilemedim.

Siz de benim kadar yandınız,
Köpek, bebek davasından,
Adalet adına utandınız.

Bense,
Ölür ölür dirilirdim her gece.
Sessizliğin, karanlığın uyandığı an,
Benimle birlikte ağılardı zaman.

Buna rağmen,
"Kimseye kırgın ve dargın değilim.
Dilerim,
İmralı'da toprağıma düşen yağmur,
Umut ve bereket olur."
Diyebildim.

ÜÇ TAZE FİDAN

Üç taze fidanı deviren eli,
Kim kıracak, kim bulacak, ne zaman?
Vatanı, milleti sevme bedeli,
Bir kahbe kurşuna, olmasın kurban.

Bu ızdırab, bu göz yaşı ve bu kan,
Ne güne dek böyle sürüp gidecek?
Üç beş satılmışa bu kutsal vatan,
Daha kaç erini şehit verecek?

Kalk ayağa silkin ey ordu, millet,
Kudurmuş itlere bildir haddini!
Bu hale tahammül değil mi zillet?
Ödleri yarılır görse gölgeni.

Tükür suratına hainin, piçin
Porsumuş bir fikrin uşaklarına.
Bu sokak, bu ev, bu vatan senin,
Selam gök ekinin başaklarına.

Şu altın başağa, bu gök ekine,
Uzanan elleri teker teker kır.
Kahraman ordumun bir tek erine,
Saldıran itleri can evinden vur.

Kadın kılığına girmiş canavar,
O taş yüreğiniz kor olsun emi.
Tetik çeken ojeli parmaklar,
Liğme liğme olup çürümedi mi?

DOSTOZAN nasihat kâr etmez oldu,
Hainin kalbine sapla hançeri.
Vatan boydan boya uşakla doldu,
Süngünle yeniden yaz şu kaderi.

İHTİYAR

Yürürken yalpalar, uyurken horlar.
Sırtına, omzuna binmiş sonbahar,
Elleri titriyor gözleri bir hoş,
İki delikanlı durup sordular.

“Amca niye böyle titrer ellerin,
Sanki uykudaymış gibi gözlerin,
Yürürken görenler sarhoş sanacak,
Ayağın çarpılmış, bükülmüş belin”

“Oğul, yaş yetmişe geldi dayandı,
Hayat çeşmesinin suyu bulandı,
Yel vurdu savruldu, perişan oldum,
Tenim yandı, yüzüm böyle karardı.

Ben de bir zamanlar delikanlıydım,
Pehlivan yapılı iriyarıydım,
Felek sillesini vurdu devirdi,
Hayat mektebinde sınıfta kaldım.

Hayaller tükendi, rüyalar bitti
Gönül kuşu kafesini terk etti,
İşte, bir de böyle seçemez oldu,
Gözüm cisimleri, kulağım sesi.”

DEĞİRMENCI

Suyu tersine akıtma babalık,
Öylesine dönmez değirmenin çarkı.
Bizimde alın terimiz karışsın bırak,
Anlayalım kepekle un'daki farkı.

Ha bire yokuşa çevirme ağzını suyun,
Gürül gürül akmalı su dediğin.
Değirmencilik böyle olmaz,
Çarkı-ı felek değil bu dönderdiğin.

Kolay değil, kılı kırk yaracaksın,
Değirmencilik deyip de geçme,
Geceyi gündüze, gündüzü geceye soracaksın.
Babalık, böyle akıtılmaz bu çeşme.

Nene gerek senin değirmencilik be adam,
Yürek ister bu, elini suya sokacak,
Çamura sokmak kolay,
Değirmencinin eli temiz olacak.

İKİNCİLER

Nice insanlar vardır bilirsiniz,
Yürek vardır herifte gövdesi kadar.
Öylesi de var ki, düşman başına,
Gölgesini görünce korkar.

Fakat ne iştir bilinmez oğul,
Daima ikinciler birinciden daha rahattır.

KAR AYDINLIğI

Bir kar gündüzüyle geldim göz göze.
Yollar ışık ışık nurla doluydu.
Baktım gök yüzüne, hacet ne söze.
Serapa her taraf saman yoluydu.

Ey gök, yağmur yağmur sağıl da yere,
Kaldır şu gözümden siyah perdeyi.
Nasıl üryan isen son Peygambere,
Şu zavallı akla göster her şeyi.

Sende bin bir ışık gider ve gelir,
Hep aynı çizgide, hep aynı yolda.
Akıl son nefesin harcar tüketir,
Şaşmamak mümkün mü, her şey ortada?

Bir bağ çubuğunda baldan damlalar,
Sıkarsın suyunu kova dolusu.
Sanki kök dibinden çıkan kaynak var,
Ordan gelir ancak bu kadar bol su.

Bir kuru tohumdan çıkan şu çiçek,
Bin bir rengi hangi fırçadan alır?
Ressamı çıldirtir şurda bir böcek,
Fırçalar boyalar hep yaya kalır.

İşte bir ağaç da asmış dalına,
Tombul tombul sulu meyvelerini,
Karışmış renklerin alı moruna.
Rabbim sergilemiş eserlerini.

Şaşırp apışıp kalma öylece,
Gör ulu nizamı, bu gizli eli,
Gündüze dönüşür karanlık gece,
Ve işte yaratan, işte sevgili.

KARAMSAR

Karamsar olmamak elde mi dostum?
İkide bir bana, kızma diyorsun.
Başına iş gelir bu yüzden korkum,
Aldırma, öfkeli yazma diyorsun.

Boğazıma kadar girdim batağa,
Çoktandır dayandı kemik bıçağa.
Dert kronikleşti düştük yatağa.
Sen hala moralin bozma diyorsun.

Her gün, zamla yattık zam ile kalktık.
Kımıldadıkça da batağa battık.
Takatım kalmadı yetti be artık.
Biz kudurduk, sense azma diyorsun.

Bir günde paramız yarıya indi.
Esnafın, memurun cebi delindi.
Bankaları soyan eller kimindi?
Karışma, düzeni bozma diyorsun.

KEREMCE YANDIM

Her nesnenin mutlak bir sonu vardır,
Çiçekler solacak dal kırılacak.
Yine de her kışın sonu bahardır,
Güneş dün battıysa bugün doğacak.

Sevgi tomurcuğu göründü dalda,
Arı çiçeklerde gönülse balda.
Hayal hanemizde şölen var yine,
Gözümüz kalmadı yalan dünyada.

Soğan ve ekmeğe ömrü bağladık,
Kah-ı zaman güldük kah-ı ağladık,
Şu yaşlı dünyanın dönen çarkına,
Ne çare bir türlü el atamadık.

Gene bildiğince dönüp durur o,
Bir meçhule doğru hala yürür o.
Ne önü belli ne sonu belli o,
Bizi de peşine takıp sürür o.

Sevgimi dağlara taşlara yazdım.
Neyzen'in elinde inleyen sazımdı,
Ahımın ateşi cihanı sardı,
Mecnun'ca kavruldum, Kerem'ce yandım.

Koç Köroğlu oldum Bolu Dağında,
Beylere hükmettim ben otağında.
Zalimin zulmünün isyanı oldum,
Teselliyi buldum dost kucağında.

KIR ŞU KALEMİ

Demokrasi dedik durduk yıllarca,
Ha bugün ha yarın.. oldu olacak,
Kulaklar çekildi bazen kibarca,
Kim bilir bu süreç ne gün dolacak?

Şalvarı çarşafı yırttık bir zaman,
Kitaplar yakıldı kurslar basıldı.
Jandarma ve polis vermezdi aman,
Kur'an da alenen okunamazdı.

Bu acı yılları bitti sanmıştık,
Giyime kuşama karışan yoktu.
Camiler serbestti kurslar açmıştık,
Birileri yine düğmeye bastı.

Baş örtüsü türban oldu, suç saydık.
Okullar bir kışla, rektör komutan,
Mahkemeye gire çıka usandık,
Okulların önü her gün toz duman.

Namaz mı, türban mı, cuma mı suçlu,
Oruç tutup zekat veren mi yoksa?
Petekli, arılı, kurtlu ve kuşlu,
Delik deşik olmuş bir anayasa.

Akıl, izan, idrak firarda yine,
Adam gibi adam olamıyoruz.
Erkekler, cesurlar, çıkmış izine,
Bir türlü sorumlu bulamıyoruz.

DOSTOZAN sen de kır at Şu kalemi,
Alemin ahmağı, delisi misin?
İkide bir deşip durma yaramı,
Aklın var mı ki, sen akıl veresin.

LAİKLİK

Neden anlamazlar benim derdimi,
En az herkes kadar ben de ülkemi,
Milletimi, bayrağımı severim.
Ben mi anlatamam acep derdimi?

Bu eziyet bu işkence reva mı?
Davasızlar dava eder davamı.
Ne zaman ılık bir rüzgar eserse,
Bozar birileri, gelir havamı.

Okullar açtınız, oku dediniz.
Sonra da bir sürü engel koydunuz.
Özgürce okuyup yazmak isterken,
İnançlarıma da zincir vurdunuz.

Başıma saçıma takıp kafayı,
Heder eylediniz nice yılları.
İlim kapıları kapandı bir bir,
İndirdikçe indirdiniz çıtayı.

Haydı gençler, haydı kızlar okula,
Diyerek coşkuyla düştük hep yola,
Sonra türban mürban girdi araya,
Arzu etmesek de, verildi mola.

Kamusal alanlar çoğaldı birden,
Başın derde girer dalıp girersen.
Çıplaklığa bile böyle sansür yok.
Laik ulemaya git sor istersen.

Laiklik böyle mi olmalı sizce?
Yasak olan emri yapmak mı dince?
İnsan inandığı gibi yaşasın,
Laiklik demektir, işte bu, bence.

ALLAH BELASINI VERSİN

Milleti ahmak sayanın,
Allah, cezasını versin.
İftira, yalan atanın,
Allah belasını versin.

Halkıma cahil diyenin,
Zengine paful diyenin,
Vurguna akıl diyenin,
Allah belasını versin.

Müslüman Türk'e çatanın,
Evlatlarını satanın,
Kahpece vurup kaçanın,
Allah belasını versin.

Pervasız, dağda gezenin,
Birliğı bozan düzenin,
Hainlere göz süzenin,
Allah belasını versin.

İffetime göz koyanın,
Mahremiyeti bozanın,
Besmelesiz bir ozanın,
Allah belasını versin.

Bizi bize kırdıranın,
Afyonlayıp sızdıranın,
Abdestsiz namaz kılanın,
Allah belasını versin.

MEMLEKETİM

Canımdan kanımdan kattım toprağına,
Rüzgarında bulut bulut savruldu.
Göz yaşı oldum..
Damla damla düştüm yanaklarına.

Bağında bahçende çiçek açtım, dal dal,
Ormanında kara gözlü ceylandım,
Bazen gülen ayva, bazen ağlayan nar oldum,
Bir erguvan renktim dudaklarında.

Doğuda, batıda...
Tüm sınır boylarında,
Kanayan yüreğıme taş bastım,
Ezan seslerim...
Kahpe kurşunlara karşı geldi,

Dere, tepe, ova bayır...
Yol oldum postalına.
Kıyamda selam durdum,
Ay yıldızlı bayrağına.

ROTASYON

Bu nasıl doktorluk anlayamadım?
Çok sayın bakanım, şikâyetim var.
Bakınca kendimi tanıyamadım,
Ben yokum aynada iskeletim var.

Hastanemiz vardır ilacımız yok.
Olan karaborsa olmayan stok.
Benim derdim hastalardan daha çok.
Cep uyuzu denen bir illetim var.

Rotasyona girdim altı ayım doldu,
Halim çok perişan aklım, kayboldu.
Gönül bahçemizin çiçeği soldu,
Nefesim tükendi metanetim var.

Hanımı yolladım baba evine,
Ben çabuk dönem ki o da sevine,
On hastaya baktım birin yerine,
Ellerim tılsımlı maharetim var.

Para mühim değil aç yaşanmıyor,
İnan, bu masrafa borç dayanmıyor,
Hepsi dursa ev kirası durmuyor,
Yok ile birazcık garabetim var.

Hastalar geliyor doktor beğ diye,
Duası, paradır sağol, hediye,
Sermayeyi yüklüyoruz kediye,
Namusum, şerefim ve izzetim var.

Sıra sıra olur hasta kuyruğu,
Doktor yeminim var tanrı buyruğu,
Andırır baştabip, bir korkuluğu,
Anlamaz benimde mazeretim var.

Telaşla geçerim masa başına,
Bakarım hastanın göz ve kaşına,
Reçete yazarım sorup yaşına,
İlim ve irfanım, belagatim var.

Ne önemi vardır paranın, pulun.
Hipokrat yemini yeter doktorun.
Karın doyurmak mı, sadece sorun?
Ferahat denilen bir servetim var.

Bakan beyim dert yazmakla bitmiyor,
Sade izzet, şeref, namus yetmiyor,
Bu hayat gemisi böyle gitmiyor,
Sihirli değneğim ve iksirim var.

Bakan'ın Dostozan söyler yerime,
Biz, alıştık yaşa ve aferine,
Biraz saygı gerek alın terine,
Çeyrek asrı geçen, bir mektebim var.

MERHABA

Duyulan,
Kırılan zincirlerin sesiydi,
Turuncu mavi sarmaş dolaş,
Bu gece düğün gecesiydi.

Sadece tıkanan yollar mı idi açılan?
Tek tek kilitli kapıları,
Sihirli elleriyle açıyordu zaman.

Güneş penceremde gülüyordu,
Işıl ışıldı ufuk,
Buruk ve hüzünlü geceler bitti,
Mest olduk.

Pırıl pırıl bir gökyüzü,
Tek başına cesur bir adam,
Sıyrıldı çıktı karanlıklardan.

Merhaba ışık, merhaba gökyüzü,
Merhaba karanlığı yırtan adam,
Merhaba, merhaba...
Hoş geldin aramıza.

NEDEN -1

Doğrular hep yanlışla,
Düzeltiliyor neden?
Hep bana hükmediyor,
Kendini güçlü gören..

Eller aya giderken,
Rahat rahat uyu sen,
Millet geçim derdinde,
Senin derdin ise ben.

Örf ve inançlarımı,
Nedense hep hor gördün.
Feryadımı ahımı,
Dünya duydu...
Sadece sen duymadın.

Bir çaput parçasından,
Saçımdan, sakalımdan;
Sana ne zarar geldi,
Peçemden, şalvarımdan?

NEDEN – 2

Bana, benden daha yakın olan sen.
Bu serzeniş niye, bu öfke neden.
Sevgi ateşini söndürme sakın,
El ele verelim hiç düşünmeden.

Öfkeyi, kavgayı bir yana bırak,
Tavrınız kalmasın saygıdan ırak,
Güzel gözlerine yakışmıyor nem,
Aşkına gözyaşı olmasın ortak.

Sanal barikatı kaldır aradan.
Darılıp küsmeyi çıkar sıradan.
Heba etmeyelim şu kısa anı,
Hiç bahsetmeyelim puldan, paradan.

O YÜZDEN VARIZ

Açın kapıları, yola çıktık biz.
Akıncılar dolu dizgin geliyor.
Endişeye kapılmanız gereksiz,
Bize peygamberler yol gösteriyor.

Adem de, Musa da, İsa da birdir.
İnancıma göre Müslüman hepsi.
Hazreti Muhammet en son gelendir,
Tümünün de birdir bende sevgisi.

Akıl ve mantığı koyun masaya,
Hayaller, rüyalar gerçeğe dönsün,
Sevmek varken, gerek var mı kavgaya?
Kol kola atıye doğru yürünsün.

AB ile vuslat uzak olsa da,
İçerde kardeşçe dostluğu kursak,
Aheste varılır derler maksuda,
Mutlaka varılır birlik olursak.

Yüce Allah'ındır takdir-i mutlak,
Ne murat etmişse onu yaşarız.
İşine, mülküne yoktur bir ortak,
O ol dedi, biz de o yüzden varız.

OLUR

Yangın yeri gibi yüreğim benim.
Her gün alev alev yanar tutuşur.
Üst üste yüklenir sıkıntım derdim,
Biri biter, bir başkası oluşur.

Bir gün bir okulun önünde çıkar,
Bir başka gün, dağda kurşunlar sıkar.
Bu gün dost der sana öbür gün satar.
Çıkar, sonra meydan meydan konuşur.

Kimi sakalıma takar aklını,
Türban, murban karıştırır kafamı.
İki laf eylesem keser sözümü,
Nedense oturmam kalkmam da kusur.

Sanki icazeti almış Tanrı'dan.
Hep geçinir gider benim sırtımdan.
Doymuyor, bıktırdı beni canımdan.
Ve hala bıkmadan yüklenir durur.

Ulemalar işi gücü bırakmış,
İlimi, irfanı bir yana atmış.
Kafayı sakala, türbana takmış,
Kılık kıyafetten hesap soruyor.

DOSTOZAN yoruldu artık yazmaktan.
Hiç usanmadılar çizip bozmaktan,
Bir nokta bir ışık görse uzaktan,
Belki son deminde bahtiyar olur.

HÜRRİYET

Sırtına aldığın şalı attı gel.
Hür kovanlardaki balı tatta gel.
Sabır taşlarıyla zincirleri kır,
Krallara ece yaptığım güzel.

Ufkumu dağlardan öteye geçir,
İlim pınarından badeler içir,
Gözyaşı getirme yalnız bana,
Olsa da elinden, içerim zehir.

Kır çiçeklerinden buketler yaptım,
Gönül sarayımda yerini açtım,
Gel otur tahtına bunca naz yeter,
Açılsın yıllardır kararan bahtım.

VAR MIYIZ?

Nice gündüzlerim geceye döndü,
Neşe ve sevincim acıya döndü,
Peymaneler doldu gözyaşlarımdan,
Ahımın dumanı bacaya döndü.

Onlarca seneyi dizdik sıraya,
Hiç önem vermedik mülke, paraya,
Ateş çemberinin içinden geçtik,
Hepsini bıraktık yalan dünyaya.

Tepemizde durdu Hak'kın kulu,
Dilimde kelepçe, beynimde sancı,
Ne kadar sürer bu bilemem artık?
Ama, ömür boyu kalır utancı.

Haksızlığa susan şeytanlar mıyız?
Bu dünyada yok mu, yoksa var mıyız?
Her işi Allaha havale edip,
Sonra da, oturup hep ağlar mıyız?

SİYASET NEYİNE SENİN

Saçın uzun, aklın kısa.
Siyaset neyine senin.
Derdimiz sana mı tasa,
Siyaset neyine senin.

Tüm gelenekleri yıktın,
Sultan oldun tahta çıktın.
Süleyman'ı dahi sıktın,
Siyaset neyine senin.

Vatan millet hepsi de boş
Hancı sarhoş, yolcu sarhoş
Git otur evinde ne hoş
Siyaset neyine senin.

Asker polis selam durdu,
Baylar beyler düşman oldu,
Bu nasıl bir doğru yoldu,
Siyaset neyine senin.

Kart horozlar durur iken,
Nerden çıktın ortaya sen,
Ne gündüzün var ne gecen,
Siyaset neyine senin.

Kimi eteğine takar,
Kimi erkeğine çatar,
Kimine her sözün batar,
Siyaset neyine senin.

Deli misin aklın nerde?
Eller için düştün derde
Hanım hanım otur evde,
Siyaset neyine senin.

Düştün kurtlar sofrasına
El attın ayran tasına,
Az bile gelen başına,
Siyaset neyine senin

Senin işin doğurmaktır,
Evde hamur yoğurmaktır,
Bu iş erkeklere haktır,
Siyaset neyine senin.

Yüreğimde acım benim,
Som altından tacım benim,
Dünya ahret bacım benim,
Siyaset neyine senin.

GEL GÖR HELE GEL GÖR

Kardeşi kardeşe düşüren zalim,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.
Bir anda içinde kaldık ateşin,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Dinime küfredip cami bastılar,
Oraklı çekiçli bayrak astılar,
Cami duvarına zehir kustular,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

İzli mermi neymiş öğrendim yeni,
Gökte yıldız gibi kayıyor hani,
Parça parça edip alıyor canı,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Sayende gündüzler geceye döndü,
Her taraf yangın ve bacaya döndü,
Yiğitler kılıbık kocaya döndü,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

İpini kaptırdın bir kaç merete,
Her gün öğürür ve kumar terete,
Yok hayadan eser bak şu surata,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Düşman gibi memleketi sardılar,
Kalbi dilim dilim edip yardılar,
Keklik avlar gibi adam vurdular,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Maraş'ım da işte bulandı kana,
Yok vatana sözüm, ipi tutana,
Bir koltuğa memleketi satana,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Nesin sen bilmedik anlatır mısın?
Yoklar ülkesinin kralı mısın?
Her yanın titriyor saralı mısın?
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Aleme el açar sonra söversin,
Bir gün yere çalar bir gün översin.
İş işten geçince dizin döversin,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Sankiritçe bilir, Türkçe bilmezsın,
Darjanton çekilir, sen çekilmezsın,
Kan aksa gözümde gelip silmezsın,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Mazot yok gazyağın bulamaz olduk,
Yakıtsız evlerde titredik donduk,
Çareyi yeniden tezekte bulduk,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Hayvani yağ nerde, nebatisi yok,
Devrinizin mazi ve atisi yok,
İş lafa gelince salatası çok,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Enerji bollaştı(!) imalat durdu,
Önerdiğin rejim şapa oturdu,
Bir sam yeli gibi kasıp kavurdu,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Eti kayıp ettik tuzu bulamak,
Arasak devleti izi bulamak,
Kefenimiz için bezi bulamak,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Kahve kaçmış tekrar Yemen iline,
Kavrulmuş nohudun düştük eline,
Kapıldık giderik bahtın seline,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Yüz lirayı, bir liraya indirdin,
Mersedesten boz eşeğe bindirdin,
İğdiş ettin hepimizi sindirdin,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Kirden mosmor oldu yakam, bitlendi,
Bir derdin üstüne bin dert eklendi,
Çağıra bağıra nefes tükendi,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Bıçak değil balta açmaz ağzımı,
Mıhladım duvara telli sazımı,
Unuttum sayende bahar yazımı,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Kentler kasabalar dağbaşı oldu,
Gıdasız bebeler hep şaşsı oldu,
Zavallı Süleyman dert başı oldu,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Yazmakla biter mi ne yazım gayri,
Düzenimiz ayrı yolumuz ayrı,
Laftan anlamazsın dilimiz ayrı,
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

Dostozan derdini dökse biter mi?
Kurudu göz yaşım bilmem, yeter mi?
Sönen şu ocaklar artık tüter mi?
Gel gör hele, gel gör ak günlerini.

SORAMIYORUM

Ufkumu daraltan bu halet nedir?
Açıkça konuşup yazamıyorum.
Hep böyle oluyor bunca senedir,
Oyunu bir türlü bozamıyorum.

Devamlı hakaret, devamlı azar.
Medya zehirini beynime yazar,
Bir kesim yaptığım her şeyi bozar,
Bu ne iştir diye soramıyorum.

Giyimim, kuşamım bana yabancı.
Yasak eylemişler dini inancı.
Gözüm kararıyor midemde sancı,
Bir türlü devasın bulamıyorum.

Aklıma fikrime zincir vurdular.
Ben sustukça onlar hep kudurdular.
Boynumda irtica etiketi var,
Korkudan kıyama duramıyorum.

Eşarbn türbanın ambargosu var;
Baldır bacak açık sonuna kadar,
Dilerse boynuna haçını takar,
Ben başıma eşarp takamıyorum.

Sabrımı kasaya koydum kitledim.
Biter mi acaba bir gün bu derdim?
Herkes hür yaşasın, gülsün isterdim.
Ne yazık ben bile gülemiyorum.

Hacılar hocalar laik derdinde,
Bazıları der ki kabahat dinde,
Bazısının ise kırbaç elinde,
Ne yapacağımı bilemiyorum.

Mukaddeslerimi tek tek yıktınız,
Yıllar yılı hep tepeden baktınız,
Düşüncelerimi hapse tıktınız,
Artık hayal bile kuramıyorum.

TEK YOL İSLAM YAZACAĞIM

*Abdurrahim Karakoç'un Hak Yol İslam
Yazacağım Şiirine Nazire*

Ruhu ret eden hayata,
Tek yol İslam yazacağım
Acz içindeki idrake,
Tek yol İslam yazacağım.

İçimde varsa şüphenin,
Arz da en yüksek tepenin,
Çatısına gök kubbenin,
Tek yol İslam yazacağım.

Nurdan yoksun her geceye,
Seni yazmayan her heceye,
İmansız tüten bacaya,
Tek yol İslam yazacağım.

Canavarlaşan batının,
Zevk safa saltanatının,
Göbeğine bu çatının,
Tek yol İslam yazacağım.

Renksiz sefil sofralara,
Sinema, tiyatro, bara,
Sikkelere, tuğra tuğra,
Tek yol İslam yazmadım.

Dağa taşa ve toprağa,
Dalda yeşeren yaprağa,
Besmelesiz her mutfağa,
Tek yol İslam yazacağım.

Aybaşına, yılbaşına
Örf adet ve yasasına,
Veznesine, kasasına,
Tek yol İslam yazacağım.

Mahkemenin kapısına,
Fabrikanın yapısına,
Kainatın tapusuna,
Tek yol İslam yazacağım.

Çarşı pazar, dükkan dükkan,
Meyhane, otel ve de han,
Adım adım, yegan yegan,
Tek yol İslam yazacağım.

Yağmur ile esen yele,
Mızraba ses veren tele
Toprağı eştığım bele
Tek yol İslam yazacağım.

Nasır tutmuş işçi ele,
Ruhu yontulmuş heykele,
Dudaklarımda besmele,
Tek yol İslam yazacağım.

Minarenin alemine,
Yazarların kalemine,
DOSTOZAN'ın selamına,
Tek yol İslam yazacağım.

VAH VAH

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a İthafen

Er doğan, er gibi olmalı bence.
Vız gelir bu yolda zulüm işkence
Başı boş köpekler varsın ürüsün.
Sen yürü yolunda mertçe, erkekçe.

Kervan yola çıktı kim durduracak?
Dikenli yollarda güller açacak.
Kesmeyin önünü, bırakın gitsin.
Şahzadem en önde, elinde sancak.

Kimi başın açar, kimi kışını.
Kimi de göstermez bir tel saçını.
Ondan bana ne ki, bundan sana ne.
İsterse serbestçe taksın haçını

İnanmış insana bu zulüm niye?
Sinirden, öfkeden döndüm deliye.
İsa'yı çarmıha geren zihniyet,
Bağıra çağıra geliyor diye.

Adaleti ipe çekiyor hakim.
Hastayı tedavi etmiyor hekim.
Ulema, dersleri sokağa döktü.
Vah benim milletim, vah memleketim.

KİMLER AÇTI ARAMIZI

Kimler açtı aramızı,
Uzaklaşma gel kardeşim.
Deştiler hep yaramızı,
Gel de merhem ol kardeşim.

Gaye birdir ve tektir yol,
Haine karşı, birlik ol.
Tek bir yürek ve tek bir kol,
Sevinmesin el, kardeşim.

Yoktur ayrımız, gayrımız,
Boşa gitmesin çağrımız,
Gel ki dinsin başağrımız,
Bükülmesin bel, kardeşim.

Ben, çeşmenden akan suyum,
Aşk ve muhabbet doluyum.
Yek vücüt Anadolu'yum.
Beni, bende bul kardeşim.

Ormanında esen yelim,
Üç telli sazında telim.
Vallahi yakanda elim,
Gel yerini al kardeşim.

Okullarda diz dizeydik,
Talimlerde göz gözeydik,
Saz çaldık, türkü söyledik,
Şimdi bu ne hal kardeşim.

Bilinmez kim, kimle sırdaş
Kiminle dost, kimle yoldaş,
Neden ayrı düştük kardeş?
Şimdi bu ne hal kardeşim.

DOSTOZAN söyledi sözün.
Demiyor ki terket özün.
Gerçekleri görsün gözün
Beni böyle bil kardeşim.

AZGINLAR

Aman Şu hale bak hele.
Gözler rimel, saç ondüle.
Elbisesi kupür dantel,
Çorabını dersen file.

Mini etek giymiş, çıkmış.
Kilot entariden bıkmış,
Ar haya nerde, nafiie.
Utanma çoktan sıvışmış.

Tırnaklar bilenmiş kama.
Şeref bikini de yama,
Garson bakma aptal aptal,
Hemen viski ver madama.

Ağzında çiklet balonlu.
Tasmalı köpeği, donlu,
Bayanın mı, onu sorma.
Şimdi bayanlar pardonlu.

Edep dersin, bakar bön bön,
Elinde Pazar veya Yön.
Salıncak, yelpaze, seks, meks,
Yüz değil kızdaki gön gön.

Diskotekler, miskotekler.
Göbekte sanki etekler,
Bundan böyle sokaklara,
Nasıl çıksa ki erkekler.

Kimi çekmiş blue-jeanı
Sıktıkça sıkılmış belini.
Kalçalar olmuş bir balon,
Patlar dokunsan elini.

Kimi açmış bir pencere,
Düşünmemiş acep nere.
Allah esirgesin dedim.
Rastlamasa ayıp yere

Ana kızdan, kız babadan,
Ayarsız oldu, Yaradan!
Görüyorsun, tın diyen yok.
Haber ver yalnız paradan.

Kimde aramalı suçu?
Ne ikisi, ne de üçü.
Sokaklar dolmuş taşıyor.
Olmuş başımızın tacı.

SAYGISIZLAR

Hiç saygı kalmamış kaldırımlarda,
Saygısız, fütursuz omuz vuruyor.
İzani kaybolmuş birkaç hovarda,
Clarkvari, durmuş bıyık buruyor.

Ne ihtiyar diyor ve ne de hanım,
Sakız çiğner gibi küfür ediyor,
O, sahnede ise ben de sultanım,
Diyerek kendini bir b.. sanıyor.

Herkesin elinde bir cep telefonu,
Olur olmaz yerde caka satıyor,
Baksan ayağında bulunmaz donu,
Sağına soluna tafra atıyor.

NE ZARARI VAR

Kimi başın açar, kimi kıçını.
Kimi de türbanla örter saçını.
Uzun giymiş, kısa giymiş kime ne?
İsterse boynuna taksın haçını.

Ben camiye gidiyorsam ona ne?
O da kiliseye gider bana ne.
"Senin dinin sana, benimki bana"
Yazık, karışmayın Allah aşkına.

Sarık sarmış, şalvar giymiş ne yazar.
Peçe takmış ise, giymişse ızar
Saçını uzatmış, sakal bırakmış,
Sana, bana, kime ne zararı var?

Yunan fistan giyer, japon kimono.
İngiliz etekle saklar tumanı.
Kimse dönüp bakmaz, bu iş ne demez.
Onlar harcamıyor boşa zamanı.

Niye bizde böyle, çarpık zihniyet?
Herşeye karışır, nedir ki niyet?
Demokratız deriz, amma ne çare,
Dini kisvelere, olmaz hürriyet.

Bir yanda isteyen giyer bikini.
Zevk için bozdurur bekaretini.
Ne karışan olur, ne tenkit eden.
Serbestçe gösterir maharetini.

Ne var ki sen öyle örtünemezsin.
Türbana, çarşafa bürünemezsin.
Yaşam hakkı, insan hakkı vız gelir.
Böylece kimseye görünemezsin.

Beyinler, beyinsiz beyinden bıkmış.
Akıl, mantık, izan tatile çıkmış,
Yarabbi sen bari terketme bizi.
Meseldir "beterin beteri varmış"

NE KALDI

Devir ne biçim devirdir?
Söze itibar mı kaldı?
Herkes bir dolap çevirir,
Şeref, namus, ar mı kaldı?

Yalan dolan hep işimiz.
Can yoldaşımız, eşimiz,
Düşman olmuş kardeşimiz,
Bize ah-u zar mı kaldı.

Erkekler kalkmış atağa,
Kadınlar düşmüş yatağa,
Battıkça battık batağa,
Uğramadık bar mı kaldı.

Yara gittikçe kanıyor,
Suçlu kim bulunamıyor,
İçim kavrulup yanıyor,
Soğutacak kar mı kaldı?

Ahlak fazilet arama,
Kaybolan yazı turama,
Oynanılan Şu drama,
Ağıdımız kâr mı kaldı?

Mazlumun ahını alır,
Emanet malı kaldırır,
Sorsan kendine, insandır.
Ar gitti damar mı kaldı.

İnsaf kanaati sildi,
Merhamet dağa çekildi,
Nifak tohumu ekildi.
Adil bir Ömer mi kaldı.

Komşu açlıktan ölüyor,
Beyler ağalar gülüyor,
Fakir fukara soruyor,
Çaremiz kumar mı kaldı?

Ne hassasiyet, ne itibar.
Doğudan batıya kadar.
DolaŐtım hep diyar diyar,
Dost'a sadık yar mı kaldı?

ASKERE MEKTUP

Kara kaşlı benim yağız Mehmet'im.
Bağlar budanacak izin al da gel.
Sen gittin gideli uyku görmedim.
Güller domur domur, petek balda, gel.

Bademler, kaysılar çiçeğe durdu.
Anan karı bağda haymayı kurdu.
Oğlun Ali emekleyip oturdu.
Mehmet'im, şapkanı yere çal da gel.

Sarı inek buzağladı geçende.
Nah, şuramda durur sütler içende.
Bir görseydim seni ekin biçende.
Tez Mehmet'im haydi bir kuş ol da gel.

Sigaranı yatağında sar gene.
Baş ucunda telli sazın var gene.
Bu Emine'n kurban sana, yar gene.
Aylardır, yıllardır gözüm yolda gel.

Bu mektubu sana gel diye yazdım.
Hasretimi anla, sez diye yazdım.
Sen de bana böyle yaz diye yazdım.
Unutma sözünü, çavuş ol da gel.

ASKER MEKTUBU -NAZİRE

Ela gözlüm, üzülüp de ağlama.
Yazıldı teskire hemen yoldayım
Çantam hazır, vurdum muydu sırtıma.
Kahvaltımı yapar yapmaz ordayım.

Aramızda dağlar varmış ne çıkar.
İster yağmur olsun, isterse de kar.
Kalk borusu şimdi, birazdan çalar.
Postalımı giyer giymez ordayım.

Hasretimi koydum mektup içine.
Ne türküler yaktım bilmem ismine.
Kötü şey gelmesin sakın kalbine,
Yatağımı bozar bozmaz ordayım.

Ahınan, vahınan bu iş olmuyor,
Vakit hiç geçmiyor zaman dolmuyor.
Kimse "derdin nedir?" diye sormuyor.
Şu yaz geçsin, gelince güz, ordayım.

Efkarımı dağıtmıyor sigara.
Varsın kalsın yine vuslat bahara.
Hele nergiz, sümbül düşün dağlara.
Kokusunu alır almaz ordayım.

Zor derler di askerlik, hiç zor değil.
Yakan aşk ateşi beni, kor değil.
İki ayım kaldı bugün de dahil.
Siz yaylaya göçer göçmez ordayım.

Oyalı mendilin koynumda durur.
Rüyaların beni alır götürür.
Oğlum Ali eşiklikte oturur,
O ayağa kalkar kalkmaz ordayım.

Öğle olur tüfekleri çatarız.
Yan geliriz çayırlara yatarız.
Söğüt dallarına tarih atarız,
Bir yudum su içer içmez ordayım.

Mektubunu aldım çabul gel diyen,
Asker şapkasını yere çal diyen,
Amma ve de lakin çavuş ol diyen,
Pırpırları takar takmaz ordayım.

Birgün bu şapkayı ben de atarım.
Göge doğru şöyle, geri tutarım.
Benim iki gözüm, ayalım, karım.
Sen lambayı yakar yakmaz ordayım.

Ela gözlü yarım, Emine'msin sen,
Dilimden düşmeyen kelime'msin sen.
Kınalı kekliğim damda öterken,
Ferikleri uçar uçmaz ordayım.

DOSTOZAN'dan hediyedir bu mektup.
Hisselerini herkes alsın okutup.
Mor dağları renk renk eylerken grup,
Şu nöbeti tutar tutmaz ordayım.

YOLLAR

Yollar ki uzanır amlıbel'lere.
Bir yanda selviler, bir yanda dere.
Bazan isyan eder kuser kadere.

İçimi karartan, öldüren yollar,
Dostları getirip güldüren yollar.

Kimi kıvrım kıvrım dağa tırmanır,
Düz ovada şerit gibi uzanır,
Kimi pırıl pırıl, kimi tozlanır.

Hasreti vuslatla bitiren yollar,
Gerçeği bulup da yitiren yollar.

Asker mektupları toplar getirir,
Dağ ve tepe aşar, ömür bitirir.
Bazen de göz yaşı alır, götürür.

Gurbeti sılaya bağlayan yollar,
Benimle birlikte ağlayan yollar.

Geceyi gündüze kavuşturan sen,
Beni de çöllere düşür istersen.
Serabım gerçeğe döner dilersen.

Kerem'i Aslı'dan ayıran yollar,
İnleyip, sızlayıp bağırın yollar.

Kaybolan aklımı bulup al getir.
Dağlar seni, sevda beni söyletir.
DOSTOZAN'dan dostu haber iletir.

Sevgiyi hasretle besleyen yollar,
Düşleri vuslatla süsleyen yollar.

TÜRK ÇOCUĞU

Sabah erken kalkarım,
Elim yüzüm yıkarım.
Bir bismillah diyerek,
Kahvaltımı yaparım.

Diş fırçamı alarak,
Biraz macun sıkarak,
Ovarım dişlerimi,
Olurlar temiz ve pak.

Hava soğuksa eğer,
Palto mu da giyer,
Koşarım okuluma,
Annem de beni öper.

Sıcak havalardaysa,
Kim çok koşup oynarsa,
Terleyip su içmesin,
Mutlaka olur hasta.

Benim gibi sizlerde,
Soğuk ve sıcaklarda,
Koruyun kendinizi,
Kızmasın doktorlarda.

Türk çocuğu her zaman,
Korkacak senden düşman,
Koruyup sağlığımızı,
Verme kimseye aman.

TÜRKİYE

Kapında kulun olurum,
El pençe hazır dururum,
Ne sat, ne azat et beni,
Kırılmasın tek gururum.

İster bağla zincir ile,
İstersen kilit vur dile.
Yeter ki tut ellerimden,
Bitsin bu eziyet çile.

Bahar çiçekleri açsın.
Siyah beyaza karışsın.
Sarılalım kardeş kardeş,
Ben senle, sen benle varsın.

Sevgi varken, silah niye?
Kurşuna dizme mersiye.
Korkma hepimize yeter,
Cennet ülkemiz Türkiye.

Canımsın vatanım benim.
Cana can katanım benim.
Bak yalvarır DOSTOZAN'ım.
Artık dinsin göz yaşlarım.

AMASYA

Yalçın kayaların eteklerine,
Serpilmiş, yolların dert ve çilesi.
Baktıkça dağılır, camilerine,
Her minarede bir şehzade sesi.

Gül koncası elma, dallarda salkım,
Burada saf, burada pırlanta halkım.
Yeşil ırmağına kapılmış baktım,
Bacalar, bacalar su efsanesi.

Bir renk ve bir şen ki, gözümün ferî,
Gezer, tarlalarda alnımın terî.
Kükre Yeşilirmak, yen şu kaderi,
Yükselsin göklere suyun nefesi.

Elma, kiraz, nar kırmızı, dal yeşil.
Sorma suya bu renk nerden karışır.
Bahçesinde ötüp duran eabil,
Cennet değilse bu söyle neresi.

Boraboy da bir başkadır su sesi,
Gör renkteki kıvraklığı, hevesi.
Cennet değilse bu söyle neresi,
Doluyor içime renk şelalesi.

İlkbahar gündüzü indi ovaya,
Irmağa dökülür, bir gör renkleri.
Bu mevsim mutlaka gel Amasya'ya,
Açarken dağlarda kır çiçekleri.

Yenice'ye halı, kilim alda gel,
Terzi köye uğra, bir gün kal da gel,
Oğul verdi arı, çiçek dalda gel,
Arama burada gam ve kederi.

KARADENİZ -1

Yeşile doydu gözlerim,
Yol boyu soğuk sularını içtim.
Karadeniz'im köpük köpük dalgalarına,
Usulca bıraktım gözyaşlarımı.

Gök, bulut, yeşil, mavi,
Dağ dağ üstüne binmiş sanki...
Sesin rüzgarların, elinde çam dalları,
Süpürür gibiydi bulutları.

Bir bilsen neler gördüm.
Titrek göz kırpışları, altımda yıldızların.
Hazan tependen kızların,
Türkülerini dinledim.

Çoruh'un coşkun sularına bıraktım kendimi,
Bakü de Azatlık Meydanı'nda buldum.
Ağıt yaktım anaların gözyaşlarına,
Canımdan can kattım gardaşlarıma.

KARADENİZ -2

Yeşil ormanları, coşkun denizi,
Tatlı tatlı okşar gözlerinizi.
O sert yamaçlarda çay bahçeleri,
Sanki kahvaltıya çağırır sizi.

Horon tepen kızlar, delikanlılar.
Çimenler üstünde yağ gibi kayar.
Yediden yetmiş kemence çalar,
Öper alkış tutan ellerinizi.

Mısır, hamsi için vardır orada.
Yer yer boy gösterir fındık arada.
Artık şimdi bir de kivi sırada.
O da vatan bilir Karadeniz'i.

AKIL KAPISINI AÇAR MI DERSİN?

Menfaat şirketi olmuş aile.
Bizi aileden sayar mı dersin?
Seni bilmem beni saymaz nafile.
Yanılır sıraya koyar mı dersin?

Karaozan geç kalmadan gel diyor.
Derdimiz çok, sanki oldu sel diyor.
Orta direk çoktan verdi bel diyor.
Yakında kefeni yırtar mı dersin?

Fukaralar mesken tutmuş bulvarı.
Enflasyon çıktıkça çıkmış yukarı.
Dostum bal verir mi yabani arı.
Yoksa ancak bizi sokar mı dersin?

Helalle haramı karıştırdık biz,
Faizle İslamı barıştırdık biz.
Ne bulsak habire atıştırdık biz,
Bu mide fesadı geçer mi dersin?

Para pula döndü haysiyet gitti,
Sevgi, saygı memleketi terketti.
Nefis, benliğimi yedi tüketti,
Artık bu kadarı yeter mi dersin?

Ferhat gibi vurduk dağa kazmayı,
Öğrendik çileyle destan yazmayı,
Aydınlığa kapı açtı mart ayı,
Akıl kapısını açar mı dersin?

AZERBAYCAN

Karadeniz'de yine kan kırmızı ufuklar,
Nedir bu sis bu duman, karşıda yangın mı var?

Bir alev kızılığfı ufuk boyu uzanır,
Mavi ile yeşili birbirinden ayırır.

Günlerdir uykularım terkedip gider beni,
Tatlı rüyalarımın, keder alır yerini,

Bakü sokaklarında hicranla başlıyor gün,
Vicdanlar esir burda, insanlık ise sürgün.

Kırım'dan, Karabağ'dan, Kafkasya'dan bir ses var,
Kızaran ufuklarda, yoksa güneş mi doğar?

Zulmün tankı tüfeğfı tutmuş sarmış her yanı,
Kan gölüne çevirmiş Azatlık Meydanı'nı.

Paletlerin altında ezilen binlerce can,
Umut tomurcuğunu beslemekte akan kan.

Bıyığı terlememiş taze fidanlar ile;
Yetmişlik ihtiyarlar, hatta nineler bile;

Yan yana sıralanmış, çift çift taze karanfil,
Bu zulüm kantarını çekemez hiçbir akıl.

Gönlümü anıt mezar yapsam size az gelir,
Yüreğimdeki alev buzulları eritir.

Dane dane bozkıra serpilene ırkım benim,
Yeşermeye başlayan, ben bin yıllık öfkenim.

Zulmün zincirlerini elbette kıracağız,
O günler uzak değil, mutlak kurtulacağız

ÇAMLICA VE BOĞAZ

Renklerin raksı var ufukta yine,
Kırmızı, turuncu, mavi, erguvan,
Mest oldum denize düşen aksine.
Gündüzü geceye verirken zaman.

Alev kollarını, daldırmış güneş.
Bir köhne sandalın tel tel ağına.
Karşı yalılarda, tutuşan ateş,
Vurur İstanbul'un yedi dağına.

Gönül Çamlıca'dan inmez aşağı.
Çağırrsa bin türlü işveyle boğaz.
El etse surlardan bir at uşağı,
Göz kırpsa uzaktan Heybeli, Burgaz.

ZELZELE

Yerler Őerha Őerha yarıldı birden.
Gecenin karnına saplandı sancı.
Feryattı, ağıttı yerden fişkırın,
Arzın midesine oturdu acı.

Oksürdü, aksırdı, kustu sonunda.
Dağ gibi binalar yerle bir oldu.
Marmara günlerdir karnı burnunda,
Sara illetine geldi tutuldu.

Zelzele beynimde patladı benim.
Lif lif, hücre hücre saçıldım yere.
Göçükler altında tutuldu dilim.
Tahammül dayanmaz böyle kadere.

Hala da günlerdir titreyip durur.
Kimbilir ne zaman, ne gün duracak?
Bir acı bitmeden öbürü gelir,
Yazık, tütmez oldu binlerce ocak.

KOSOVA İÇİN

Zulüm hançerini çekmiş kınından,
Saplar yüreğime delicesine.
Göz yaşı yerine kandır fişkiran,
Dönüp de bakan yok çığlık sesine.

Kırgın gözlerinde sevgi hapsolmuş.
Acı ve ızdırap sinmiş yüzüne.
Merhamet duygusu hepten yok olmuş.
Güveni kalmamış insan sözüne.

Bombalar ard arda patlasa da boş.
Sönmeye niyeti yok bu yangının.
Aklın girdabında akıl kaybolmuş,
Çürümüş içinde zaman çarkının.

Asırlar öncesi yaşanan vahşet,
Mekan aynı mekan aktörler ayrı,
Yangınlar, katliam, hep aynı dehşet,
Yetti bu ıstırap, bitsin be gayri.

YANGIN

Ufukta yangın var içimde hüzün.
Yine bildiğince günlerden bir gün.
Fikir çilesiyle kavrulduk, piştik.
Düşünce hapsoldü, hürriyet sürgün.

Dilime vurdular demirden kilit.
Namlunun burnunda her gün bir şehit.
Taze fidanlarım bir bir gidiyor.
Gerilmiş bir yayın okunda kibrit.

Aşınmaz sanmıştım, aşındı yollar.
Yanlış öğretmiş bütün okullar.
Gündüzü geceyle karıştırdık biz.
Böyle bir ufuktan güneş mi doğar?

ACABA

Bir rüzgar esiyor ılık ve serin,
İlkbahar havası getirdi birden.
Müjdesi mi acep, ilahi emrin.
Taşlar birer birer oynar yerinden

Bir ışık görünür bazen ufuktan,
Bir barış çubuğu ve birkaç duman,
Gözlerim yaşarır, bir hoş olurum,
İnsanlar, sevinip güldüğü zaman.

Bu ne güzel hava, ne güzel dünya.
Gönül bahçemizde güller açıyor,
Yıllardır sürekli gördüğüm rüya,
Sanırım bu sefer gerçekleşiyor.

NEDEN

Bitmiyor, bitmiyor bu elem neden?
Bu gözler benim mi? Bu ayna ve sen;
Şöyle bir bakıpta bir şey söylesen,
Bitmiyor, bitmiyor bu elem neden?

Neden, başımdaki bu zonklamalar?
Nedir burgu burgu, beynimi delen?
Ecelin eli mi, bu yoklamalar?
Yoksa Azrail mi, çevremde gezen?

GÜLMEK

Gülmek istiyorum katılasıya,
Olura olmaza, durup dururken.
Gülmek istiyorum, güle arıya,
Güneş sabah sabah cama vururken.

Gülmek istiyorum, ölünceye dek,
Savaşa, barışa, huzura, aşka.
Benimle beraber dünya gülecek,
Ama bu bendeki gülüşler başka.

Gülmek istiyorum, seninle ancak,
El ele, kol kola ve diz dizeyken.
Şu arz kabuğunda düşüp kalkarak,
Bir ömür boyunca gezip tozarken.

Gülmek istiyorum, taşa toprağa,
Gülmek istiyorum, size insanlar.
Gökte sestem hızlı giden uçağa,
Binip de bir anda aya varanlar.

Gülmek istiyorum, tüm aklımıza,
Yolunuz karışık, yolunuz diken.
Eliniz varmadan kel başınıza,
Daha doğru dürüst gülemez iken.

BİR KÖY VAR BENİM KÖYÜMDÜR

Karlı dağların ardında
Bir köy var benim köyümdür.
Yeşil tepeler sırtında,
Bir köy var benim köyümdür.

Aşka şerbettir suları
Sevgidir, yoku ve varı.
Gel de gör orda baharı,
Bir köy var benim köyümdür.

Kucak açar kurda, kuşa.
Duyanların aklı şaşsa.
Hepsi benzer bir kardeşe,
Bir köy var benim köyümdür.

Dereleri boy boy selvi,
Söndürür yanan alevi.
İnan ki dünyanın kalbi,
Bir köy var benim köyümdür.

Sorma nerde diye yolu,
Seher vakti açar gülü.
Beş vakit öter bülbülü.
Bir köy var benim köyümdür.

Güzeldir kız ve kızanı,
Çoktur okuyup yazanı,
Mutlu eder DOSTOZAN'ı,
Bir köy var benim köyümdür.

MAKUS TALİH

Kadınlar, erkekler, çocuklar bir hoş.
Şarkılar delirmiş, türküler sarhoş.
Eğlence yerleri lebalep dolu.
Ve işte mabetler ne kadar da boş.

Hayaller, rüyalar hep yalan çıktı.
Gönül beklemekten usandı, bıktı.
Bir nisan yağmuru gelecek derken,
Bu fırtına, bora nereden çıktı.

Dünya birbirine girmiş nerdeyse.
Zayıf peşrev çeker, güçlü elense.
İnsanlık, adalet sanki firarda,
Sefalet dizboyu bakmıyor kimse.

Fikir zincirlenmiş, düşünce mahpus.
Kıyamet kopuyor ortalık sus-pus.
Hürriyet, adalet eşitlik derken,
Böyle mi yenildi, talihim makus?

HENGÂME

Karanlığıma girip,
Aydınlatsan gecemi.
Bütün varlığımla ben,
Teslim ettim kendimi.

Bu bitmeyen çileden,
Ne zaman kurtulurum?
Sevgi ve hoşgörüyü,
Acep nerde bulurum?

O adam niye gelir,
Neden gitmez bu adam?
O, sırlı gecelerin,
Sancısı dolu odam.

İlim irfan dediler,
Koşar adımla geldik.
Bu baskı, bu zulüm ne?
Bir mana veremedik

Uykularımı böler,
Çingiraklı bir yılan.
Rüyalarım da bile,
Gördüğüm her şey yalan

Yeter artık diyorum,
Çekemem bunca yükü.
Bu hengâme içinde,
Gerekmez bana ülkü.

BORABOY

Boraboy'da duydum suyun sesini.
Hayali süsleyen bir hayaldi bu.
Sularda yıkanan renk gölgesini,
Dal dal gözlerime serpiyordu su.

Bir renk şelalesi doğdu içime.
Ne gam kaldı bende ne de bir keder.
Tarife yeter mi birkaç kelime?
Tanrım, yalnız sana layık bir eser.

Gölgeyle ışığın raksı sularda,
Rüyayı geceden gündüze verdi.
Güneşten huzmeler inip ard arda,
İnan ki raks için sıraya girdi.

Ayrılrken bilsen ne de kıskançtım.
Gözlerime dolan renkli suları,
Eğilip usulca göle bıraktım,
Bozulmasın diye bu renk duvarı.

ÖZLEM

İhtiyar dağlara sarılan yollar,
Soğuk pınarların sulağı nerde?
Al yeşil giyinip soyunan dağlar,
Eski kervanların durağı nerde?

Nerde at kışnetip kılıç çaldığım,
Yeşil ovalarım, karlı yaylağım?
Bir ulakla kolaları aldığım,
Şu kervansarayın, çırağı nerde?

İnip ovasına otağ kurduğum,
Ezanlar okuyup kıyam durduğum,
Hani soluğuna kurban olduğum,
O nur menbainin burağı nerde?

Hani ufukları delen gözlerim,
Bir çırpıda taht deviren sözlerim,
Ben, bu çağı değil onu özlerim,
Yavuz'un, Fatih'in otağı nerde?

MAKİNE

Etten ve kemikten olan makine.
Konuşan, düşünen, yazan makine.
Gören ve işiten, sezen makine.
Gerçek dünyasında yüzen makine.

Milyarlarca hücre ve kan ve damar.
Akıl sır ermeyen canı, ruhu var.
Bir can ki, uyurken gezer diyârlar,
Kendini ne görür, ne de duyarlar.

YOLCU

Aklı, iz'anı yitirdik.
Gözümüze inmiş perde.
Hizmet için canlar verdik,
Takıldık kaldık bir yerde.

Adaleti, astık ipe.
Haramı doldurduk küpe.
Soğuk sular kattık süte,
Vicdan, hukuk hani nerde?

Yaptı isen, çekeceksin.
Ektiğini biçeceksin.
Birgün göçüp gideceksin,
Işık sönecek gözlerde,

DOSTOZAN da yolcu elbet.
Biliyor ki biter nöbet,
O da, dünden kesti bilet,
Namı kalsın bu sözlerde.

ESİR ALSAM MERMİLERİ

Çıksam şu ulu dağlara,
Çılgınlar gibi bağırısam.
Merhaba desem bahara,
Top top çiçekler toplasam.

Esir alsam mermileri,
Sebil etsem sevgileri.
Siperdeki her askeri,
Öpüp de bağırma bassam.

Sineme hançer giriyor,
Her gün bir dalım kuruyor.
Nice ocaklar sönüyor,
Bitmiyor elemim tasam.

Gel dağlardan şehre göçek,
Tarla sürüp, ekin biçek.
Gönlümüzde açsın çiçek,
Bağışlasın yüce makam.

Kardeş kardeş oturalım.
Birlikte hayal kuralım.
Bu asra damga vuralım,
Yazılmasın kanla yasam.

ÖĞRETMEN

Doğruyu, güzeli bana öğrettin.
Seni canım gibi seviyorum ben.
Anne baba gibi sevgi gösterdin.
Seni canım gibi seviyorum ben.

A'yı, B'yi, C'yi, D'yi öğrettin,
Bayrak, vatan için şarkı söyledin,
Ağbi oldun, abla oldun hep verdin..
Seni canım gibi seviyorum ben.

Bilgiye açılan kapı oldun sen.
Sayende gündüze geçtim geceden.
Masallar anlattın devden, cüceden.
Seni canım gibi seviyorum ben.

KAYBETTİKLERİM

Bertiz yaylasından indim ovaya.
Kınalı keklğim yitti gördün mü?
O da düştümola kızgın tavaya,
Kınalı keklğim yitti gördün mü?

Türlü türlü kuşlar vardı eskiden.
Dağlar sorulurdu kurnaz tilkiden.
Bilmem kurtuldu mu yağlı mermiden?
Kınalı keklğim yitti gördün mü?

Alıcı kuşları yüksek uçardı.
Yaz gelince hacı leylek göçerdi.
Bahçemizde elvan çiçek açardı.
Kınalı keklğim yitti gördün mü?

Bal damlardı üzümünden Bertiz'in.
İrem bahçesine dönerdi güzün.
Bestesi okunur telinden sazın.
Kınalı keklğim yitti gördün mü?

Anam vardı ana gibi giyerdi.
Babam, halay çeker, türkü söylerdi,
Kız kardeşim seccademi sererdi.
Kınalı keklğim yitti gördün mü?

Şalvarı, poşuyu, fesi yitirdim.
Oyalı mendili, şeşi yitirdim.
Hülyalarım bitti, düşü yitirdim,
Kınalı keklğim yitti gördün mü?

BEKLEDİĞİM SES

Bir ses var beynimde uğuldar durur,
Kaybolan yılların çığlığıdır bu.
Yüzyıllar önceye alır götürür,
Görür Endülüs'te sanki grubu.

Her gece bıkmadan çağırır beni.
Mazimin sevimli hayaletidir.
Buğulu camlarda gizler kendini,
Arada bir tak tak vurur ses verir.

Bu ses: Rahleye diz çöküp sayfalar açan,
Bir âmâ hafızın gür nefesidir.
Bazen kubbelerde yankılar yapan,
Burçlarda patlayan top güllesidir.

Karanlığı yırtan bir nur huzmesi,
Ilık bir rüzgârdır içime dolar.
Beklerim hasretle bu tatlı sesi.
Tedirgin yataklar, ürkek uykular.

KİTÂBE

Ufukta, şafağa hasret beklerim.
Gün olur zamanı deler gözlerim.
Kara bulutları sürerken gerçek,
Buğulu camları tek tek silerim.

Bir keskin törpüdür beynimde zaman.
Şüpheyi yok eder içimde iman.
Ruhumu beş vakit yıkar dualar,
Dilimi zapteder bir ulu ferman.

Benlik alevidir yakan tenimi.
Edeptir içimden atan benimi.
Sabrın gölgesinde serinlenirim,
Söyler mezar taşım, serüvenimi.

AFGANLI KIZLAR

Bombalar dönüştü nefret seline,
Afgan dağlarında çözüldü buzlar,
İpek gelinliğin sarmış beline,
Birer volkan sanki Afgan'lı kızlar.

Yer ve gök sarsıldı, tutuldu güneş,
Melekler saf olup duaya durdu.
Ölümlerin en güzeli mukaddes
Şehitlik şerbetin içti kurtuldu.

El bombalarından bir buket gibi,
Sundu vücudunu Rus askerine
Çelik palet, buzlar gibi eridi,
Kumanda etmedi tekerlerine.

Bir meşale idi tanklar üstünde,
Bir alev gülüydü, ince ve narin,
Acı bir tebessüm, bir nur yüzünde,
Çırpınır göklerde kalbi hilalin.

DOSTOZAN çabuk çek, kapat perdeyi,
Gurubun vaktini, görmek istemem
İstemem mehtabı, sevmem geceyi,
Bulutlar üstünde dursun seccadem.

YANGINI SÖNDÜRMEK YAKIŞIR SANA

-Karaozan'a

Sövmekle bir yere varılmaz dostum.
Nezaket, kibarlık yakışır sana.
Bu yolla yaralar sarılmaz dostum,
Barışı getirmek yakışır sana.

Devleti soyanı ben de istemem,
Haini, alçağı asla sevemem,
Bilirsin, kimseyi kolay övemem,
Almak değil, vermek yakışır sana.

Fakir, garibanı kollamak gerek,
Davula hem zurna, hem çomak gerek
Dosta name yazıp kollamak gerek,
Küsmek değil, sevmek yakışır sana.

Terazi, metreye hile katanın,
Bozuk malı iyi diye satanın,
Vergi kaçırıp da caka satanın,
Ödünü patlatmak yakışır sana.

Sahte dervişlere, sahte şeyhlere,
Fakirin hakkını yiyen beylere,
Tebasını düşünmeyen reise.
Arz-ı hal eylemek yakışır sana.

Arif olduğunu sanan cahilin,
Kendini şeyh sanan, bunak kahinin,
Serçeye saldıran zalim şahinin,
Kanadını kırmak yakışır sana.

Milletine hep tepeden bakanın,
Kıçımıza zam kazığı sokanın,
Helal diye haram lokma yutanın,
Çanına ot tıkmak yakışır sana.

Bikri, bekareti mezat edene,
Şeref, haysiyeti azat edene,
Pisliğe bulaşmış mundar bedene,
Taharet yaptırmak yakışır sana

Dostum DOSTOZAN'ı dostça kucakla
İşimiz kalmadı baldır bacakla,
Derdimiz dumanı tütmez ocakla,
Yangına su tutmak yakışır sana.

DOSTA MUHABBET DOLUYUM

Bugün, yarın, öbürsü gün,
Peş peşe geçti seneler.
Ben ise öz yurdumda sürgün,
Sahip çıkmış divaneler.

Ne akıllı, ne deliyim,
Sanki bir mecnun gibiyim.
Aşk sultanının esiriyim,
Gezer hep bahaneler.

Çölde açan çiçek benim,
Kızgın kumda yanar tenim,
Varsın kül olsun bedenim,
Dönsün boşa pervaneler.

Ben bu aşkın sarhoşuyum,
Dosta muhabbet doluyum,
Çok şükür O'nun kuluyum,
İstemem ben kâşaneler.

DOST'DAN BULUT'A

(Rahmetli Şevket Bulut'un bir şiirine karşı yazılmıştır. Allah rahmetini ondan esirgemesin.)

Gönlüm çok yücedir kibir değilim.
Kolayca çözülen bir bilmeceyim.
Şafağa uzanmış, mutlu geceyim.
Âşkın şerbetini çoktan içtim ben.

Ayrı düşmek yakışmıyor dostlara.
Acısını bunun ne çok çektim ben.
Dostlarım yetişti düştükçe dara.
Muhabbet topladım, sevgi ekdim ben.

Nefreti, haseti kapımdan kovdum.
Her türlü rüyayı iyiye yordum.
Bir müşkülüm varsa, dostuma sordum.
Sabır deryasında kürek çektim ben.

Övünmek yakışmaz fakir kuluna;
Kemlik düşünenin girmem koluna,
Girdim şükür hakkın doğru yoluna,
Birgün vuslatına erecektim ben.

Değilse panzehir, balı neyleyim.
Meyvesizse ağaç dalı neyleyim.
Atım kır değilse nalı neyleyim.
Dostum eşeğe mi binecektim ben?

Bulut'la birlikte yağmurdur gelen.
Gönül bahçesinde başlıyor şölen.
Korkma muammayı çözer birbilen,
Zamanım olsaydı çözecektim ben.

Gönlünüz bilmem ki ne kadar engin?
Şayet DOSTOZAN'a kaldıysa yerin?
Hazan rüzgarları esmeden yarın.
Sırtlayıp dengimi gelecektim ben.

Hazana yol verme dökme yaprağın,
Doğrudur, altı da zengin toprağın.
Tutma dizginini bırak kısrağın,
İsteği tek cansa verecektim ben.

ARİF'TİR O

Şair Arif Eren'e İthaf

Arif'tir arifliği vurur yüzüne
Bakarsın Eren'lere karışır bazen
Mevlana'ca düşünür, Yunus'ça konuşur
Kâh derviş olur, kâh semazen

Kars'tan ta Edirne'ye
Edirne'den ta Kars'a kadar
Yekvücut Anadolu O
Her dilden konuşur

Selimiye'de Sinan olur
Yüreğini koyar ortaya
Yaprak yaprak, sayfa sayfa
Mermer sütunlara mısralarını kazır
Mersiye söyler şadırvandan akan suya

Bazen çocuk olur, bazen yâren
Çocukluğunu yaşar arada bir
Gönlünü açar, Güneş'e Ay'a
Küçükük ellerini açar Allah'a
Dualar okur, yalvarır
“Yıldırım düşmesin diye ormanlara.”

HAYRET

Dostum Hayati Vasfi Taşyürek'e İthaf

Namus beş paralık haysiyet sıfır.
Vasfi Taşyürek'im hayret ki hayret.
Kol gezer kahpelik, mertlikse esir,
Ezilecek hain, eziyor hayret.

Şehirleri parselleyip böldüler.
Başımıza ne çoraplar ördüler.
Biz sustukça, onlar bize sövdüler.
Köpekler başı boş geziyor hayret.

Dölleri var kahbe dinli imansız,
Karıları çırılçıplak tumansız.
Vicdan hiç arama kansız mı kansız,
Höt deyince uçkur çözüyor hayret.

Fikri, bal mumundan mamul bir heykel
Ağzı burnu eğri kafası da kel,
Bir ideal ki tüm dünyaya bedel.
Düzen bozan, düzen veriyor hayret.

Çarşı pazar, ev ev kurşunladılar,
Sokakları bölüp arşınladılar.
Boyumuzu ölçüp arşınladılar.
Kim, kimin mezarın kazıyor hayret.

Vicdan kaldı mı ki azabı olsun,
Tel nerde, saz nerde, mızrabı olsun,
Korkarım, Allahın gazabı olsun,
Kaderi kim yazıp bozuyor hayret.

Adalet ibresi yalpaladıkça
Hak ve hukuk gasp edildi açıkça,
Bizler gafil, bizler ahmak oldukça,
Hainler azdııkça azıyor hayret.

Dostozan'ın sözü bitecek sanma,
Vasfi'm ben aldandım sakın sen kanma,
Kalmadı hiç haya, edep, utanma,
Musluklardan lağım akıyor hayret.

YANAR YÜREĞİM

*(Rahmetli dostum büyük şair Hayati Vasfi'nin
aziz hatırasına)*

Bir yıldız kaydı tepeden,
Yanar yüreğim yanar oy.
Ses gelir mi ki öteden?
Kanar yüreğim kanar oy.

O, sönmeyen yanardağdı.
Töremize bir otağdı.
Akar su gibi çağlardı.
Kimi kimden sorarlar oy.

Sesinin emrinde sözü,
Malda, mülkte yoktu gözü.
Dosta pervaneydi özü.
Devrildi ulu çınar oy.

Bu kadar acele neden?
"Tarihsiz bileti" dünden,
Almış ve gitti aniden,
Yanar yüreğim yanar oy.

ERMİŞ İKİ KARDEŞ

Bir zamanlar iki kardeş varmış.
İkisi de takva sahibi ve ermiş.
Biri dağda çobanlık yapar,
Öbürü de Şehirde yaŐarmıŐ.

Dağdaki tabiatla haŐir neşir,
Koyunlarla konuşur, kuŐlarla ŐöyleŐirmiŐ.
Diğerisi ise
Ayakkabı tamircisidir Şehirde.
Küçük bir dükkanı var,
Hem çalıŐır hem de,
Dükkanın üs tarafına, ahŐaptan bir bölme yapmıŐ,
Ufak bir merdivenle çıkar orda yatarmıŐ.

Bir gün çobanlık yapan,
Şehre inmek ister dağdan.
Eh, eli boş gitmek olmaz,
Bir Şeyler götürmek gerek, çok veya az.
Fakat bir gurur düşer içine,
Bir kehanet yapmak ister kardeşine.

Mendilinin dört ucunu bağlar,
Ve içine güzelce süt sağar.
Sütün bir damlası bile damlamadan,
Dükkana kadar gelir oban.
-Selamünaleyküm der,
Girer kapıdan.

Aleykümselam dedi kardeşi,
Fazla ilgi göstermeye uygun değildi işi,
Zira,
Bir hanım müŐteri vardı huzurda.
-ık, dedi yukarı sen,
Benim de işim biter, sen dinlenirken

Çoban çıktı yukarı oturdu,
Kadınsa arada bir ustayla konuşuyordu,
Pek güzel, pek latifti sesi.
Kim bilir belki de açtı peçesi.
Çoban, bir hoş oldu sarsıldı birden.
Usulca kayd oturduğu sedirden.
Tutamadı kendini,
Bir budak deliğine yaklaştırdı gözlerini,
Çoban nefisini yenip kendini çekemedi,
Gerçekten kadın çok güzeldi.
Ancak işte o zaman,
Oldu, olacak olan.
Mendilde süt durmuyordu,
Tahtalar arasından,
Tamirci kardeşin başına damlıyordu.

Tamir işi bitti,
Kadın gitti.
Usta,
Seslendi aşağıdan çobana.
-Ne oldu kardeşim sana?
Dağ başında erişmek ne kolay,
Benim başıma gelmedi hiç böyle bir olay.
Bu şehir içinde, bu hengamede,
Ne nefis zapt olur, ne de irade.
Marifet şehirde nefsi yenmektir,
Sen sanırsın şehre, mendili sütle doldurup,
Dökmeden girmek marifettir.

Gördün mü, mendilin dibi delindi,
Senin ermişliğin nefse yenildi.
Sanma ki kendimi övmek isterim,
Bellidir burada, benim mevkiim ve yerim.
Yıllardır çok kadın gelir dükkanıma,
Ben dönüp bakmazdım onlardan yana,
Sen tek bir ses ile kendinden geçtin,
Bir de benimle boy ölçüşecektin,
Haydi sen yine dağ başına çık,
Ancak koyun keçiyle yaparsın arkadaşlık.

ÇİN ÇİN KUŞLARI

Seneler önce biz de çocuktuk.
Bizim de çaputtan toplarımız vardı.
Topaçlarımız vardı, deveme derdik,
Şehrin göbeğinde açık dereler akardı.

Yer yer akan sularında çimerdik.
Küsküç oynardık zibilliklerinde.
Küsküç nedir, nerden bileceksiniz?
Ucu sivriltilmiş sopalardı.
Çocuklar bu sopaları,
Büyük bir ustalıkla çamura saplardı.
Kim,
Küskücüyle öbür küskücü devirir de,
Kendisinin ki saplanır kalırsa,
Sahip olurdu diğer küsküce.

Hıtlı top oynardık, çaputtan toplarımızla.
Yakan topu mu deniyor şimdi, bilmem?
Bir de haburtmaç vardı, şimdi ne deniyor?
Topu yakalayan öbürüne vururdu.
Ve toplar taş gibi sert olurdu.

Uzun eşek, saklambaç,
Gülle oynardık, teneke düğmelere.
Zibilliklerde boğuşur, güreşirdik.
Lastik sapanlarımız vardı hepimizin,
Çin çin kuşları avlardık akan dere.

Hele bir de,
Yün ipten yapılmış sapanlarımız vardı.
Bir ucunda ipek püskülü olur,
Kırk elli kişilik guruplar halinde,
Güya oyun oynar,
Aslında sanki harp ederdik.
Koca koca taş fırlatırdık karşılıklı,
Yaralanan, hatta bazen,
Ölen bile olurdu.

İşte yavrum,
Bizim çocukluğumuz böyle geçti.
Üstümüzde fistan veya zubun,
Ayaklarımızda hapap,
Çamurda, zibillikte, dere kenarlarında
Taştan taş sekerdik.

Ne televizyon, ne radyo bilirdik.
İnan ki bu günleri yavrum,
Hayal bile edemezdik.

Ve seneler seneleri kovaladı,
Asfaltı, apartmanı,
Asansörü öğrendik.
Cinatından otomobile,
Kağnıdan traktöre kadar,
Hayal edebildiğimiz her şey var,
Atari, matari...
Bilgisayar...
Ay'a git,
Uzayda... Oyna oyna bildiğin kadar.

MERYEM İL KALESİNİN EFSANESİ

Andırın'da bir kale, Meryem il demişler adına,
Yol boyunca bu kaleler
Andırın, Gökşün, Afşin, Elbistan'a kadar.
Meryem il,
Masal bu ya, belki gerçek belki değil.
Kale komutanının,
Güzelliği dillere destan,
Biricik nazlı kızı,
Görelim nasıl yazılmış alın yazısı.

Meryem il kalesine yakın, iki komşu kalenin,
Birer yiğit ve yakışıklı,
Prensleri varmış kartal bakışlı.
Olacak bu ya,
Meryem il'e aşık olur ikisi de
Ancak, illi Meryem,
Prenslerden birini görmüş ve tanımıştır,
O tertemiz bakire yüreğini,
Genç prene kaptırmıştır.
Ne var ki diğer prens de
Bu sevdayı bile bile,
Talip olur Meryem il'e.
Kız babası ne yaparsa,
Meryem'in babası da onu yapar.
ağırır kızını yanına,
Bir baba öpücüğü kondurur, o tertemiz alınına.
–Can kızım güzel kızım der,
Şu iki delikanlının,
Her ikisi de seninle evlenmek ister.
Sen hangisini dilersen seç,
İstersen her ikisinden de vazgeç.

Meryem'in o billur gibi teni, kırmızı güller gibi kızarır
Evlenme lafından pek utanır
Bir tercih yapması gerekir fakat,
Her iki tarafı da kırmadan, bir düşmanlık kazanmadan.
Evet...

Düşünür Meryem o gece
Güzel bir yol bulur kendince.
İki kaleden iki prens,
İkisi de aynı anda atlansın,
Ayaklarına toprak değmeden atlarının,
Kim önce gelirse kaleye,
O hak kazansın benimle evlenmeye.
Böyle der Meryem Çil,
Sevdiği gence de haber gönderir.
Tahtadan,
Nalını yaptırın ayaklarına atlarının,
O zaman,
Basamaz üzerine toprakların.
Öbür prens düşünür taşınır,
Bu iş tamam der,
Kaleden kaleye,
Yol boyu mermer döşetince.
Bütün kale halkı,
Bitkin ve yorgun kalır,
Daha taş döşeme işi yarı olmadan,
Zavallı prens kötü haberi alır.
Ne var ki öteden,
Atının ayaklarına tahta nalın bağlayarak,
Sevdiği prensi Meryem'in,
Gelir kale kapısına elinde bayrak.

Davullar vurulur kırk gün kırk gece
Her gün binlerce kişilik sofralar kurulur,
Kavuşur iki sevgili birbirine.

Genç prens ölümsüzleştirmek için bu sevdayı,
Meryem'in resmiyle süsler kayayı.

KİM ÜSTÜN

Bir gün... Günlerden bir gün.
Cüneyd-i Bağdadi Hazretlerine,
Bir papaz geldi.
Dikildi önüne.
-Ya Cüneyd, sana bir سوالim var.
Sen mi üstünsün ben mi?
Cevap ver.
Cüneyd-i Bağdadi Hazretleri,
Şöyle bir baktı papaza.
Manalıydı sözleri.
-Bu sorunun suali kolay değil.
Yarın gel Allah vekil.
Ertesi gün gelir papaz.
Ne yazık Cüneyd'i yerinde bulamaz.
Sorar ordakilere.
-Nerde sizin ulema dediğiniz.
Kaçtı mı yoksa söz sahibiniz?
Derler;
-Cüneyd'i Bağdadi öldü.
Sen gelmeden biraz önce gömüldü.
Varır mezarının başına hemen.
-Ya Cüneyd, bana yarın gel demiştin.
Demek senin kavlin de, sözün de yalan.

Tam o sırada,
Bir hareket görülür mezarda.
Sanki yer sarsılır.
Sanırsın toprak, yer yer yarılr.
Gür bir sestir derinden gelen,
Sözün manasıdır toprağı delen.
-Ey papaz efendi der Cüneyd,
İnsan üstünlüğü, ancak belli olur öldüğü vakit.
Sen سوالini sorduğun zamanda
Ben, gidip gitmeyeceğimi bilmiyordum imanla.
İşte şimdi elhamdülillah,
İmanla göçürdü beni Allah.
Artık sana cevap verebilirim,
Senden üstün olduğumu söyleyebilirim.
Ey dost.
Üstünlük ne makamda, ne rütbededir.
Kim bilir kaç kişi imansız gitmektedir,
Yarabbi imanımızı tam kıl,
Ne yapar iman olmazsa akıl.

ADALETİN MÜLKÜ

Tekerlek ,”tümsekte” kalmaz sanmıştık,
Kalsa da geriye dönmese bari.

Ateş çemberine pervane olduk,
Kol ve kanadımız yanmasa bari.

Sakarya yokuşta tekliyor neden?
Çekemez mi oldu mukaddes yükü?

Korku, dağdan indi titriyor beden,
Böyle mi koruyor, adalet mülkü?

Hepsinin de ağzından inan ki bal damlıyor,
Teker teker el sıkıp herkesi kucaklıyor.

Vatan, millet onların bize düşen angarya,
Onlar her an ayakta uyuklayan Sakarya,

Yüklemişler sırtına tonlarca dert yükünü,
Yazık, dünü kaybettik, kurtarsaydık bu günü.

Ne çare ki Sakarya’ın bir türlü uyanmadı,
Bu gaflet kamburunu senelerce taşıdı.

Nedense yıllar yılı kalkmadı ayağa,
O, süründü durdu, hep biz alıştık dayağa.

Bunca yükü sırtında taşır durur tümsekte,
Bütün ümitlerimiz o tümsekten inmekte.

Dağlara ovalara yazabilsem öykünü,
Dillere düşürseydim o, Sakarya türküsünü.

ÇOBAN VE HIZIR

Bir gün dağda bir çoban,
Korkmuştu fırtınadan.
Sanki gök tepesine hışımla iniyordu,
Bu hengame, bu haşmet niyedir bilmiyordu.
Kar.. yağmur.. şimşek...
Neyin nesiydi, kim bilecek?
Düşünür, taşınır.
Mutlaka bunların bir yaradanı vardır.
Der, derdi ama,
Bir mana veremezdi karanlığa, akşama.
O, binlerce yıldızı,
Nasıl saklardı acep, bu küçücük gök yüzü?
Karanlığı süsleyen, bu nur lambalarını,
Kim yakar, kim söndürürdü.
Günlerce kafa yordu, günlerce düşündü.
Mutlaka vardı, bu dağları, taşları...
Gök yüzünü, yıldızları...
Yaradan, sahip olan
İnandı, iman etti çoban.
Amma velakin
Bu, türlü türlü imkanları yaradan için,
Şükretmek, teşekkür etmek gerekmez miydi?
Ah... bir bileydi.
Çoban,
Yerinde duramayan,
Kendi kendine,
Sıçrayıp hoplayarak, böylece başladı ibadetine.
Çok zaman geçmişti aradan,
Bir göl kenarına inmişti çoban
Koyunlarını sulamış,
Yine bildiğince ibadete dalmış
Sıçrayıp, hoplayıp duruyordu,
Sanırsın oyun oynuyordu,

İşte bu sırada,
Bir pir-i fani belirdi yanında
Her ikisi de,
Selam verip aldılar.
Şaşırıp bakakaldılar.
Çoban, yıllar var ki kimseyi görmezdi.
İhtiyar ise,
Çobanın haline daha çok şaşırılmıştı.
Gerçekte böyle anormalliklere alıştı.
Sordu.
-Derdin nedir, niye hoplayıp zıplıyorsun?
Niye boş yere kendini yoruyorsun?
Çoban,
-Sen öyle san,
Ben, bizleri ve her şeyi yaradana,
İbadet edip şükür ediyorum,
Ve ona,
Şarkılar söylüyorum.
İhtiyar bir daha şaştı buna.
İbadet nedir öğretmediler mi sana?
Diyerek,
Başladı anlatmağa, nasıl ibadet edilecek.
Önce abdesti, namazı anlattı.
Orucu ve bütün farzları. ..
Anlattı, tekrarlattı ihtiyar.
-Tamam, dedi işimiz artık
Ayrılma zamanı geldi,
Allahısmarladık.
Aldı esasını eline,
Yürüdü gölün üstüne.
Tozlu yolda gider gibiydi,
Bu ihtiyar neyin nesiydi?
Hızır (A.S.)'dı besbelli.
Başka ne söylemeli?
Hızır (A.S.) epeyce ilerlemişti ki,
Sanki kulağında çınladı çobanın sesi.
Su üzerinde koşarak geliyordu çoban,
Düz yolda bile böyle koşamazdı insan,
-Ey amca,

Unuttum bazı şeyleri kusura bakma.
Abdestte ne diyecektim.
Namazda hangi sureyi okuyacaktım?
Hızır (A.S.) bir daha şaşırıp kaldı,
Şöyle bir arkasına kaydıldı.
Ey çoban.
Bana inan.
Sen tek başına,
Bu ıssız تنها yerde,
Allah'ımı Yaradanını bilmişsin,
Ve onun katında yücelmişsin.
Seni su üstünde koşturan imandır.
O senin bildiğince yaptığın duandır.
Var git.
Yine bildiğince ibadet et.

ÇOCUKLAR VE ANNELER

Anneler, çekin elerinizi işten.
Biraz da bize çevirin yüzünüzü.
Söz etmeyin nakıştan, dikişten.
Atın sırtınızdan geçim yükünüzü.

Şarkılar söyleyin eskisi gibi.
Ağtılarımızı, ninnileriniz kessin,
Masallardaki devlerin sesi,
Sıcak göğüslerinizde erisin.
Yüzünüze bakarak doysun karnımız.
Dolaşalım elinize, ayağınıza evde.
Siz varken, varsın gelsin yanımıza,
Cinler, periler, melekler de.

Bize, dualar okuyup üfleyiniz.
Namaz kımlarken ölen ninemizden,
Moskof kurşunu ile devrilen
Dedemizden bahsediniz.

Biz de ufacık ellerimizi açalım Allah'a,
Uykularımızın ilk penceresi,
Açılsın karanlıklardan sabaha.

Siz aydın sanılan batılı,
Bizi bizden alıp bitirdiniz.
Sizin olsun o şatafatlı giysileriniz.
Babalarımızın urba dedikleri,
Ve analarımızın giydikleri,
Giysilerimizi geri veriniz.

Sizin yüzünüzde güneşin aydınlığı yok.
Yanaklarınız bizim gibi kızarmıyor niye?
Bizim kuşlarımız var ebabil,
Biz koşarak gideriz camiye.

Bizim babalarımızın sakalı vardı.
Bizim babalarımız edepli,
Sakalları da öyle.
Bizim camilerimiz var minareli,
Sizde yok.
İşte şu parmağım gibi şöyle.

Bizim memleketimizde güneş, ilk camilere doğar.
Sonra evlerimizin damına,
Girer evlerimize bacadan,
Ve yüreğimizin üstüne oturur.

Bizim içimiz bu yüzden aydınlıktır,
Siz ise giysilerimize bakarsınız.
Sizinkiler daha şatafatlı kabul,
Bakalım içiniz de o kadar aydınlık mıdır?

Sanmam, inanmam da zaten.
Yüzünüz giysileriniz kadar güzel değil,
Biliyorum içiniz de öyledir.
Sizin içinize güneş vurmaz ki,
Sizin içinize güneş oturmaz ki

Siz aramıza girdiniz,
Bizim analarımızı da size benzettiniz.
Ama çok kalmadı şurda çok kalmadı.
Biz bütün çocuklar birlik olduk,
Onları size benzetmeyeceğiz.

Onlar, bizim eski analarımız olacak yine.
Sabahın ilk aydınlığında kalkacaklar,
Günde beş defa ellerini, ayaklarını yıkayacaklar,
Namaz kılacaklar ve bizim için oruç tutacaklar.

Onlar evlerinin kadınıydı.
Şimdi de öyle,
Yalnız babalarımızın kadını olacaklar.
Onlar bizim analarımızdır.

Ey güzel anneler, bizim analarımız,
Çevirin bize yüzlerinizi,
Bize para, pul, aş değil...
Biz yalnız sizi, sizi istiyoruz.

DEVLET GEMİSİ

Kin ve nefretle dolmuş, kan bürümüş gözünü.
Kız anayı dinlemez, oğlan bilmez sözünü

Çatı çökmek üzere, tavanı çatırdıyor.
Devlet gemisi yana yatmış battı batıyor

Canım mermer sütunlar tek tek devrilmektedir.
Nerde adil adalet, nerde devlet muktedir?

Gözyaşı, kan gölünden yollar bataklık oldu
Ne yazık ortalığa, besmelesizler doldu

Din deyince haytanın kılı kıpırdamıyor
Unutmuş Allah'ını kızıl puta tapıyor.

Dine afyon diyerek nice dinler yaratmış,
Palavra ve yalanla çoğumuzu aldatmış.

Vatan, millet, anane ve aile kaybolmuş.
Ne kadar herze varsa boş beynine doldurmuş.

Can verenin elinden can alırlar pervasız.
Dava uğruna çıkmış ortalığa, davasız.

Esas büyük davanın sözcüsü aranıyor.
Kangren olmuş yara, oluk oluk kanıyor.

Geç kalma ık ortaya, yol birdir, dava birdir.
Bu mukaddes davanın, alameti tevhit'tir.

Bu nur saçan sancağı, her yapının her evin,
atısına dikmektir başta gelen görevin.

Sonra gir bacalardan, ocak başına otur.
Kuran'ı anlat bize, yol budur dava budur.

Anlat bize maziyi, şehidi, şuhedayı.
Ay'ı ve yıldızları, dipsiz kuyu fezayı.

İnsan denen meçhulü, dilim dilim yar anlat.
Sanatkarlar ğrensın nasıl olurmuş sanat.

Ufacık bir tohumdan çıkan ınarı görsün
Anlat da öğrenelim nasıl doğar ölürsün.

Bizi ğret bizlere, kalmasın mehulmz.
Toprağı yara yara nasıl çıkar lmz.

l dirilir mi hiç diyen mnkire inat
Her gün ölüp dirilen şahit olsun tabiat.

O murdar bedeni ki maddeye açmış kapı.
Mana yolu tıkanmış, çökmüş mukaddes yapı.

Ufacık bir tohumun içindeki ağacı
Anlamıyor kuş beyni, göremiyor ne acı.

Caddeleri doldurmuş beyinsiz kalabalık.
Yerin dibine batsın böyle rezil insanlık.

Nerdesin, bekliyorum cadde başında seni.
şu başı boş sürüye, yeter artık demeni.

OSMANLI'NIN DOĞUŞU

Yüce Oğuz soyunun, Kayı boyundanım ben.
Atalarımı benım altın dağları delen.

Orta Asya anayurt, ilk mekanı bizlere.
Bir kurt düşüp önüme, yol göstermiş kadere.

Aslımız ve neslimiz, göçebe bir kavimdi.
Varlığım atım, karım, kara çadır evimdi.

Moğol belası vardı tepemizde dolaşır.
Biz beladan kaçtıkça, o arkadan ulaşır.

Bir taraftan bozkırın aman vermez kıtlığı,
Öbür yandan Moğol'un ürpertici çığlığı.

Tabiatın bu iki acımasız şerrinden.
Kaçtık kurtulmak için ve işte gerçek neden.

Ordan oraya koştuk, dolaştık uzun zaman.
Beğenmedik birini Mohan, Ahlat, İran.

İki rivayet vardı, her ikisi de mübah.
Başımızda Gündüz Alp yahut da Süleyman Şah.

Küçük Asya'yı bize seçmişler yurt olarak.
Kısa bir zaman için, olmuş belki ilk durak.

Oğuz'un asil nesli Selçuk ve Kayı boyu.
Anadolu şerefle taşıyacak bu soyu.

Selçuk, Kayı ve İlhan aynı kol aynı soydan
Herbiri bir güneştir geçmişi aydınlatan.

Karış karış bu yurdu kanımızla besledik.
İslamın nuru ile dantel dantel süsledik.

Kılıncı çaldık apansız, haçlı sürülerine.
Bir tanesi geberse bin gelirdi yerine.

Şanlı tarihimizde altın sayfaları bu.
Artık Türk beylerinin emrinde Anadolu.

Uzun yıllar Selçuklu pişirdi potasında.
Bu ulu Osmanlı'nın kaderiydi aslında.

Osman Gazi, Söğüt'te beyliği devralırken,
Biliyordu burada, devletti filizlenen.

Gecelerden bir gece, ne ulvi ne mukaddes.
Süslerdi rüyasını Osman'ın tatlı bir ses.

Bu ne muhteşem bir şey, bu ne güzel rüyadır.
Göbeğinden fışkıran koskoca bir çınardır.

Rüyasında şeyhinin koynundan çıkan bir nur,
Karnına girer girmez ulu bir çınar olur.

Boydan boya gökleri kaplar bu ulu çınar.
Tanrı sanki Osman'a ab-ı hayatı sunar.

Bu rüyayı yoracak ancak bir kişi vardı.
Bütün müşkül işleri herkes ona sorardı.

Akıl ve mantık ile deva olurdu derde.
Şeyh Edabali diye anılırdı çevrede.

Rüyasına giren de, yoracak olan da o.
Osman'ın rüyasında gerçeği bulan da o.

Şu koskoca dünyayı misket kadar gören o.
Büyük devlet fikrini Osman Bey'e veren o.

Dünya çok büyük, diyen Osman Bey'e bak ne der?
Büyük dediğin kimdir, görelim büyük nedir?

"Bizim küçüklüğümüz bu dünyayı büyütür.
Hırs ve bencilliğimiz asıl bizi küçültür.

Dünya bir insan için, bir ömür için büyük,
Bir soy ve bir ırk için sandığımızdan küçük"

Babasından Osman'ın aldığı nasihat var.
Ertuğrul Bey oğluna, bu bahsi böyle açar.

"Soyumuzun ışığı, yolumuzun nuru o,
Adalet kantarının tavizsiz gururu o,

Ona karşı gelsen de onu alma karşına.
Bu, benden bir nasihat, hem vasiyettir sana"

Mümkün mü karşı gelmek, emir böyle atadan.
Şeyhinin öğüdü de şöyle gelir arkadan.

"Beğsin beğliğini bil, artık öfke yok sana,
Biz suçlasak da seni, hak verilmez kızmana.

Bizde geçimsizlikler, yanılmalar olacak,
Senin aklın, hoşgörün buna çare bulacak.

Kötü huy, kötü ahlak olsa da hakim bize,
Sevgi ile düzeltmek, yakışan budur size.

Sana, affeylemekle, adil olmak yakışır,
Kötülüğü, sırtında, insan olmayan taşır.

Kimseyi hor görüp de çoğaltma düşmanını,
Öfkene mağlup olup, dökme kendi kanını.

Boy ve soyundan olan kimseye düşman olma.
Sakın din kardeşini, düşman ile bir tutma.

Yoldaş dostluğu başka, soy dostluğu başkadır,
Soyu sopu ayıranın, dostluğu sözde kalır.

Seçerken dostlarını, kılı kırk yarıp da seç.
Adalette, sevgide sen herkesten öne geç".

Daha nice tavsiye ve nasihatler ile,
Bazan kırar, incitir Osman'ı bile bile.

Çünkü görmüştü onun ruhundaki alevi,
Sakinleştirmek gerek arada bir bu devi.

Osman, cesur ve yiğit, kaynayan bir volkandı.
Sevgi ve şefkati de, nasihatla uyandı.

Ve işte bundan sonra şeyh iffetli kızını,
Verip, kendine damat eylemiştir Osman'ı.

İşte şeyhin koynundan çıkan hilalin sırrı.
Döndürdü has bahçeye, Osman'daki bozkırı.

BEYİNSİZ AKLA NALET

Viyana önlerinde şahlanışı atımın,
En mutlu hatırası olmuştu hayatımın.

Çelik bir hançer gibi, saplanıyor bağıma,
Kalan ayak izleri, sarhoş kaldırımlarda.

Nal sesleri geliyor kulağıma, nereden?
Belki Yavuz dönüyor muzaffer bir seferden.

Belki de Yıldırım'dır, gururunun sesi bu,
Belki de Fatih Mehmet geziyor İstanbul'u.

Tuna'dan, Endülüs'ten aynı sesler geliyor,
Mısır, Tunus, Cezayir aynı sesi veriyor,

Akdeniz dalgaları sahile serilirken,
Acıklı bir bestedir, Cezayir'den yükselen.

Köpüren şu dalgalar, sesleniyor Oruç'a,
Yelkenli kadırgalar, hasrettir Barbaros'a

Ulaklar çıkmış yola, elde sultan buyruğu,
Dolaşır, Sırbistan ve de Arnavutluk'u.

Kalelerde gözcüler, ufukları tarıyor,
Komutanlar, krallar, Türk elçisi arıyor.

Bir akıncı beyinin ismi dudaklarımda,
Baygındır kaç prenses, yatak odalarında.

Malkoçoğlu mu desem yoksa Aydın, Bali mi?
Okşayan ipek teni bir Şehzade eli mi?

Nerde kaldı diyorsun cömert Nil, azgın Tuna?
Giden akıncılardan, dönen var mı yurduna?

Nerede gök kubbeyi delen minarelerim?
Zulmün kan izlerini silen minarelerim.

Akdenizi göl yapan Barbaros, Turgut hani?
Titriyordu görmeden hepsi senin gölgeni.

Çağ açıp çağ kapatan Fatih'in torunları,
Ne hale soktu bizi Şu Bizans oyunları?

Gerçeğin son ışığı, düştükçe karanlığa,
Korku beşik sallıyor, kaybolan sultanlığa.

Karanlığı kendine mesken tutan cüceler,
Yatak odalarında, çözüyor bilmeceler.

İşte batı dediğin kokuşmuş medeniyet,
Eski efendisine akıl veriyor hayret.

Yalnız onunla kalsa, para, teknik veriyor,
Benim kafa tasım da utancından eriyor.

Binlerce sene önce hikmetken bize Kur'an,
Diyor benim aklıma, utan halinden utan.

Feza kimin elinde varken miraç kandili?
Daha nice hikmetler, kim dilini yutmaz ki?

Beni benden koparan beyinsiz akla nalet,
Yarabbi, Şu aklıma taze bir beyin naklet.

Ya bu başı bedenden ayır öyle gideyim,
Ya kendimi kendimden sorup da öğreneyim.

HASRETİM

Sahil boyu uzanır sanki yeşil bir duvar.
Göz yaşımıdı sahili yıllarca döven sular.

Çoruh'un damar damar sana akıttığı su,
Beni de parça parça götürürdü doğrusu.

Benim için hasretin acı çeken sesisin.
Kırım'ın Akdeniz'e uzanan bir elisin.

Hırçın dalgalarında hasretini sürürsün.
Yılların çilesini sırtında götürürsün.

Her ikindi bir alev yelpazesi elinde.
Hasreti haykırırsın, kemeçenin telinde.

Yorgun dalgalarını usulca sahile ser.
Erisin kucağında acı gün, kötü kader.

Kafkasya'dan, Hazar'dan esen rüzgarlarla gel.
İster karakış ile, istersen baharla gel.

Getir yüzlerce yıllık taşıdığım hasreti.
Sıla olmasa eğer, kim çekerdi gurbeti

Atlas kaftanını giy, gönül tahtıma otur.
Yıkılan kaleleri teker teker geri kur.

DURUM

Durum, durum diyorsun, al işte sana durum.
TV kanallarında, her gün açık oturum.

Efemine erkekler, yumşakcalar, dönmeler.
Yatak odalarını, ekrana getirdiler.

Namus, şeref, haysiyet yerlerde sürünmekte.
İffetin, faziletin ırzına geçilmekte.

Bir tarafta sefalet, diz boyu yükselirken,
Öbür yanda sefahat poz verir, eğlenirken.

Kız, oğlan diskotekte anne, baba bezikte;
Viskisini içerken, vatandaşsa kazıkta.

Demokrasiyi bunlar memokrasi yaptılar.
Tüm mukaddeslerimi, teker teker yıktılar.

Biz ise rehber yaptık bazı matrabazları.
Tavuklar sürüsüne çoban yaptık kazları.

Nice büyük başların oyuncağı olmuşuz.
İş işten geçince de saç baş yolup durmuşuz.

Şöyle bir baş kaldırıp, sorabilseydin eğer,
Bu çok bilmiş adamlar, bak neler diyecekler.

"İrade elinizde karışan var mı size?
Meyhane, barlar serbest eğlenin gönlünüzce.

Namaz kıldın da sana kılma diyenler mi var?
Camiler, yıllar yılı açık ardına kadar."

Camiler, açık doğru, gel gör öbür tarafta,
Bazılarının yine eli, kolu türbanda.

Sakal, bıyık bırakmak nerdeyse oldu cürüm.
Fikir mefluç durumda, akıl ise kötürüm.

Bir gün düşünceye de ambargo koyacaklar.
İrtica yaftasını sırtına asacaklar.

Sol, kapısında uşak sağa bakmaksa, yasak.
Her yeri işgal etmiş altmış sekizli kuşak

İnanmış insanlara, ticaret sanki yasak.
TÜSİAD serbest amma MÜSİAD, neden tutsak?

Adaleti kaldırıp mülkü devlet yapmışlar.
Ne yazık bizlere hep yanlış öğretmişler.

Yine bu yalancılar, meydanlara çıkacak,
Her önüne geleni sarıp kucaklayacak.

Konuştukça adamlar birer melek sanırsın.
Kul köle olur sana, sen yine inanırsın.

Ne güzel laflar tanrım, bal damlıyor ağzından.
Haram lokma geçmemiş adamın boğazından.

Sevgili vatandaşım, anam, bacım, kardaşım.
İki söz söylemeye yeter tecrübem, yaşım.

Demokrasi uğruna nice canlar verdik biz.
Asla bu vatan için eksilmedi sevgimiz.

Sağcısı solcusu da bizden biri değil mi?
Ben her zaman uzattım onlara ellerimi.

Hiç kimseye fikrimi zorla kabul ettirmem.
Benim inancıma da asla kötü söyletmem,

İşte canım kardeşim yol budur, yordam budur.
Sevgi hoşgörü olsa en doğru yol bulunur.

NAAT

Neyin aydınlığıdır, parlayan o yüzünde?
Nurdan bir ışık sanki, yanıyor gözlerinde.

Kutsal tevhit sancağı, dalga dalga saçların,
Yanaklarında açmış, çiçekleri baharın.

Sevgi, aşk saçılıyor cömertçe ellerinden.
Sevinç çışıklıktır üstümüze dökülen.

Zulüm ayaklarının altında ezilirdi,
Senin olduğun yerde korkusuz gezilirdi.

Birer birer inerdi dileseydin yıldızlar.
Bakışınla erirdi kutuplardaki buzlar.

Bize, bizi anlatan, öğreten de sen idin.
İnandım iman ettim getirdiğin en son din.

Bilirim senin için yaratıldı kainat.
Yalnız şeytan mel'unu Zatına etmez biat.

O da sırtına almış Allah'ın lanetini,
Ebediyen yanarak öder kefareti.

Nur yüzünün yanında güneş mum ışığıdır.
Allah'ın sevgilisi, Allah'ın aşığıdır.

Kainatın mimarı, temel taşı sen idin.
Unutulan nizamı sen yeniden getirdin.

Ebediyen mutludur, sevgini paylaşanlar.
Onlardır bir çırpıda kıl köprüyü aşanlar.

Senin devrini görsem, bin can olsa verirdim.
Bakamazdım yüzüne mumlar gibi erirdim.

Okyanuslar ve gökler, ufkuna dar gelirdi.
Bir işaret eylesen, Lebbeyk ya Resul, derdi.

Sen geldin bütün yollar birer birer açıldı.
Doğduğu gün dünyaya misk-i amber saçıldı.

Ufkumuzda açılan nurdan kapı idin sen.
Meçhulleri apaçık önümüze serdin sen.

Senin için yarattı tüm varlığı Allah'ım.
Bense izinde gezen zavallı bir seyyahım.

Bilinmeyen ne varsa bize geldin öğrettin.
İman ettim, inandım, getirdiğin en son din.

Vasıflarını senin, çözemez hiçbir akıl,
Ey kukla medeniyet, yıkıl karşımdan çekil.

Dizginleri vermişler beyinsiz makinaya.
Ne büyük iş yapmışlar güya çıkmışlar aya.

Bin dörtyüz sene önce Miraç var iken surda,
Kıyametler kopuyor, aya inmiş bir hurda.

İnkarcı medeniyet varsın kudursun dursun
Bize sen yetiyorsun gerisi onun olsun.

Sen aleme rahmetsin merhametin hudutsuz.
İzinde gitmeyenler iki dünyada mutsuz.

Terbiye, edep, haya, seninle güzelleşti,
Seninle güzel ahlak faziletle birleşti.

Sevgi, şefkat saçılır cömertçe ellerinden.
Sevinç çığlıklarıdır gök yüzünden dökülen.

Işıksın gözlerime, sen olmazsan göremem.
Sensiz tüm kainatı verseler de istemem.

YARAB BENİ BANA VER

Alevler dans ediyor karşı pencerelerde.
Bir renk cümbüşü sanki uzayan gölgelerde.

Karanlıklara doğru sarkan altın saçları,
Hasretle kucaklıyor Sarayburnu burçları.

Akşamın o toz pembe ufkunu seyrederken,
Hayallerimi sürür peşi sıra bir yelken.

Boğazın sularında yıkanan şu kubbeler,
Neler getirmez bilsen aklıma bilsen neler.

Bir yanda Oğuz nesli bir yanda köhne Bizans,
Bir yanda düğün bayram, öbür yanda ise yas.

İniyor kalasların üstünden kadırgalar,
O gün de, bugün gibi, sularda bir yangın var.

O gün yanan Bizans'tı bugünse yanan benim.
Marmara'nın suları olmuş beyaz kefenim.

Beyoğlu'nda, Boğaz'da, Erenköy'de, Fener'de.
Ben kendimi kaybettim, bir gören var mı nerde?

Şu bir tarafı ckmş yalının damı mıyım?
Yoksa binlerce yılın, bahtsız hamalı mıyım?

Sinan'ın elleriyle yontulmuş mermer miyim?
Nakış nakış iŐlenmiŐ, sebil cŐmeler miyim?

Belki boynumda kement, soğuk zindanlardayım.
Belki kazan kaldıran sarhoş meydanlardayım.

Nedir bu bendeki hal söyleyin kimim, neyim?
"Aklı kafatasında fırlamıŐ" deli miyim?

İl il ve sokak sokak arayıp duruyorum.
Bu caresiz halimle işte haykırıyorum,

Yarab beni bana ver, ben kendimi bileyim,
"Yol senin, emir senin, ben kapında kleyim"

YAKARIŞ

Saatler mi durdular, yoksa zaman mı bitti?
Hayat denen yalancı, dünyayı mı terketti?

Bu karanlık niye ki, nerde kalabalıklar?
Nabzımı yoklayan kim, gözlerimi kim kapar?

Damarlarım kurumuş, akıyor bir damla kan.
Şu musalla taşına ben miyim yoksa yatan?

Sahi bu ruhsuz beden, benim mi söyleyiniz?
Bu bir rüya olmalı, yalan yanlış deyiniz.

Yanlış benzemiyor, gerçek bu, yatan benim.
Yalnız niye kapkara üstümdeki kefenim?

Bir kabus gibi çökmüş karanlıklar üstüme.
Cephe açmış tüm dünya sanki asil ülkeme.

Bir yanda birbirini yiyen İslam ümmeti,
Öbür yanda Yahudi nam sanıyor zilleti?

Parçalanmış, bölünmüş Peygamber torunları.
Ne ruh, ne inanç kalmış, payimal onurları.

Ölmeden hep ölmüşüz, afyon yutmuş gibiyiz.
Batı elinde kukla, doğuda palyaçoyuz.

Ahmakça bir saflıkla yalan yanlış diyorum.
Şu rezil yaşayışı, hayattır sanıyorum.

Bir haçlı güruhundan farkı ne ki bunların?
Sorumlusu kimlerdir, dökülen bunca kanın?

Ey kainat Sultanı, alemlerin Rabbi, Sen,
Ne olur önce bize, kendimizi öğretsen.

Ben kendimi bilmezken düşman kim bilir miyim?
Ne olur öğret bana serseri, deli miyim?

İmanımı lütfeyle, inancımı geri ver.
Nur yüzünü döndürme ne olur bize çevir.

Yolu şaşırdıksa da asi değiliz Tanrım.
Sen'den gayrı Tanrı yok Sen'sin benim Allah'ım.

Hakikat menbama uzandıkça ellerim,
Sonsuz bir karanlıkta kaybolur emellerim.

Bizi gaflete iten şu gafleti, yok eyle.
Peygamber hakkı için affettiğini söyle.

İnancımızı çalan, imansızlara inat,
Yarab, terketme bizi, terketse de kainat.

RABBİM

Allah'ım uzatma artık,
Tükensin kötü günler.
Bir hayat ki apaçık,
Bana kalleşlik eder.

Yeter, yeter dedim ya,
Çekemem ben bu yükü.
Kapkaranlık bir dünya,
Ne gaye var ne ülkü.

Kurtar beni Ya Rabbim.
Bu bitmeyen çileden.
Seninle dolu kalbim,
İşte ruh, işte beden.

Süzül karanlığıma,
Işık ışık ve nur nur.
Bakma kabalığım,
Fakirhaneye buyur.

Her gece bir ben varım,
Bu karanlık odada.
Sıla da oğlum, karım,
Onlar da hep dua da.

Gel ve kurtar kulunu,
Ey alemlerin Rabbi.
Göster bana yolumu,
Nurla doldur bu kalbi.

Yazsam hep seni yazsam,
Tüm gönül defterime.
Sabaha dek otursam,
Uyku girmez gözüme.

ALLAH BİLİR

Dostlarım hep öbür yanda,
Ne yapar, neyle eğlenir.
Bütün sırlar saklı canda,
Hesabını beden verir.

Teneşirde yunan odur,
Kara yere giren odur,
Çürüyen o, yanan odur,
O, can denen şey nerdedir?

Can kafesini terk eder,
Son nefesle çıkar gider,
Nerde durur, nerde gezer,
Artık onu Allah bilir.

HESABI VAR

Açılın yollar açılın.
Kaybedecek zaman mı var?
Ağaçtaki kuru dalın,
Omuzumda hesabı var.

Toprağa düşen tohumdan,
Pay alan şu karıncadan,
Yerde gökte her ne varsa,
Koşup gelmekte arkamdan.

Uçan kuş da, kelebek de,
Dervişçe dönen felek de,
İsteyecek hesabını,
Yerde sürünen böcek de.

Yumak yumak yağın kar da,
Cennet misali bahar da,
Yapışacak eteğime,
Dost, düşman, akrabalar da.

Yağmur olsa gözüm yaşı,
Yıkasa toprağı, taşı.
Yarab, nasıl taşıyacak?
Bu omuz bunca günahı.

Çarem yok geldim kapına.
Kavuşmak için affına.
Yücesin, ulusun, teksin,
Merhamet eyle kuluna.

Açılın yollar açılın.
Kaybedecek zaman mı var?
Yerde gezen karıncanın,
Omuzunda hesabı var.

DEĞİLDİ

Bir irade ile geldik,
İrade bizim değildi.
Ağladık, bazen de güldük.
Gülen yüz bizim değildi.

Yasak koyduk iki göze,
Kattık geceyi gündüze.
Elifle başladık söze,
Söz benim sözüm değildi.

Elimle yazamadığım,
Sırrını çözemediğim,
Bir türlü bozamadığım,
Ol yazı benim değildi.

Dünyayı sandık malımız,
Ortaya koyduk canımız,
İşte meydanda halimiz,
Hal benim halim değildi.

Ateşin içine düştüm,
Kızara kızara piştim,
Sır vermedim serden geçtim,
Sır benim sırrım değildi.

Gidecekti elbet gelen,
Neden sorar bunu bilen?
Çıktı yola gelir kölen,
Yol benim yolum değildi.

"Can da senin mal da senin"
Sırtımdaki çul da senin,
Bendeki bu hal de senin,
Kul benim kulum değildi.

ŞEHR-İ RAMAZAN

Hoş geldin, safa getirdin,
Mübarek şanlı Ramazan.
Ruhumuza huzur verdin,
Aylar sultanı Ramazan.

Camiler açmış kucağın,
Anneler yakmış ocağın,
Oruç olmuş da burağın,
Açar yolları Ramazan.

Geceler gündüze döndü.
Mecûsi ateşi söndü.
Kısra viraneye döndü.
Hoş geldin şehr-i Ramazan.

Müminlerin yüzünde nur,
Ardından baksan görünür.
Kalplere köprü kurulur,
Olur mimarı Ramazan.

Allah'tan kuluna nimet,
Otuz gün oruç tut sabret,
Kafire kızıl kıyamet,
Verir ahir-i Ramazan.

Selam sana mübarek ay,
Zor geldin gidersin kolay,
Müminleri alay alay,
Öper o nur-u Ramazan.

Gidiyorsun tez gel yine.
Kibri, nefsi ez gel yine,
Aşkımızı sez gel yine,
Gönlümüz tahtı Ramazan.

MEVLANA

Geldim kapına Mevlana
Yüzün yüzün, dizin dizin
Atifetin yok mu cana
Çıkmaz mı dergahtan izin?

Geldim ama Şems değilim
Eşiğe yüz sürüp eğilem
Muhabbet, sırtımda çilem
Feryadı olmuşum, neyin.

Camiler seni seslenir,
Konya adınla beslenir,
Kuru kamış, nefeslenir,
Her beytinde Mesnevi'nin.

Nice yüceden yücesin
Aklımda tek hece sensin
Dile ilhamı verensin
Çekme üzerimden elin.

Şükürler Allah'a olsun,
Gönlüme serpilene nursun,
Aç kapını ne olursun,
Geldim aşkı ile Şems'in.

Çevirme geriye beni,
Sarılıp öpem türbeni,
Kor'düşse yakmaz bu teni,
Yaktı, yaktı, bir nefesin.

Mevlana geldim kapına,
Aç, garibi gel bir sına,
Layık değilsem kov, kına
Yeter bir anlık vuslatın.

ANLATABİLSEYDİM

Tutup Şu başımı ense kökünden,
Kıvırıp Őylece alsam elime.
Çöken Şu omuza, dünya yükünden,
Anlatabilseydim birkaç kelime.

Beyinsiz başımı vursam duvara.
Hasretim, bendini yıkan sulara.
Kimler el uzattı ve kimler talip?
Boynumda asılı duran yulara.

Güneş ellerini, uzat öpeyim.
Ben tasmaŐı altın olan köpeğim.
Sonsuza açılan pencereyim ben.
Kara dikenlerde açan ieğim

Ezelden ebede giden yolum ben.
Varlığı yokluğu saran kolum ben.
Fezaya merdiven dayayan ağım,
Kula kul olmayan kula, kulum ben.

Tutup Şu başımı ense kökünden.
Kıvırıp Őylece alsam elime.
Anlamaza, anlayanın dilinden,
Anlatabilseydim birkaç kelime.

DURALIM HAK DİVÂNINA

İman kandilini yakalım,
Duralım Hak divanına.
Kirden, pastan arıalım,
Duralım Hak divanına.

Tekbir alıp salat için,
Camielerde bir hat için,
Cennet'teki vuslat için,
Duralım Hak divanına.

Yaratılış sebebini,
Giyip takva kisbetini,
Takınarak edebini,
Duralım Hak divanına.

Durup da secde edelim,
Dünya malını nidelim,
Diyerek budur emelim.
Duralım Hak divanına.

Beş vakitte ezan ile,
Ol yazıyı yazan ile,
Biçare DOSTOZAN ile.
Duralım Hak divanına.

ACIRIM

Mehtabı indirdin ayaklarına,
Geceyi gündüzün eline verdin.
Feda olsun bugün, güzel yarına.
Okumun yayını göklere gerdim.

Gerçek sende idi, hakikat sende.
İstesen güneş de yere inerdi.
Gök'ün de hakimi sendin yerin de
Allah bu nimeti tek sana verdi.

Oku dedi, tek tek serdi önüne,
Eğriyi, doğruyu, güzeli bildin.
Benimse miskinlik çökmüş gönlüme,
Korkakça meydandan geri çekildim.

Akıl arşın temelini sarsıyor,
Fezada sır diye bir şey kalmadı.
Zaman mekan duvarını aşılıyor,
Ne yazık kavgada yerim olmadı.

Acırım şimdi ben geçen günlere,
Elim işlemiyor, dilim varmıyor.
Tembelliğim, kambur olmuş kadere,
Kötü talih yaraları sarmıyor.

BİZ

Müslümanız şükür, dinimiz İslam.
Bağışlayanlarız, affederiz biz.
Çünkü bağışlar ve affeder Mevlam,
O'ndan alır, O'ndan naklederiz biz.

Allah'ın ipine sarıldık geldik,
Çile ateşinde kavrulduk geldik,
Gök ekinler gibi savrulduk geldik,
Zehri, şifa diye içenleriz biz.

Yoksulu doyurur, güçsüzü korur,
Sevgiyle doluyuz, yok bizde gurur,
Her gün beş vakitte el bağlar durur,
Dostluğu ihlasla hak ederiz biz.

İhanet ve isyan asla yok bizde,
Vatan, millet ve din bir içimizde,
Büyüğe itaat var hepimizde,
Tevekkül içinde sabrederiz biz.

Komşum aç yatarken, ben tok yatamam,
Kılı kırk yararım eksik satamam,
Vade dolup vakit oldu mu tamam,
Dünyayı huzurla terkederiz biz.

"Örtünüz" dedi, örtüyoruz.
"Cömert olun" dedi, hep veriyoruz.
Sevdiğini, sevip övünüyoruz.
Önce de sonra da gülenleriz biz.

Husumet, kıskançlık yoktur özümde,
Doğruluk bulursun ancak sözümde,
Değersiz bir puldur dünya gözümde,
Doğru yolda serden geçenleriz biz.

Edep ve terbiye mümtaz vasfımız,
Yalnız sevgiliye sitem, nazımız.
Hakkın rızasıdır tek muradımız,
Gerçeğin sırrını görenleriz biz.

Merhamet, kalbimin penceresidir,
Gönlüme ilkbahar havası verir,
Ruhumu dolduran buz dağı erir,
Doğarken, vuslata erenleriz biz.

Dostum, DOSTOZAN'ı dostça kucakla,
Sevgi bağımız var tüten ocakla,
Zaman dehlizinde bir çift bacakla,
Nefse dizgin vurup gezenleriz biz.

MURADIM

Aşk için yaz diyor bir gönlü yüce.
Bilmez ki zindandır bana her gece.
Rüyalarım bir hoş, uykum perişan.
Hayal hanemizde devdir her cüce.

Yakaran, yalvaran, ret olan benim.
Cehennem narına düştü bedenim.
Bir kara sevdanın kölesiyim ben.
Yıllar yılı böyle hep derbederim.

Bu yolda işkence, zulüm vız gelir.
Kara kıştan sonra elbet yaz gelir.
Yüreğimi koydum yarin eline,
Yerden yere çalsa bana haz verir.

Ben Yunus'ca girdim bu aşk yoluna.
İtibar etmedim dünya malına.
Varım yoğum bir tek can var bedende,
O da feda olsun aşkım uğruna.

Sevdamı ben teraziye vurmadım.
İncinen ben oldum karşı durmadım.
Gönül defterime tek yazdığım o.
Vuslata, ötede ermek muradım.

TALAN EYLEDİN -1

Fettan gözlerini salma üstüme.
Dayanacak gücüm kalmıyor inan.
Bir hançer saplanır sanki kalbime,
Öyle baygın baygın baktığın zaman.

Sırma saçlarını çöz de güzelim
Savrulsun rüzgarda görmek isterim.
Dokunsa teline inan ellerim,
Kıskanır bu eli kırmak isterim.

Güldükçe açıldı yüzünde güller.
İlkbahar mı, yaz mı, şaşırdım kaldım,
Sineni saklayan o ipek tüller
Altın mı, sırma mı anlayamadım.

O güzel gözlerin düştüm ağına
Yaktın yüreğimi duman eyledin,
Ben gireyim derken cennet bağına,
Sen girdin gönlüme talan eyledin.

TALAN EYLEDİN -2

Sana kardeş dedim, verdim sevgimi,
Yıktın etrafını talan eyledin.
Bu ne hürriyet mi, aşk mı, sevgi mi?
Döktüğüm dilleri yalan eyledin.

Hayır, sen değilsin kardeş dediğim,
Yürekler dolusu sevgi verdiğim,
Asla sen değilsin, orda gördüğüm,
Yıktın, kızdın, vurdun, talan eyledin.

SİZ VE BİZ

Benim güvercinlerim var, ak kanatlı.
Ağlayan çocukları güldüren, masallarım var.
Hızır'ım var benim beyaz atlı.

Size hiçbir zaman gıpta etmedim.
Ben ancak kendime efendi dedim.

Benim bir tek efendim vardır.
Siz, O'nu bilmezsiniz.
Benim için gülen, benim için üzülen,
Ay'ı parmağı ile ikiye bölen.

Siz O'nu bilmezsiniz.
O, sizi bilir.
Siz ne bilirsiniz ki?
O, var diye vardır İsa,
Musa'nın kızıl denizi yarışı,
Kainatın yaratılışı...
O, var diye O, var diye,
Şu dünya bize hediye.

Siz, bunu bilmezsiniz,
Siz, her pazar kiliseye gidersiniz.
Biz, her gün beş defa gideriz camiye.
Siz, cami nedir, bilmezsiniz.

Sizde Allah'ı bilirsiniz,
Bilirsiniz ama;
Siz putları, siz resimleri daha çok seversiniz.

SEBEB

Sebepsiz gelmedik biz bu dünyaya.
Her nesnenin özel bir görevi var.
Şükür bu nizamı kuran mevlaya,
Bir kapı kapansa öbürün açar.

Penceremden güneş hiç eksilmesin.
Karanlığa perde olsun ışıklar.
Taze fidanları hazan kırmasın,
Yeşersin ekinler dolsun başaklar.

Şarkılar söylensin aşktan, sevgiden.
Kalksın ortalıktan sen ben kavgası.
Ben uzattım sen de tut ellerimden,
Bu meydandan ancak kaçır korkaklar.

YAĞMUR

Yağmur gibi yağdın üstüme,
Tepeden tırnağa dek ıslağım.
Nice güneşler gördü sırtım,
Hala sırlıslamım.

Hani kuru toprağa yağmur çiseler ya,
Mis gibi toprak kokusu yayılır,
Öylesine kokunu duyuyorum,
Öylesine yağıyor yağmur,

Bir yağmur daha vardır bilirsin,
Ahmak ıslatan derler adına,
Yağıyor mu, yağmıyor mu zor anlarsın.
Aldırmazsın ısladığına,
Sen, öylesine yağın yağmur,
Ben de senin ahmağın,

Kendimi vatana adar gibi sana adadım.
İşte pardösüm, işte ceketimi de atıyorum,
Gömlek, pantolon ve derken....
Çırıl çıplağım,
Sen şakır şakır yağın yağmur,
Ben anadan doğma hür,
Sırlıslamım.

YAĞMUR DUASI

Neden, bulutlar kupkuru böyle.
Yağmurlar, kaf dağına mı yağdı.
Niye, deli dolu akmıyor dere;
Neden herkes el açıp yalvarmadı.

Efil, efil esen rüzgara,
Nasıl dayansın buğday sapı.
Kim, yem verecek şu kargalara;
Niçin açılmıyor ki büyük kapı.

Aldın mı hiç iki elinin arasına,
Şu zavallı kafatasını.
Varsın kuş beyinliler gülsünler sana.
Çıkmasınlar, yağmur duasına.

YA GEL

Nameler yolladım atla gel diye.
Geceyi gündüze katla gel diye.
Gönlümün sarayı viran olmadan,
Yalvardım durdum hep, gel de kal diye.

Ben ısrar ettikçe, nazlandın durdun,
Sitem oklarını, sineme vurdun.
Ben barış çubuğun yakarak geldim,
Sense ne bir selam, ne hatır sordun.

Senden gayrısını görmüyor gözüm,
Bunca işkenceye dayanmaz özüm.
Hasretin kurşunu deler bağrımı,
Gel de son bir defa göreyim yüzün.

Yeter bu kadar naz ahu bakışlım.
Lebleri şeker bal ve hilal kaşlım,
Kırpiklerin oksa sinem nişangah,
Ya gel kardreşim ol ya can yoldaşım.

YARAN İÇİN

Sevgi dağına tırmandım.
Dizimde derman kalmadı.
Aşkın ateşiyile yandım,
Halimi soran olmadı.

Yakama yapıştı bu aşk,
Ne saray istedim ne köşk,
Yeter yaran ile bir meşk,
Halden anlayan olmadı.

Hayal alemine daldım,
Yarin eşiğine vardım,
El açtım Hak'ka yalvardım,
Sesimi duyan olmadı.

Ben gönlüme derdi seçtim.
Bu aşkın şarabın içtim.
Sarhoş oldum serden geçtim,
Ne canan ne de can kaldı.

Verdim canı canan için.
Her şey dost ve yaran için,
Arama hiç neden niçin.
Sade bir DOSTOZAN kaldı.

BEZDİRDİ CANIMDAN BENİ

Güldeki sivri dikenler,
Bezdirirdi canımdan beni.
Bel kırıp boyun bükenler,
Bezdirirdi canımdan beni.

Rüyayı bozan geceler,
Manadan yoksun heceler,
Dev görünen tüm cüceler,
Bezdirirdi canımdan beni.

Eğri büğrü giden yollar,
Zalime açılan kollar,
Köleliği seçen kullar,
Bezdirirdi canımdan beni.

Girilmeyen çarşı pazar,
Bir türlü gelmeyen bahar,
Yalancı ve sahtekarlar,
Bezdirirdi canımdan beni.

Nutuk nutuk devrilen çam,
Sorumsuz davranan makam,
Dolu dizgin gelen her zam,
Bezdirirdi canımdan beni.

Ardından mezar kazanlar,
Sevgi bağını bozanlar,
Boşluğa yazı yazanlar,
Bezdirirdi canımdan beni.

CAN SUYU

Zamansız esiyor sonbahar yeli,
Körpe fidanları heder ediyor.
Dökülen her yaprak, kırılan bir dal,
Benden de bir parça alıp gidiyor.

Hayat tomurcuğu söñse de dalın,
Umut tohumları taze kalıyor.
Elbet can suyunu bulacak bir gün,
Kökler damar damar onu arıyor.

Bu yüzden aldırmmam esen yele ben.
Bir tohum, bir damla, bir hayat verir.
Dökülen yaprağın, kırılan dalın,
Yerine binlerce tomurcuk gelir.

GARİBİM

Omuzumda sazım, elimde mızrap.
Tel tel, nâme nâme dert okur dilim.
Gözümün elifi yazar ıstırap,
Şu güzel yurdumda sanki garibim.

Mazi, gözlerimde damla damla nem.
Vur neşteri doktor, hazırdır sinem.
Bu derde ben başka çare istemem,
Şu hasta bedeni yar dilim dilim.

DALGALAR

Dalgalar dalgalar gelin sahile.
Gözyaşlarımı da alın götürün.
Bir gün öldürür beni bu çile,
Kabrine köpükten çelenkler örün.

Bulut, gölge etme tepemde durup.
Kıpkızıl kan yine Kıbrıs'ta grup.
Haydi durma sende şeytana uyup,
Şu kara talihi sulara gömün.

Dost gözüne çekmiş kara perdeyi,
Zaman mesafeyle açtı arayı.
Gaflet temelinden yıkar sarayı,
Muhabbet ağıyla yeniden örün.

Dost gözünden atmaz kara perdeyi,
Sabır çoktan taşı, geçti burayı.
Kim saracak bu kangren yarayı?
Tehlike gittikçe büyüyor görün.

Doğmasın üstüme güneş gerekmez.
Nice dost bildiğim kapılar örtük.
Mertlik omuzumda taşınmaz bir yük,
Dalgalar beni de oraya gömün.

MUAMMA

Sen, sevda ne bilir misin güzelim?
Aşık nedir, maşuk nedir, duman ne?
Ben görmeden, görmesini bilenim,
Elif nedir, kalem nedir, keman ne?

Mavi gözün, gül yanağın duman da,
Akıl iradeye etmez kumanda,
Bir ömür denilen şu dar zamanda,
Onbeş nedir, yirmi nedir, zaman ne?

Duman ne ki efkarımı dağıtsın.
Bulandı bu gönül, sevdan arıtsın.
Güneşim, dilerim biraz geç batsın,
Ateş nedir, alev nedir, yanan ne?

Ateş sensin, alev aşkın, yanan ben,
Sen gerçeksin, hayat gerçek, yalan ben,
Şu zalim dünyadan göçüp giden ben,
Varlık nedir, yokluk nedir, kalan ne?

SAL

Öfkem, aklın kapısını zorluyor,
Açılmaz bir türlü, yolumuz bizim.
Hesap verecekler, hesap soruyor,
Dostlar ne olacak sonumuz bizim.

Düşünme, söyleme, yazma diyorlar,
Ulu orta öyle gezme diyorlar,
Halt etme nizamı bozma diyorlar,
Zorlanıp duruyor sabrımız bizim.

Oturmam suç oldu, kalkmam suç oldu,
Sağıma soluma bakmam suç oldu,
Kafamız bin türlü zırvayla doldu,
Battıkça batıyor sal'ımız bizim.

DİVÂNE

Yıllarca doğruyu söyledim yazdım.
Dinleyen olmadı özümden başka.
Dertlendim, üzüldüm ve eftarlandım,
Yaş döken olmadı gözümden başka.

Her gelen bir darbe vurdu, sarsıldım.
Etmeyin, yapmayın diyen olmadı.
Adaletle karşı olan inancım,
Akan gözyaşımı durduramadı.

Üzüntümü yoldaş ettim kadere.
Düşe kalka geldim yolun sonuna.
Gönül bir hoş oldu, akıl biçare.
Divaneye döndüm gerçek uğruna.

TAMAM DENECEK

Bir gün artık ey dost, tamam denecek.
Öteye geçmenin zamanı geldi.
Vedaya da izin yok denilecek,
Ömür defterinde zaman tükendi.

Gönül daldan dala kondu, gezdi hep.
O defter ki kara günler yazdı hep.
İyi günü karaladı, çizdi hep,
Günah ise sayfa sayfa eklendi.

Nasıl onca yükü taşıyacak can?
Düştüm ocağına Yarabbi aman.
Diyeceksen eğer tükendi zaman,
Şefaati bize, kimler üstlendi?

Ölüyü dirilten aziz İsa'mı?
Deryalar kurutan yüce Musa mı?
Nebiler nebisi şol Mustafa mı?
Yarab, kulun önce sana güvendi.

BİR GARİP YOLCU

Derken yarın öbürsü gün.
Peşpeşe uçtu seneler,
Zaman, şimdi günse bugün,
Elden ele peymaneler.

Ben ise mecnun gibiyim,
Ne akıllı ne deliyim,
Aşk sultanının eriyim,
Yıkılsın tüm meyhaneler.

Çölde açan çiçek benim.
Kızgın kumda yandı tenim.
Zehir bulsam içeceğim,
Gülsün varsın divaneler.

Başım bir değirmen taşı,
Unuttum bacı, gardaşı,
Gönül bu aşkın sırdaşı,
Boşa döner pervaneler.

Böyle garip bir yolcuyum,
Dost'a muhabbet doluyum,
Ol padişahın kuluyum,
Sizin olsun kâşâneler.

ALLAH'IN İPİ

Aklıma geleni yazamıyorum,
Sokakta başım dik gezemiyorum,
Kendi öz yurdumda sürgün gibiyim,
Ne çare kimseye kızamıyorum.

Dededen, atadan böyle mi gördük?
Rüzgarın önünde savrulduk durduk.
Elalem fezada cirit atarken,
Bizse eli kolu bağlı oturduk.

Sevgiyi, saygıyı, edebi attık.
Bugünü, yarını, dünleri sattık.
Sevgi, hoşgörüle sarılmak varken,
Kafayı, sakala türbana taktık.

Aşkıma, sevdama yasak koydular,
Değerlerim, darmadağın oldular.
Gözümün üstünde kaşım var diye,
Dilime, elime zincir vurdular.

Dağdaki efeler, düze inmeli,
Sevgi ve hoşgörü geri gelmeli,
Geçmişle çözülen bağlarım tek tek,
Allah'ın ipiyle düğümlemeli.

ŞARKILAR YİTİRDİ GÜZELLİĞİNİ

Şarkılar yitirdi güzelliğini,
Ellerim titriyor, dilim sürçüyor,
Nefsime bir türlü gem vuramadım,
İnan ki her yanım sinyal veriyor.

Heyecan kaldı mı, şiir yazayım?
Pınarlar kurudu korkma, azayım.
Kader rotasını çizmiş bir kere,
Elden bir şey gelmez nasıl bozayım.

İkinci yaklaştı gölgeler uzar,
Tomurcuk güllerin açmış ne yazar,
Yüreğimde bir tek kıvılcım varsa,
Hazan rüzgarları onu da bozar.

Ak pak oldu karlar düştü başıma,
Sevda bahçesine dalmak neyime,
Ne söylesem anlatamam halimi,
Gözyaşımı akıtırım içime.

Senin de saçların tel tel dökülmüş,
O inci tanesi dişler sökülmüş,
Gözün ferferlemiş gel git ediyor,
Yüzün kırış kırış belin bükülmüş.

ULU FERMAN

Yüksek tepelerde rüzgar dolaşır,
Mis kokular gelir, yare ulaşır.
İnceden inceye sağılır gökler,
Toprak büyük aşkı ile buluşur.

Bulur can suyunu, tohumu aşkın,
Sevgi tomurcuğu, açılır dalın,
Yeşil yapraklara muhabbet dolar,
Tadına doyulmaz ayvanın, narın.

Yeline, suyuna, seline hayran,
Fıskırır topraktan onbinlerce can,
Hudutsuz alemde, akıl çaresiz,
Saklamış sırları bir ulu ferman.

SEVGİ

Sevgidir söndüren ateşi koru,
Sevgi bu, eritir dağdaki karı,
Zenginlik, başarı ardından gelir,
Yaşatır insana her an baharı.

Kin ve intikamı yürekten atar.
Aşkı, muhabbeti koluna takar,
Zalimin zulmüne, isyandır sevgi,
Mazlumla oturur, mazlumla kalkar.

Sevgi, ana olur aşkı doğurur,
Muhabbet şalını sırtına vurur,
Nefsi ıslah eder, eğitir aklı,
Engelleri aşar deryaya varır.

GECE

Gözüm aynalara küstü bakmıyor.
Sevda pınarından sular akıyor.
Deli divaneye dönse de gönül,
Pervaneyi artık ışık yakmıyor.

Hayat bulvarında fırtına, tipi;
Bazen sustu, bazen esti, gürlendi.
Gonülse suların köpüğü gibi,
Menzile varmadan söndü, tükendi.

Ne heyecan kaldı ne de eğlence.
Yürümek, oturmak, kalkmak işkence.
Zaman yıllarımı aldı götürdü.
Karardı ufkumuz göründü gece.

HASRET

Sevda bahçesinde güller açıyor.
Dikenli telleri atlayıp da gel.
Gün batmak üzere zaman geçiyor,
Geceyi gündüze katlayıp ta gel.

Nil nehrine hasret akıyor Tuna.
Misk-i amberleri döktüm yoluna.
Bir selamın gönder yeter kuluna.
Cezayir, Tunus'u yoklayıp da gel.

Mısır'ı, Libya'yı tüm Akdeniz'i,
Kapat İspanya'ya mesafemizi.
Asya da bekliyor gür sesimizi,
Yolunu keseni haklayıp da gel.

Her müşküle çare, derde dermandım.
Dağa, taşa geçer idi fermanım.
Gönül lambasını yaktım sultanım,
Tüm eski dostları toplayıp da gel.

KORKU

Gönül kapısını çoktan kapattım.
Açılır mı bir gün, bilemem gayrı?
Nefse zincir vurdum, hücreye attım,
Sevda bahçesine giremem gayrı.

Korku yüreğime geldi oturdu,
Kemirdi içimi yedi bitirdi.
Yıllar gençliğimi aldı götürdü.
Yazılmış kaderim silemem gayrı.

Zaman, törpüsünü işletir durur.
Saatin tokmağı beynime vurur,
Bendeki bu korku ve saçma gurur,
Artık ne getirir bilemem gayrı.

Son bahar rüzgârı fena esiyor,
Yaprakla birlikte dal da düşüyor.
Azrail öteye bilet kesiyor,
Bedeli kaç para, soramam gayrı.

İkinci güneşi vurdu yamaca.
Karlı dağ misali, ak düştü başa,
Kıvılcım sıçradı tutuştu paça,
Oturup da hayal kuramam gayrı.

ERDEK GECELERİ

Erdek sahilleri, disko, kafe, bar.
Liman çevresinde sıra kahveler.
Boş yere arama maziyi burada,
"Geç" dedi uzaktan, tüm meyhaneler.

Gurupla birlikte başlar eğlence.
Sazlar, ışıklarla raksta her gece.
His ve duygulardan sıyrıldım bir an,
Umutsuz seyrettim, durdum gizlice.

Gecenin içinde yok olmuş gündüz,
Alabildiğince serbest ve hürüz.
Şafaklar, barlarda açar gözünü,
Mehtabın koynunda uyur türkümüz.

Çaresiz, sandalla denize indim.
Mehtabın peşinde kürek salladım.
Hayal bahçemdeki çiçekler açtı,
Yakamoz üstüne şiirler yazdım.

GÜL

Mecnun Leylâsını çölde arardı.
Ben ise dağlara attım kendimi.
Gözyaşlarım ırmak olur akardı.
Sabır taşlarıyla kurdum bendimi.

Gönül potasında eridim, piştim,
Nice engelleri atladım, aştım.
Ab-ı hayat içtim ebedileştim.
Aşkımın kölesi yaptım kendimi.

Habeş-i Bilal'den dinledim ezan.
Konya dergâhında oldum semazen.
Üveys'le, Mansur'la olurdum bazen.
Kandan değil, gülden aldım rengimi.

AŞK

Dağılmış saçların, çözülmüş örgün.
Bir giren mi oldu gönül bağına?
Açsaydın kapını bana da bir gün,
Kapanır, öperdim ayaklarına.

Gönül dosyasını açtım, okudum.
Aşık oldum, bülbül gibi şakıdım.
Yunus Emre gibi sevgi dokudum.
Bıraktım kendimi yar kucağına.

Varım yoğum senin, ne var ise al.
Gir gönül odama ve orada kal.
Eğer dostlar benden ederse sual,
Düştü dersin o da aşk ocağına.

Bu aşkı ne Mecnun ne Leyla anlar.
Ferhat'ta duysaydı kalırdı nâçar.
DOSTOZAN derdini Mevlaya açar,
Bakarsın kar verir yanardağına.

KARA SEVDA

Kara sevdayı bilen kim?
Gözümün yaşını silen kim?
Her şeye kadir ve hâkim,
Sevda bir dilek mi nedir?

Neden geldik bu dünyaya?
Dünü benzer bugün, rüyaya,
Varsam yıldızlara aya,
Bu rüya gerçek mi, nedir?

Sular gibi çağlayalım.
Bulut olup ağlayalım,
Urgan ile bağlayalım,
Şu dönen felek mi, nedir?

ŞARKI -1

Takıldı gözlerim, bir güzel göze.
Yıllardır peşinde gezdirdi beni.
Canım feda dedim bir tatlı söze,
Yok dedi, hayattan bezdirdi beni.

Deli bir rüzgârın düştüm eline.
Kapıldım, giderim sevda seline.
Zâlim, kilit vurmuş sanki diline.
Konuşan gözleri çıldırttı beni.

Aşkın potasında eridim bittim.
Diz çöktüm önünde yeminler ettim.
Ne çare boş yere nefes tükettim,
Kuru yaprak gibi soldurdu beni.

ŞARKI -2

Elimde bir demet pembe gül ile,
Geldim huzuruna çevirme beni.
Her müşkil hallolur tatlı dil ile,
Sen, dil yarasıyla devirme beni.

Ruhumda ıstırap, gözlerimde yaş,
Bekledim yıllarca yüreğimde taş.
Sabrı, hasretime ettim arkadaş,
Ret edip aleme güldürme beni.

Gönlümün tahtında değişmez yerin,
Gün batmak üzere gelmez haberin,
Bilirim nemlendi güzel gözlerin,
Ne olur ölmeden öldürme beni.

BAHAR -1

Ağaçlar canlandı, sohbetle dallar.
Okşuyor toprağı serin bir rüzgâr.
Sevge tomurcuğı çiçek açıyor,
Vuslat için artık açılır yollar.

Rüzgârın elinde bahar kokusu,
Sevda şarkıları söyler durur su.
Bülbül müdür yalnız işin farkında?
Hep söylenir durur onun türküsü.

Renk renk çiçekleri gezerken arı,
Büyük bir aşk ile döller baharı.
Mahareti yalnız arıda sanma.
Sevgidir dolduran boş kovanları.

BAHAR -2

Bıaktım avare gönlü,
Delice esen rüzgara,
Belki bir gün götürürdü,
Hasret kaldığım diyara.

Gözyaşlarım yağmur oldu,
Sonra fırtına ve bora,
Geceler güneşe hasret,
Selam durur korkulara,

Rüyalar, istemez zulüm,
Rüzgar gibi geçti yıllar,
Dolu dizgin gelir ölüm,
Yüreğimde fırtına var.

SEHER YELİ

Sen ağlama gülüm, dayanamam ben
Öperim o, maviş boncuk gözünden.
Ruhumu şad ettin içim açıldı.
Selamın alınca seher yelinden.

Melal peçesini takma yüzüne.
Hüzün yakışmıyor gülen gözüne.
Sevgi pınarını akıtma boşa,
Gerekirse ben ağlarım yerine.

Şafak vakti seher yeli ile gel.
Nisan yağmurunun seli ile gel.
Sakın göz yaşıyla gelme istemem.
Mecnunun, Leyla'nın dili ile gel.

Gül ver, karanfil ver, lale ver bana.
Gönül çeşmesinden bade ver bana.
Kırk yıl değil, yüz yıl anarım seni.
Hatır kahvesini sade ver bana.

KARANLIK -1

Saklıyor lambalar ışıklarını.
Ruhumu kemiren törpü geceler.
Bugünü kaybettim, bilmem yarını,
Anlamsız kalıyor bütün heceler.

Karanlık sağıldı, indi her yere.
Bir parlak ışığa, hasret geceler.
Felek çomağını soktu tekere,
Aklın yollarını kesti cüceler.

Kara bir bez gibi yırtsa ellerim.
Parça parça bölse şu karanlığı.
Başımı eğmeden yürür giderdim.
Görseydi gözlerim o aydınlığı.

Kemirir içimi milyonlarca kurt.
Tel bir kafes gibi delik deşğim.
Sarmış etrafımı binlerce haydut,
Korkuyu sallayan tahta beşğim.

KARANLIK -2

Yine uzadı gecelerin tanrım.
Alabildiğine büyüdü karanlık.
Bilirsin ben karanlıktan korkarım,
Lütfünle başlasın artık aydınlık.
Vuramadım kışına tekmeyle,
Bunca yıldır uzayıp durdu gecelerin.
Gün aynı gün, saat aynı saat,
Hala değişmedi takvimlerin.

Her sene aynı sebepten döküldü yapraklar,
Ve aklın erişemediğince karanlık.
Bir boşluk içinde döner yıldızlar,
Bir sabah başlasın istiyorum hudutsuz.
Aynı şeyleri görmekten usanıyoruz,
Ne olur geceyi gündüze karıştırıver.
Işık ışık yanıp söneyim.
Çevir gök kubbeyi tersine çevir,
Ne varmış, ne yokmuş ben de göreyim.

KARANLIK -3

Çevir bana, canım çevir.
O, yemyeşil gözlerini.
Karanlık, yüreğimdedir,
Seni gördüğümden beri.

Evren büyür, büyür gece.
Gönlüm kapıları açık.
Güneş tel tel yere inse,
Yolum aydınlanır ancak.

Dayansa gelse kapıma.
Ay ışığıyla geceler.
Hayalin gelir aklıma,
Şiirler, düşünceler...

GERÇEK

İçimde kabaran sevgi selini,
Anlatabilir mi birkaç kelime?
Ne var ki örtemez tavrım halimi.
Zincir, prangayı vursam dilime.

Öyle bir sevda ki aşktan ileri.
Akıl çılgın gibi, gönül serseri.
Aştım bulutları gezdim gökleri.
Aldım tek tek yıldızları elime.

Bu ne bir rüyadır, ne bir bilmece.
Allah, benliğimi saran tek hece.
Gerçek, bir nur gibi iner her gece.
Zafer takı olur hayallerime.

Göklerin süsü şu mavi yıldızlar,
Damla damla düşer yanaklarıma.
Pul pul etrafımda savrulan şu kar.
Gerçeği indirir ayaklarıma.

Çılgınca kabaran azgın dalgalar.
Çatılar uçuran şu deli rüzgar,
Ufak bir tohumdan fişkırان çınar,
Birer ışıktırlar kaygılarıma.

CEVAP

Ikide bir mektup yazıp, gel diyon.
Haramiler tutmuş yolu gelemem.
Barikatı sevgi ile del diyon,
Sevgiden anlayan var mı bilemem.

Eşek arıları dolmuş kovana,
Yılanlar, akrepler girmiş yuvana,
Bizler de muhtacız kuru soğana,
Ağlanacak hale, bakıp gülemem.

Hayalici, malı harman eylemiş.
Zehir katmış, derde derman eylemiş
Yıkılmış ortalığı viran eylemiş,
Böyle bir ortama girmek istemem.

Yunan'la Rus ile dostluk kurmuşuz.
Amerika olmuş kapı komşumuz,
Sevmek kendimizi oldu suçumuz,
Niye eşe, dosta selam veremem.

Avrupa'yı dersin ekmek kapımız.
Turistlere, mezat oldu tapumuz.
Çoluk çocuk, ana avrat hepimiz,
Düştük yola, köle olduk vesselam.

Sevgiyi, saygıyı, aşkı unuttuk.
Yarenle sohbeti, meşki unuttuk.
Gönül bahçesini, yaktık kuruttuk,
Dostozan boş yere eyleme sitem.

NEFS

Œu nefse bir türlü gem vuramadım.
Gücü yetse daldan dala konacak.
Hızını yıllarca durduramadım.
Önüne gelene açıyor kucak.

Sözünden dönüyor özden bihaber.
Sıkıştı mı diyor "bu bizde kader"
Dün gizlediğini bugün faş et der.
Düşünmez mi, biri hesap soracak?

Yıllarca emrinde olduk hazretin.
Bu nefse bir türlü gem vuramadık.
Kölesi gibiyiz kin ve nefretin,
Nedense önüne set kuramadık.

ARAYIŞ

Uyuyan, ağlayan, seven dalgalar,
Yetmez mi bu çile, gelin sahile,
Nuh'un gemisini biçen dalgalar,
Engin öfkenizi serin sahile,

Rüzgar nefesini boşa tüketmiş,
Zaman, dur yerinde acele etme,
Bana, istikbalden, halden bahsetme,
Hatta, kaybettiğim maziden bile.

Bana O'ndan bahset O'nu anlat,
Günahkârım belki geçemem sırat,
Benim için cehennem, ne cennet murad,
Ne varsa gayrısı boş ve nafil.

Layık mıyım bilmem O'nu sevmeye,
Aklım ve idrakim yetmez övmeye,
Göz dayanmaz çatlar, O'nu görmeye,
Bitsin, varsın ömür ah ve vah ile.

Bastığı toprağın kulu olamam,
Yatarken serdiği çulu olamam,
O iz vermez ise yolu bulamam,
Ben söyleyeyim O'nu, sen O'ndan dinle,
Yokla kainatı O'nun elinle.

AŞK'IN BEDELİ

Ümit kestim dersem, inanma yalan.
Sevgi yaşlarıdır gözümde akan.
İlkbaharım, yazım kışa dönse de,
Yeter birkaç çiçek bahardan kalan.

Kaderin eline verdim kalemi,
Yazsın diye her aklıma geleni,
Verseler dünyayı gözümde değil,
Kaybettirme Yarab bana Kâbe mi.

Var ise bu aşkın eğer bedeli,
Mutlaka eksiksiz tam ödenmeli.
Sabır taşı ile ezip nefreti,
Gönül peteğinden bal verilmeli.

GECELER

Geceler geceler kurşundan ağır.
Düşünceden öte, akıldan yoksun:
Mermiler mermiler, geceler sağır.

Evimin önünde şırıldayan su,
Geceyi uyutan bir ninni midir;
Yoksa aydınlığa karşı bir pusu?

Ben miyim, bu gece bir tek uyanık?
Akan suya, gülen aya bakarak,
Ne yapar sinsice bu kalabalık?

Bu ne talih, bu ne kader bende ki?
Uykuya varmadan böyle her gece;
Korku mu örtecek, hep düşünce mi?

Geceler geceler tüyden de hafif,
Mermiler, bombalar ve tayyareler.
Size sesleniyor, mezardan Akif.

Kendi ırkına mı ettiğın zulüm?
Bu mu medeniyet, bu mu insanlık?
Şükürler ki sizi, görmeden öldüm.

Yalnız Akif değil, bütün şüheda.
Nerdeyse hep birden bağıracaktır,
Döktüğümüz kanı etmeyin heba.

Selam sana selam, mert Harbiyeli,
Ecdat kanı, seni nasıl tanıyor?
Üste itaatli ve terbiyeli...

Öyle kal, öyle kal, kahretme bizi.
Açık yine size, kucaklarımız.
Devredin bu gece nöbetinizi.

Geceler, geceler kurşundan ağır.
Düşünceden öte, akıldan yoksun.
Bombalar, bombalar geceler sağır.

UYAN

İşte ufuk ağarıyor,
Uyan diyor deli gönül.
Ezan sesleri geliyor,
Davran diyor deli gönül.

Haberciler geldi yoldan,
"Gedikler açıldı surdan"
Her yer aydınlandı birden
Dayan diyor deli gönül.

Sevgi yüklü özveriyle,
Yumşak, tatlı sözleriyle,
Ayet ayet cüzleriyle.
Kur'an diyor deli gönül.

Sevgi ateşi sönmeden,
Güneş batıya dönmeden,
Gel, gir sen de bu kapıdan,
Aman diyor deli gönül.

DOST

Azgın sulara bend oldum.
Su verdim dostun gölüne.
Dar zamanda onu buldum.
Aşk ile girdim koluna

Sevgi ve aşka tarlayım.
Kul ve köleniz olayım.
Karanlığına lambayım.
Söndüremez yel, fırtına.

Semanızda gök kuşağım.
Filizlenmiş ak başağım.
Dost kapısında uşağım.
Ne yapsam boştur uğruna.

Yollar, açılışın bırakın.
Şafak sökmek üzre bakın.
Bugün dünden daha yakın,
Kavuşur dostlar dostuna.

KÖR KANDİL

Barışmadı yıldızım nedense?
Yağlı kapılara bağlı kul ile.
Bir kapı kapansa biri açılır,
Ne çıkarmış kalsak aba, çul ile.

İki lokma ekmek için değer mi?
Akıtmam harama alın terimi.
Tutsak etmem üç kuruşa dilimi,
Varsın, satsın satan birkaç pul ile.

İzzetim, gururum düşürmem yere,
Tetiğe dokun istersen bin kere.
Biz korkuya çoktan verdik teskere,
Erilmez vuslata kör kandil ile.

GERÇEK

Kar danesindeki zarif işçilik,
Geceleri gök yüzünü süsleyen,
Işık damlaları...
Ve arkada uçsuz bucaksız bir karanlık,
Sonra pırıl pırıl bir güneş,
Avuçlarıma düşen gerçek
Aldı beni,
Damarlarımda akan suya götürdü.
Bin parça, onbin parça, milyon parça
Döllenen, ölen, dirilen hücreler...

Düşünce...
Nesin sen?
Hangi tılsımlı rüzgarın üflediği,
Hangi deniz suyunun tadısın?
Rüya, hayal..
Altın tabaklarda sunulan muhayyele,
Yarım kalan umut...
Ve gizli kalan gerçek...

Ey karanlık nesin sen?
Aklı zorlayan kapı,
Düşüncenin ardına gizlenen mantık,
Rüzgarın elinde savrulan gerçek...

KAR

*"Allah kar gibi gökten yağınca
Karlar sıcak sıcak saçlarına değince
Başımı öne eğince,
Benim bu şiirimi anlayacaksın"*

Sezai KARAKOÇ

Kar yağar.
Ak aydınlığını sağır gibi göklerin.
Nice mesajlar gelir karla birlikte,
Yırtar karanlığımı gecenin.
Binlerce haber gelir gecenin içinden
Bulutların buz tutmuş yelelerinde,
Ve...
Islak kanatlarında rüzgarın.

Günler vardır.
Gün gibi aydınlık sıcak...
El vardır, binlerce el vardır.
Şafak vakti,
Uzanıp güneşi tutacak.

Destanlar vardır,
Elif'le, Yasin'le başlayan,
Mermer sütunlarda göz göz nakış,
Akar şadırvanlardan.

Bayraklar vardır,
Ezanla çekilen.
Bayraklar vardır,
Cuma, Kurban, Ramazan.
Ve "bayrakları bayrak yapan kan."

Kar yağar,
Göğün aydınlığını sağır gibi.
Bir muştudur gelir, ta...uzaklardan.
Mermi sırtında rüzgar gibi,
Geçer yanı başımızdan.

Ses vardır,
Dipsiz kuyulara düşen taş gibi.
Gelir yüreğimin üstüne oturur.
Ve ellerime kar yağar, Ellerim yanar.

Kar kar...
Dışarda alabildiğine soğuk var.
Bir rüzgar bir rüzgar ki, insanın ilikleri donar.
Doğuda, güneyde, batıda,
Anadolu toprakları karış karış,
Bir kahbe rüzgara kaptırmış kendini
Çatlamış dudaklara benziyor,
Susamış.
Kar, kar...
Altında ümit, altında bolluk yatar.
Bazen afet olur, çığ olur,
O zalim rüzgarın elinde tozar durur.

Kar...
Düş üstümüze
Ak aydınlığını getir.
Hasretini duymalıyım,
Mis kokulu baharın,
Ve gönlümüzce yeşeren,
Ekin tarlalarının.

SEN VARSIN

Seni görmemek,
Seni duymamak imkansız.
Suyun akışında,
Göklerin nakışında,
Sen varsın.

Rüzgarı üfleyen nefeste,
Bulutlardan gelen seste,
Ben,
Seni duyarım.

Gülün aşkında,
Bülbülün meşkinde sen.
Yağmur damlalarındaki bestede
Gönlümdeki kafeste de...
Sen varsın.

Kuru daldan sızan suda,
Oğul veren petek balda,
Hep seni gördüm ben.
Damarımdaki kanda,
Alevler saçan volkanda,
Seni görmeyen göz kör,
Seni hissetmeyen yürek, yürek değildir.

ŞAHİT OLUNUZ

Evren denilen muamma...
Ay, Samanyolu, yıldızlar, kara nokta...
Ölen dirilen toprak...
O'ndan gelip O'na giden her şey.
Dilimdeki tat,
Bedenimdeki haz,
Ruhumu tazeleyen oruç,
Beş vakit kıldığım namaz...
Şahit olunuz.

Kayıp sandığım dün,
Günah dolu geceler,
Şükr'i için secde ettiğim her gün,
Tüm çözemediğim bilmeceler...
Şahit olunuz.

Ey sabah,
Ey şafağı bekleyen ufuk,
Ey son yolculuğun başındaki adam,
Ana rahmine düşen çocuk...
İnançlarımı öpen gül dalı,
Korkularımı bekleyen korkuluk...
Şahit olunuz.
Lailaheillallah,
Muhammeden Rasulullah.

SEN

Güneşi üfürür yüzüne rüzgar,
Ter yalıyor kavrulmuş yanaklarını,
Dalkavuklar asılmış omuzlarına,
Kimi de, öpmek ister ayaklarını.

Sen, Neron edasıyla dolaşan adam,
Kendi kafatasına basmıyor musun?
Şimdi bu çırılçıplak kaldırımlarda,
Niye sarhoşlar gibi dolaşıyorsun.

İntikam mı, kin mi bu haykırışlar.
Nedir gözyaşlarına bu kadar sebep.
Dur demek ne zaman, saygısızlara;
Verilmeyecek mi bir ders-i edep.

SEN VE BEN

Baş ucumda yanan lambalardasın.
Yüreğimdeki sancı,
Dilimdeki tat,
Gözümden dökülen damlalardasın.

Ben yanaklarında açan gül,
Dudaklarındaki nem,
Anlından sızan terim.

Sen,
Bazen,
Ciğerlerime saplanan hançer,
Damarlarımda dolaşan kan,
Ve her zaman,
Kim ne derse desin,
Sen, canımın içi, gönül bahçemin ecesi,
Gözümün bebeğisin.

Hepsi bu,
Ben senim, sen bensin.

BİR TEBESSÜM

Koy ellerini ellerimin üstüne.
Bakışlarınla gözlerime takıl.
Gerçek dünyamda gezdireyim seni,
Şaşırırsın kalsın akıl.

İnleyen sızlayan yüreğimi gör.
Duy damarlarımda dolaşan kanın sesini,
Saçların tel tel sarsın kaygılarımı,
Yok olsun ruhumu kemiren terör,
Çılgın rüyalarımдан kurtar beni
Bir bahar yağmuru gibi gel.
Damla damla düş gözlerimden,
Ben,
Güzel düşlerimi, hayallerimi vereyim sana,
Sen de elinde kır çiçekleri
Ve bir tebessümle,
Ödersin bedelini.

BİRAZ

Sen hep hayatta kal güzelim.
Sağlığında sağlığın için yazayım.
Sana ağlamak değil gülmek yakışır.
Gül biraz.

Eşarbbı, türbanı at bir yana,
Bırak saçlarını, rüzgarın eline,
Savrulsun biraz.
Bana ne.

İnancım, tercihim diyorsan,
İster eşarp tak, ister türban.
Diyemezler olmaz.
Ona kimse karışamaz.

Olmaz diyemezsiniz,
Kimsenin beyninde ne var, bilemezsiniz.
Simge, mimge.
Sana ne.

Güya okumuş büyük büyük adam olmuşsunuz.
Hala aç dururken komşunuz,
Siz keyif çatıyorsunuz,
Orda durun biraz.

Bakın
Görmüyor musunuz?
Dünya ne alemde
Kimi aya basmış ayağını,
Kimi Mars'ta
Biz nerdeyiz diye sorun biraz.

İlim kapısı değil,
Zulüm kapısı olmuş kapınız.
Esameniz okunmuyor hiçbir dalda,
Sizinse hala gözünüz türbanda.

Bu kin bu öfke neden?
Ne güzel söz,
"İhsanından vaz geçtik,
Düşmesin üstümüze gölgen"....

DİVANE

Rüya mı hayal mı gördüğüm bilmem.
Sanki bir periydi geçti önümden.
Şaşırdım, herkese rasgele sordum.
Rüya mı hayal mı gördüğüm bilmem.

Fırtınalar koptu yaşlı gönlümde,
Mantık darmadağın, aklım sürgünde.
Bu ne iştir böyle ahir ömrümde.
Fırtınalar koptu yaşlı gönlümde.

Bir divane gibi düştüm yollara,
Kışın ortasında erdim bahara.
Mevlam hayat verdi kuru dallara,
Bir divane gibi düştüm yollara.

GÜL

Gonca güller açmış, feryatta bülbül.
Gülün dikeninin derdinde gönül.
Dikensiz gül mü var sevda bağında?
Var ise dalında öğünsün o gül.

O'nun kokusudur tenime sinen,
İçim ısınıyor alev renginden,
Lale, sümbül, nergis gönül koymasın,
Ta... ezelden aşığıyım gülün ben.

Çölde açan kutsal bir çiçektir O.
Artık her şey yalan bir gerçektir O.
Edep, haya, ahlak numunesiydi.
Gülistan içinde tek örnektir O.

Dikensiz bir güldü sahrada açan,
O'nunla yeniden doğmuştu zaman,
Seven gönüllerin padişahıydı,
Ezelden ebede yoldu uzanan.

CANIM BENİM

Yollar ne kadar uzasa,
Ayıramaz seni benden.
Ah Şu fakirlik olmasa,
Uzak kalır mıydım senden.

Mavi gözün bir hal olmuş,
Pembe yanakların solmuş,
.....
İŞte bu beni kahreder.

Ne gece, ne gündüzüm var,
Her neŐende bir hüzün var,
İki kalem bir sözüm var,
Dersin, evet, niye, neden?

Herkes gülsün ve eŐlensin,
Kalbi yaralanan sensin,
Ruhumu saran bedensin,
Hayatta beni tek seven.

Senden gayrıya uzanamaz,
Ellerim, Tanrı'ya niyaz,
Yeter bana yeter, bu haz,
İster beni terk eylesen.

Gülüm benim, canım benim,
Damarımda kanım benim,
Sevdiceğim karım benim,
Yarın yanımdayım istersen.

GÖZLERİN

Mavi bir çiçektir gözlerin.
Damla damla aktı avuçlarıma.
Bir sonbahar hüznü gezer yüzünde,
Öptükçe bulaşır dudaklarıma.
Yaprak düşse dalından titrerdi,
Sevgi dağıtırdı cömert yüreğin,
Ve ipek gibi yumuşak ellerin,
Ne oldu güzelim, söyle;
Hüzne, kedere niye açtın kapını?
Aldırma, boş ver diyemem,
Kıyamam,
Çiçek gözlerine şarkılar yazdım,
Besteler yaptım az mı?
Sen mahsun olursan, ölürüm,
Yeniden yazamam hatıralarımı,
Delsin karanlığı hançer gibi sevgin.

GÖRDÜM

Çıktım yaylasına, pınar başına,
Gürül gürül akan suları gördüm.
Kurbanım bu yurdun dağ ve taşına,
Dört mevsim içinde baharın gördüm.

Bağında, yeşile doydu gözlerim,
Dağları, okşadı sevdi gözlerim,
Tek tek gezdi bellik koydu gözlerim,
Hepsinin evvel ve ahârın gördüm.

Ormanında, zaman bir başka güzel,
Saçlarım rüzgarın elinde gazel,
Bendeki bu tutku gerçek ve özel,
Ve bu sevdanın ben yararın gördüm.
(Gün oldu zarar ve yararın gördüm)

İkinci, akşama doğru inince,
Kucaklar güneşi, karanlık gece,
Aklımı zorlarken bir dev bilmece,
Akıl sır ermeyen nizamın gördüm.

Bu bir sevda değil, illet Dostozañ,
Yazmış anlımıza, yazıyı yazan,
Geçerim kendimden böylece bazen,
Bu aşkın bahar ve hazanın gördüm.

GÖNÜL - 1

Yıllar yılları çağrıyor.
Bugünse dünü arıyor.
Yollar menzile varıyor,
Sen neyi ararsın gönül?

İniş yokuş benim yolum.
Düşe kalka gidiyorum.
Garip, günahkar bir kulum.
Daha ne sorarsın gönül?

El açamam, utanırım.
Huzura nasıl varırım?
Bağışlasa bile Tanrım,
Sen beni yakarsın gönül.

Nefsin kölesi olmuşsun,
Kin ve nefretle dolmuşsun.
Hesabı kim, kimden sorsun?
Nereye kaçarsın gönül?

Dersin "baş eğdim kadere,
İnandım hayır ve şerre.
Tövbe ettim yüzbin kerre"
Yan gelip yatarsın gönül.

Tövbe ettin ahd etmedin.
Sabır dedin sabretmedin.
Haram, helal dinlemedin,
Battıkça batarsın gönül.

GÖNÜL - 2

Gönül daldan dala konup uçarken,
Yüreğime kor ateşi koydun sen.
Karşıma bir çıktın, aldın aklımı,
Ömür boyu can yoldaşım oldun sen.

Canım dedim can evimden vuruldum.
Sevda yollarında çile doldurdum.
Gün batmak üzere artık ufukta,
İnan ki güzelim ben de yoruldum.

Bu aşk yüreğimi yaktı kül etti.
Ben zamanı, zaman beni tüketti.
Ateş çemberinin içinde kaldım,
Gönül artık son limana park etti.

Zaman denen bu aç gözlü değirmen,
Her gün bir parçamı aldı ömürden.
Şerbet diye sundu, zehir içirdi,
Bir de hesap sorar her kalan günden.

Şu feleğin çemberini kırmalı,
Ters dönen çarkına zincir vurmalı.
Yarın varıldıkta ruz-i mahşere,
Sorgu sualimiz kolay olmalı

GÖNÜL - 3

Gönül defterime yazdım ismini,
Hayal hanesine koydum resmini
Sevgi bahçesinde açan tek gülsün,
Kalbimin sultanı yaptım ben seni.

Aşk ve muhabbetle dolu gönlümüz.
Sevginin dikensiz yolu gönlümüz.
Dost meclislerinde ünümüz vardır,
Şüphesiz mevlanın kulu gönlümüz.

Deryayı besleyen damla bendedir.
Ruhumu süsleyen can bedendedir.
Gönlün hikayesi yazılmış önce,
Müsveddesi bende aslı sendedir.

Zaman tüneline bir lamba yaktım,
Döndüm adım adım arkama baktım,
Mazide karanlık kalan her şeyi,
Gönül aynasına tutup parlattım.

DELI GÖNÜL

Öz suyu kurudu yaşlı dalların,
Yapraklar sarardı gazele döndü.
Ne tadı ne tuzu kaldı baharın,
Ağla sen haline yan deli gönül,
Mümkünse geriye dön deli gönül.

Oturup kalkmanda aynı dert olur,
Ya dizin sızılar, ya bel, ya kolun,
Bir gün de bakarsın boynun tutulur,
Çıkmaya hazırdır can deli gönül,
Var da sen haline yan deli gönül.

GÖNÜL BENDİ

Dağlar yol veriniz hasrete artık.
Sabrın duvarları çatladı yine.
Gönül kapısını çoktan kapattık,
Anahtarını verdik dostun eline.

Yıllar ağır bastı belim büküldü.
Kurudu iliğim, kanım çekildi.
Hayal bahçemdeki saray yıkıldı,
Kapıldım giderim zaman seline.

Tüm parlak yıldızlar tek tek kaydılar.
Adam olmayanı adam saydılar.
Bir de ukalaca racon koydular,
Kuruş etmezlerin düştük diline.

Ar ve haya damarları çatladı.
Matrabazlar biri bine katladı.
Gemi alabora oldu batmadı.
Demir attı durdu gönül bendine.

Mevsimler yolunu şaşırdığı an.
Yapraklar sararıp solduğu zaman,
Bu hazan anında yine DOSTOZAN,
Dermanı Allah'tan arar derdine.

DÖRTLÜKLER

Geceler kasvetli, geceler sessiz.
Gün doğmak bilmiyor ufuklar renksiz.
Korku yüreğimde kara bir leke,
Böyle gecelere şafak gereksiz.

*

Günler de, aylar da, yıllar da geçer.
Viran olur hane, baykuşlar öter.
Dertler içimizde kurmuş karargah,
Bizimle beraber mezara gider.

*

Kader ağlarını örer gizliden,
Ne çare dönmüyor bir kere giden.
Dertler içimizde kurmuş karargah,
Yorgun bir kalp kaldı şimdi maziden.

*

Bir gün sen gidersin, öbür gün de ben.
Girmişiz bir kere bu dar geçide,
İnecek toprağa o nazık beden,
Belki rahmet okur birkaç kişi de.

*

Sevgi pınarından al iç suyunu,
İhlas çemberinden geçir huyunu,
El ile bir tutma, sev hep dostunu,
Neşelen gülümse devadır derde.

*

Gölge düşmesin gününe,
Sövüp sövdürme dününe,
Yaptıkların bir bir gelir,
Tek tek düşerler önüne.

*

Yüreğime kor ateşi bastım ben.
Yar uğruna nice engel aştım ben.
Mecnunu değildim kara sevdanın,
İçin için yanan bir ateştim ben.

*

Herkes sevdiğini aradı buldu.
Benimse hep kaldı başka bahara,
Hasret acısıyla günlerim doldu.
Gönül bahçem döndü bir ah-u zara

*

Açacak başka yer kaldı mı bilmem?
Baldır bacak, göbek sine hep açık.
Ben kendime başka kültür istemem,
Böyle yaptı diye bir iki kaçık.

*

Nedense imanlı hep kaka oldu.
Başörtüsü simge, sakal mürteci,
Sokaklar meydanlar çıplakla doldu,
Halis sahipleri, yurdun, gerici.

*

Her nesnenin mutlak bir sonu vardır.
Çiçekler solacak, dal kırılacak.
Yine de her kışın sonu bahardır,
Dün battıysa güneş, bugün doğacak.

*

Gidenler dönmüyor bir türlü neden.
Ruh ortalıkta yok, çürüyen beden,
Zebaniler iter ateşe doğru,
Ben zaten yanmıştım dünyada iken.

*

Gönül bahçemdeki nadide çiçek,
Tüm çıplaklığı ile ortada gerçek.
Satır satır, sayfa sayfa okudum,
Boşuna dönmüyor bu çarkıfelek.

*

Üzülme güzelim, üzülme emi.
Son limana geldi yanaştı gemi,
Hayal alemine açalım yelken,
El ele geçelim gel bu son demi.

*

Zalim Bulgar ile cebelleşirken,
Bir mendebur çıktı şimdi de bizden.
Meclisi alide hezeyan kustu,
Farkını görmedim koca öküzden.

*

Kökeni bir, mazisi bir, ırkı bir.
Asırlardır taşıdığı ülkü bir.
Arada bir çıksa bile bir manyak,
Mide gürültüsü gibi ses verir.

*

İçme hayırsızın çeşmesinden su.
Muslukları altın olsa ne çıkar.
Vefa bilmeyeni asla dost tutma,
Zimmet hanesine alacak yazar.

*

Almadan vermeyen açık gözlerle,
Muhabbet eyleme dosttur diyerek.
Yalanla, dolanla, tatlı sözlerle,
Yaklaşır yanına gülümseyerek.

*
Derler ki, bu hayat, gerçekten yalan,
Sevgiymiş, aşk imiş, palavra, falan.
"Bir nefeslik sıhhat dünyaya bedel"
Dön de bir bak var mı, arkada kalan?

*
Kim aldı götürdü serveti, şanı.
Milyonlar, milyarlar nerede hani?
Sırtlayıp götürür işte dört kişi,
Üç metre bir beze sarıp insanı.

*
Biz yılları, yıllar bizi tüketti,
Kafesini, gönül kuşu terketti.
Hayat çeşmesinin suyu kurudu,
Viran hanemizde baykuşlar öttü.

*
Kimiler gam çekti, kimi eğlendi.
Şans arabasına zenginler bindi.
Onlar sofrasında börek, bal yerken,
Fakirde açlıktan mide delindi.

*
Hırsızlar kol gezer oldu kamuda.
Kapattı gözünü adalet hanım
Düdük çaldı, cümle kalktık amuda,
Gün etti gününü, adalet hanım

*
DOSTOZAN'ım güce gitmesin sözüm.
Kim ne derse desin Türklüktür özüm,
Birazcık saygıyı çok görmen bize,
Zırvayla iştiler değildir çözüm.

KIT'ALAR

Yürek var, Dünya'yı yüklesen taşır.
Yürek var, bir nefes bitirir onu.
Surlar vardır fiske ile dağılır.
Ömür'ü tüketir basit bir konu.

Kurşun gibi işler bazen bir tek söz,
Alevden geçersin, kavurur bir köz,
Dağlara dönüşür iki masum göz,
Sanırsın gelmiştir dünyanın sonu.

Bir tatlı tebessüm inan can verir,
Kaybolmuş yılları toplar getirir,
Hayat pınarının suyu sendedir,
Bir ufacık kaya keser yolunu.

MANİLER

Malazgirt'te Alpaslan,
Kahire'de Yavuz Han,
İstanbul'da Fatih'im,
Viyana'da Süleyman.

Söğüt'te Ertuğrul'um,
Açıktır talih yolum,
Kaderiyim Osman'ın,
Ve ben Anadolu'yum.

Mısır'da Sultan Yavuz,
Son peygamber kılavuz
Edirne'de Selim'im,
Hint'te Yemen'de varız.

Çanakkale'de Kemal,
Vatan sırtında hamal,
İnönü'de İsmet'im,
Sakarya'da Mareşal

Erzurum'da Kazımım,
Tek telden çalar sazım,
Kurtulacak bu vatan,
Ölmek varsa hazırım.

Kafkasya'da Çerkezem,
Kerkükteyse Türkmenem,
Azeri'yem Bakü'de,
Türkiye'de Türk benem.

Türkmenistan başbuğu.
Azak'ta yüzen kuğu,
Altay'dan gelen kurdum,
Elde barış çubuğu.

Men öz Dağıstan'lıyam.
Erzurum'lu, Van'lıyam.
Maraş'ta, Kahraman'ım
Urfa'da da şanlıyam,

Karadağ'da Elçi Bey,
Çeçenya'da Dudayev
Gürcüyüm Gürcistan'da
Türkistan'da ağabey.

Antep'te Gaziyem ben,
Alında yazıyam ben,
Adana'da Avşar'ım
Yaşayan maziyim ben.

Aydın'dan yola çıkan,
Şahlanan kır atım ben,
Yassı'da göz yaşıyım,
Yağmur yağmur sağılan.

Bazen Yunus olurum,
Aşk ile hu çekerim.
Bazen ulu Mevlana,
Ardında semazenim.

Yunus'um, Mevlana'yım,
Belki Behlül Dana'yım
Mansur taşlanır iken;
Gül atan DOSTOZAN'ım.

TESELLİ

Camlarda yangındır ikindi vakti,
Gölgeler uzarken kaldırımlarda,
Koskoca bir ömür tükendi, bitti,
Birleşir hazanla hüzün mezarda.

Sonunda sonbahar geldi dayandı,
Uyuyan gönlümüz birden uyandı.
Gündüzün zevale döndüğü anda,
Acaba grubu şafak mı sandı?

Hükmedemez oldu aklım gönlüme,
Bir kerecik dönüp baksan yüzüme,
Hayaller, rüyalar sönüp giderken,
Tesellim olurdu birkaç kelime.

KADIN

İğnene gergef olayım,
Sekerek bastığın toprak.
Fazla değil istediğim,
Dolaş üstümde yalın ayak.

Bahar rüzgarı ol da es,
Püfül püfül kokun gelsin.
Gönlümde büyüyen heves,
İçimde çağlayan selsin.

HAYAL Mİ?

İkinci güneşi vurdu yüzüme,
Gündüzler geceler uçup gidiyor,
Aylar var uyku girmiyor gözüme,
Hatıralar tek tek veda ediyor.

Hayal mi, gerçek mi arkada kalan?
Yaklaştı ayrılık yalan dünyadan.
Gönül biraz daha zaman istiyor,
Gitmeyelim diye iz bırakmadan.

ANAM -1

Yıllar, ne de çabuk geçiyor anam,
Bak oğlun Kemal'i de getirdiler,
Uzatıverdiler yanı başına,
İşte onu da aldı..
Serviler gölgesine.

Hepimiz hasretinle dertliyiz ana.
Gör, işte geldik,
Altı kardeş yan yana,
Kim bilir,
Belki kavuşursak göz yaşım diner,
İstersen uzat ellerini bana.

Eğilmiş serviler, kabrin üstüne,
Geceler yas tutar darılmış güne.
Ben de alışamadım bir türlü,
Ayrılık çok zor geliyor anne.

Sen,
Ne çok severdin evlatlarını,
Bak, tek tek geliyoruz aç kollarını.
Ahmet oğlunu da getirdik, Mustafa yolda...
Bilemem hangimiz görür yarını,
Onu da getirdik sonunda.

İşte biricik kızın Saniye de,
Dayanamamış olmalı hasretine,
Yarın sıra hangimizde bilinmez.
Anam anam, güzel anam,
Gerçi hepimiz de,
Hasretiz, muhtacız sevgine.

ANAM -2

Başımı okşayan müşvik ellerin,
Sıcaklığı, saçlarımda duruyor.
Zaman denen şu upuzun trenin,
Tekerleri, buz üstünde yürüyor.

Selviler eğilmiş kabrin üstüne,
Üzgündür geceler darılmış güne.
Uzatsam elimi evvelsi güne,
Gölgeler aynada resmin siliyor.

Rüyalar bıraktı peşimi neden?
Ne olur açıkken gir pencereden,
Gün doğmak üzere karşı tepeden,
Kızardı ufuklar tan yükseliyor.

Anam, hasretini gömdüm içime,
Döner mi bu hayat eski biçime?
Felek tekmesini vurmuş kıcıma,
Zaman tünelinin, sonu geliyor.

Dayandı kapına korkunun eli,
Fatura yazıldı, kaldı bedeli,
Dostozan, hesabı kim ödemeli?
Çare yok, gelenler bir gün gidiyor.

HAYAT ARKADAŞIM

Hayat arkadaşşıma Sevgililer Günü armağanı

Meclisin ne güzel, sen ne güzelsin.
Kırıp incitmeyen tatlı dilin var.
Sevgi neymiş herkes senden öğrensin,
Aşk dolu bir yürek gör nasıl atar.

Gözlerin yeşil mi, mavi mi desem?
Kırılmış saçına inciler dizsem,
Hayat arkadaşım, sırdaşım, neşem.
Şans ve kaderimi ellerin çizer.

Menekşe, laleyi taksam saçına.
Doyamam bakmaya hilal kaşına,
Dayanamam, dökme göz yaşlarına,
Korkma beraberiz mezara kadar.

Evimde, odamda açan çiçeksin.
Her gece yanımda yatan meleksin,
Mahşerde benimle dirileceksin,
Orda gerçek hayat yeniden başlar.

MELEĞİM

Hiç eksilmesin pencerenden,
Güneş, saçlarına değsin her sabah.
Rüyaların kirlenmesin meleğim,
Eteklerine sıçramasın günah.

Dudaklarında açsın yapraklarını,
Alev alev yanan gül.
Sana şarkılar söylesin güzelim,
Gönül kafesimdeki bülbül.

Gece sererken üstüne karanlığını,
Bir pelerin gibi, sessiz.
Dualarımı sana yollarım canım,
Gök maviliğince tertemiz.

İpek saçlarının bir tek telini,
Yabancı gözlere sakın gösterme.
Kalbime koyduğun sıcak elini,
Ne hayalime ver ne de gölgeme.

KADINIM

Yüreğimdeki tek sözcük,
Can yoldaşım,
Kadınım.
Seninle doluyum.
Seninle varım.
Parmağımda altın yüzük,
Bazen gözümde ki gözlük,
Yüreğimde iki sözlük,
Karım benim,

Ağacımda dalım sensin,
Al, turuncu nar çiçeğim.
Kış ortasında açan
Kar çiçeğim...
Gözümün nuru, yüz akım,
Daha ne diyeyim?

Mavi göz boncuğum,
Kolum kanadımsın.
Gönül peteğimin balı,
Dünya ahret karımsın.

SAÇLARIN

Omuzdan topuğa selam götüren,
Güzelim ipek mi, şal mı saçların?
Güneşten bir huzme yere dökülen,
Mevsimler içinde bahar saçların.

Her telden bir yıldız kayıyor gibi,
Geceyi gündüze sarıyor gibi,
Bulutlardan yere ağıyor gibi,
Yanan yüreğimi sular saçların.

Tara gül sinene dökülsün saçın.
Saman yolu olsun güzelim tacın.
Sen sırma saçlıysan ben de saracım.
İpek kaftanıma nazar saçların.

OĞLUM

Adnan'a

Seni kucaklamadan,
Uykuya dalınır mı?
Baba diye arkamdan,
Durmadan ağlanır mı?

Yeşil, çağla gözlerin,
Kızardı güle döndü.
Peltek peltek sözlerin,
Yol uzadıkça söndü.

Fevzi Paşa, Toroslar,
Osmaniye ve Ceyhan.
Gözlerim seni arar,
Geçerken, Adana'dan.

Sensiz içilir mi su?
Şeker pınar olsa da,
Yollar önümde pusu,
Gözyaşıdır arkada.

Yok artık hiç neşesi,
O güzel Ankara'nın.
Kulaklarımda sesi,
Çınlamazsa Adnan'ın.

Çağır çağır babanı.
Uzaktan olsa bile.
Bennur, Leyla ablanı,
Unutma anan ile.

Girer miyim yatağa?
Seni kucaklamadan.
Dönsem de sola, sağa,
Sarıl bana arkamdan.

Ellerin yumak yumak.
Açılıp kapandıkça.
Haram bana uyumak,
Bana sarılmadıkça.

Oğlum canımın içi,
Düşüncem ve tasamsın.
Işıksın odam için.
Benim hayat lambamsın.

Her gece senin için,
Oturup yazacağım.
Canlanınca hayalin,
O zaman yatacağım.

Uyku değil benim ki,
Her gece bir rüyadır.
Fakat yavrum gel gör ki,
Baban uykusuz kalır.

Ne gam nice neceler,
Uykusuz kalsam bile.
Görünüver sen yeter,
Yıllarca çekem çile.

OĞLUM ADNAN

Sen daha ananın karnındayken,
Sana oğlum demiş,
O yemyeşil gözlerine şiirler yazmışım.
Ve sonra simsiyah ipek saçlarını,
Kocaman ellerimle okşayarak,
Kulağına düşlerimi fısıldamışım.

Ardından kardeşin Atilla geldi.
Masmaviş, sarışın..
Cıvıl cıvıl gözleri vardı.
Henüz on, onbir aylıkken,
Düşe kalka adımlardı.

Şarkılar söylerdi büyük adam gibi,
(İnleyen Nameler) şarkısının,
En az bir kıt'asını bilirdi.

Zaman ne çabuk geçti görüyorsunuz.
Ablalarınız anne oldular.
Sizse kocaman birer delikanlı.
Evet, o güzel rüyalar bitti artık.
Ben altmışıma ayak basmış bir ihtiyar.
Annenizin bembeyaz saçları,
Ağzında birkaç dişi var.

Belki bu gün, belki yarın,
Yani o kadar yakın.
İkiniz de aynı düşleri görecek,
Aynı yollardan geçeceksiniz,
Dayanın.

OĞLUM (ADNAN)

Daha sen doğmadın oğlum.
Alışkın karanlığa gözlerin.
Otur oturduğun yerde,
Açılmamış gözlerinden öperim.

Ne mama, ne meme derdin var.
Dokuz ay anandan geçineceksin.
Sabreyle şu sayılı günler geçsin,
Yakında sen de gün yüzü göreceksin.

Dünya dediğin nedir sanki,
Et ile ekmek bütün davamız,
İnsanca yaşamak, ana rahmindedir bence.
Doğduğumuz günden beri,
Çukurda bir ayağımız.
İşte meydandayız.

Daha sen doğmadın oğlum,
Sıkıca sarıl karanlığına,
Aydınlığı görünce korkmayasın,
Zira,
Aldıran olmaz ağlayıp bağırdığına.

SENİNDİR -1-

Oğlum Adnan'a

Bastığın bu toprak, içtiğin bu su,
Atandan, anandan kaldı yadigar.
Bir hayat ki, kurmuş hayata pusu,
Gezer gurbet gurbet ve diyar diyar.

Bu hava senindir, bu ağaç senin.
Bu maroken koltuk ve bu taç senin.
İpek ipek, sırma sırma saç senin.
Senindir ey oğul! Ay yıldızlı yar.

Bahçelerde öten bülbül senindir.
Mor menekşe, lale, sümbül senindir.
Papatya, fesleğen, hem gül senindir.
Senindir ovalar, senindir dağlar.

Gökteki uçan kuş, yerde karınca,
Elmadan, armuttan, nara varınca,
Aklına gelen ve tüm hayalınca,
Bu yağmur, bu bulut ve esen rüzgar.

Senindir tapusu kanla yazılı,
Alnında dedenin mührü kazılı,
Düşmanın ne kadar olsa azılı,
Görünce kaçacak bir delik arar.

SENİNDİR -2-

Oğlum Adnan 'a Doğum Yılı Hediyesi

Bu hava, bu ağaç, bu çiçek senin,
Hakkı yoktur, senden başka kimsenin.
Karış karış toprağı Türkiye'min,
Senindir ey oğul, bahçe ve bağlar.

Göklerimde uçan kuşum senindir.
Uykumu süsleyen düşüm senindir.
Baharım ve yazım, kışım senindir.
İpek saçlarını okşayan rüzgar.

Anadolu'm, buram buram senindir.
Şalvarım, yemenim, abam senindir.
Harmanda düvenim, yabam senindir.
Sonra da beş vakit dualarım var.

ATILLA

Buğday başakları gibi saçların.
Gözlerin berrak bir deniz mavisi.
Hilale benzerdi incecik kaşın,
Bedeldi cihane her bir tanesi.

Onbir aylık iken yürür dururdun,
Şarkılar söyledin bir yaşındayken.
Şükürler Allah'a şimdi büyüdün
Delikanlı oldun değişti çehren.

Şimdi bir sekseni aşan boyun var.
Kıskanır selviler seni görseler.
Güldükçe yüzünde çiçekler açar,
Gıpta eder sana bağlar bahçeler.

Yıllardır cömertçe sevgilerimi,
Kardeşlerine ve hep sana verdim.
İçime gömerdim tüm dertlerimi,
Ancak rüyalarda sizi öperdim.

KIZLARIM - 1 -

Baktıkça pırıl pırıl, mavi gözlerinize,
Üzölmek mi lazım, gülmek mi bilmem.
Felekte bir gün gülecek mi?
Masum, peltek sözlerinize.

Bana huzur veriyor,
El ele tutuşunuz, ağlarken gülüşünüz.
Melekler gibi, esneyip, gerilip uyanırken,
Bir tebessüm oluyor, gözlerimde düşünüz.

KIZLARIM -2-

Canlarım benim...
Yine sizi düşündüm bugün
Zaman zaman olur böyle.
Yaşım yetmiş aştı derken,
Şöyle bakıverdim düne.

Evet dün...
O minnacık tatlı kızlarım,
Kocaman birer kadın oldular.
Şimdi,
Kendi boylarını aşan kızları oğulları var.

Yıllar yılları kovalasın varsın,
Siz ayakta kalın yeter.
İçiniz daralmasın sakın,
Asla,
Dağıtmak ve dağılmak olmasın.

Yarın,
Sizlerin de dönüp bakacağınız günleriniz olmalı..
O günler içinde ben olur muyum bilmem.
Olmak isterdim ama, elde değil.
Mutlaka gelen gidecek.

Canlarım benim,
Sizde yüreğinizi koyup ortaya,
Varsa diyeceğinizi demelisiniz.

Ben tüm kötü günleri kendime ayırdım.
İyi günleri hep size verdim.
Siz de yine dün olduğu gibi,
Tatlı bir gülücük ve kucak dolusu sevgilerle,
Koşup gelerseniz eğer,
Benim için dünyalara değer.

KEMAL AĞBİME AĞIT

Ne desem neylesem. Ah! nasıl etsem?
Koca Maraş seni terk edip gitsem.
Elem desem, keder desem, gam desem,
Yakışır mı senin şanına Maraş?

Bacım gözyaşını kana çevirdi,
Feryadını duysa dağlar erirdi.
Yıkılmazdı edem, dağ mı devirdi?
Kalır mı bu acep yanına Maraş?

Yoldu saçlarını karısı, kızı,
Bir solukta felek ayırdı bizi,
Çıkamaz artık dostlar, kalpten bu sızı,
Başka ne yazıldı alnına Maraş?

Akşamı, sabahı bilemez oldum,
Gözyaşımı artık silemez oldum,
Gülsün eller, bense gülemez oldum,
Ağıtlar yakışır seline Maraş?

Gönül şarha şarha yarılısın varsın,
Toprak gül bedene sarılısın varsın,
İsterse kainat darılısın varsın,
Nasıl kıydın kendi kendine Maraş?

Kandıl da tiyekler üzüm mü tutar?
O yokken bağında keklük mi öter?
Ateş olmayınca duman mı tüter?
Kim çıkacak üzüm salına Maraş?

Kimi moter derdi, kimi de noter,
Yetmez mi bu acı? Allah'ım yeter.
Beterin beteri beterden beter.
Him taşı düştü mü beline Maraş?

Dağ gibi kardeşim yıkıldı kaldı,
Yetimler ardında döküldü kaldı,
Koca çınar belin büküldü kaldı,
Ağıt yaksın şimdi dalına Maraş?

Dostlar hep geldi gözleri yaşlı,
Aman bu nasıl iş dedi Maraşlı,
Güneş grup etti, ay vedalaştı,
O gün zehir kattı aşına Maraş.

Avluya çıkarıp buza koydular,
Çamaşırlarını yırtıp soydular,
Bir mis koku geldi cümle duydular,
Şaştı şu feleğin işine Maraş.

Eğilmez, bükülmez bir başın vardı,
Noter Kemal derler kardeşim vardı,
Sığmazdın dünyaya kainat dardı,
Ne yazalım mezar taşına Maraş.

Küstüm toprağına taşına Maraş,
Durmaz bundan sonra gözümde ki yaş,
Nafile ne dese, eş dost, arkadaş,
Dönüp bakamam artık yoluna Maraş.

Odalar yaptırdı oturamadı,
Kalemin okkaya batıramadı,
Doktorlar yetişti kurtaramadı,
Yatırdı edemi koluna Maraş.

Dostozan yedi'ydik der, kaldık altı,
Ne çare böyleymiş bozulmaz bahtı,
Kalmış mı dünya ya Süleyman tahtı,
Şeyh Adil de yatar camı Maraş'ın.

O BENİM BACIM

Gözü yaşlı bacım,
Baş tacım.
Yüreğimdeki sevgi tomurcuğu
Hastalığımda ilacım,
O benim bacım.

Sevgisini onlara, yüzlere bölen,
Benimle ağlayıp benimle gülen,
Göz yaşım, tasam, acım.

Dünyalar tatlısı
Altı kardeşin bir bacısı
O bize özel,
Hasta iken bile güzel

Karanlık gecelerde mehtabım,
Canım ciğerim bacım.

Yüreğime koyduğum el,
Tüm güzellerden güzel.
Başımın tacı,
O benim bacım.

KÜÇÜK ARDA

Son nokta,
Canımdan, kanımdan düşen son damla.
İyi ki doğdun...

Gözümün nuru Arda,
Al, yüreğimi, sevgimi veriyorum sana
Seni en candan duygularla kucaklıyor,
Burnundan, yanaklarından öpüyorum.

İşte...
Senin için yazıyorum şimdi,
Minicik ellerin avuçlarımın içinde.
Gözlerim gözlerinde.

Diğer torunlarıma da yazmıştım göreceksin bir gün.
Onları bu kadar uzun değildi.
Niye?
Onlar da soracak biliyorum,
Ve hepsinden özür diliyorum.

Güzel yavrularım, güzel torunlarım.
Başta da dedim ya,
Bu son nokta, bu son damla.
Bu duygular hepimiz için de geçerli.
Hepimiz de bu ihtiyar için değerli.

Küçük Arda,
Yarın senin de ellerin kalem tutacak
Olur ya
Sen de benim için yazarsın belki.
Yazmalısın da.

Belki bugün, belki yarın göçüp gideceğiz bu dünyadan.
Bayramlarda ve belki bazı kutsal günlerde,
Ziyaretime geldiğinde,
Ben de senin için yazdım dediğin an,
İşte o an, bu an gibi olacak
Ve ben sizinle yeniden hayat bulacağım inan.

MEHMET EMRE

(Torunum Leman 'ın oğluna İthaf)

Mehmet Emre doğdu, Hatay Şen 'lendi,
Çok güzel bir çocuk, gören beğendi,
Hoppidik, hoppidik diye annesi,
Ağladıkça o 'na ninni söyledi.

KÜÇÜK LEVENT

(Torunlarım İthaf)

Yüreğin,
Sevgi dolu olmalı.
İyiye, güzele, doğruya uzat ellerini.
Tüm güzellikleri doğanın,
Serilmiş duruyor önünde.
Aşk, sevgi, dostluk... her şey var.
Hepsi senin,
Al, kullan kullanabildiğin kadar.

Unutma,
Rüzgar ekenin fırtına biçeceğini.
Hep gülen gözlerle bak dünyaya.
Acıyı, kini, nefreti...
At bir yana.

Renkli hayallerin, rüyaların olmalı senin.
Hayata geçirmek için,
Dostça, mertçe...
Doğru yolda yürümelisin.

Daima derler ya,
Oku adam ol diye.
Sen de,
Bilgili, görgülü iyi adam olmalısın.
İşte öyle.

Haydi küçük Levent'im,
Aslan torunum benim.
Annen, baban, ailen...
Bir de şu ihtiyar deden,
Gurur duymalı senden.

TORUNLARIM

Leman-Levent

Fakülte önünde şimdi neler var?
Kavga mı, boykot mu, sınav mı acep?
Leman ile Levent her gün sabahlar,
Emekleri boşa gitmesin Yarap.

Haluk

Okul bitti, sıra geldi askere,
Allah sağlık versin bizim dişlere,
Haluk'u beklerken, başlarsa ağrı,
Dilerim tez elden gelir teskere.

Tuba

Tuba mı onu hiç sormayın bana
Hem sevimli hem de yakındır cana
Dualarım sana hep yoldaş olsun,
Başarılar dolsun renkli dünyana.

Hakan

Hakanı ben nasıl anlatsam size,
Yakışıklı, şirin, tatlı mı tatlı,
Anne ve babası izin verirse,
O, uçarak gelir inan ki bize.

Hale

Hıntık, mıntık ne derlerse desinler
Hale'nin gönlümde özel yeri var,
Zeka ve aklıyla o bir numara,
Hem okulda lider, hem evde lider.

Cansu

Zekası da ismi gibi akıyor.
O varken ufkumda güneş batmıyor.
Anne babasının gülen gülü o.
Neşesiyle cana canlar katıyor.

Murat

Dünya'ya gelmekten murat ne ise,
Sen de o muratla geldin dünyaya,
Pes etme, sakın ha düşme yeise,
Hazırlan nefesine hakim olmaya.

Dilara

Hala konuştuğun anlaşılmıyor,
Yaşın dördü buldu gayret be kızım,
Güzel gözlerine yaş yakışmıyor,
Artık şu ağıtı terk et be kızım.

Emre

Emre itaattir bizim şanımız,
Feda olsun eşe dosta canımız,
Herkes seni yiğit bilir er bilir,
Seninle kaybolur tüm efkarımız.

Atiye Nur

Bir Nur doğdu evimize öteden,
Hoş geldin güzelim safa getirdin,
Ne versem az sana, başka sevgiden,
Dilerim hep gülsün güzel gözlerin.

Begüm

Rüyalarımın gecesi,
Ailemizin neşesi,
Şirin torunum Begüm Han,
Gönül tahtımın ecesi.

KÜBRA

Cevdet Kabakçı'nın küçük kızı Kübra'ya İthaf

Kardeşin kadar güzel, onun kadar zekisin.
Öğretmeninin payı, onun kadar da senin.

Aklının cazibesi yüzünden okunuyor.
Gözlerinde, zekanın parıltısı duruyor.

Duygulu, terbiyeli ses hassas bir meleksin,
İnce, nazik ve kibar sevimli bir kardeşsin.

Bin dörtyüz yıl önceden gelen bir geçmişin var,
Güzel isminde senin saklıdır nice sırlar.

Bir sevgi halesi ol, sev anne ve babanı,
İlhamı senden alsın, kardeşin şirin Banu.

KÜÇÜK BANU

Banu Kabakçı'ya İthaf

Eğiten, ne güzel eğitmiş seni,
Çağlayan bir sevgi seli gibisin.
Aklının, yüzüne vurmuş albeni,
Konuşan Yunus'un dili gibisin.

Hikmet'i dedenden aldığın belli,
Munis ve sevimli hallerin kimden?
Bu da özelliğin başka bam teli,
Yarı babasından, yarı anneden.

Bir menekşe gibi zarif ve taze,
Ağlıyorken bile, gülen gözlerin.
Bu yaşta, aklına, yok bir endaze,
Boyundan, yaşından üstte sözlerin.

ATLATTIK

Vartayı atlattık yine bu gün de,
Azrail es geçti bizim kapıyı.
Bugün gıpta etmez, bir eski güne,
Dostlar der ki, Ozan yükselt çıtayı.

Yüksek dağlarım karlar düşeli,
Yıllar oldu, kaybetmedim neşemi.
Yarab, sayfamdaki özel köşemi,
Doldurtmadan kapattırma defteri.

Aşk muhabbeti aldım yanıma,
Bütün günahları vurdum sırtıma.
Daha fazlasını yazma alınma,
Güç bela atlattık son fırtınayı.

Nice yazlar geçti, nice kış geçti.
Başımızdan türlü türlü iş geçti.
İki gönül aşk yolunda birleşti.
DOSTOZAN kazandı zorlu sevdayı.

AZİZ MİSAFİR

Tutma ellerimi bırak güzelim,
Ben sevda yolunda yoruldum artık.
O dünkü bildiğin adam değilim,
Gönül kapısını kapattım artık.

Yıllar beni, ben yılları erittim,
Söndü gözüm feri, titrer her yerim.
Boynum, elim, kolum sızlar dizlerim,
Tek güzele nefsi park ettim artık.

Beyin teklemekte, bedense, hurda,
Menzile yaklaştık ayak çukurda.
Can da uçmak ister, durmaz yurdunda,
Emir yüksek yerden tutamam artık.

Dilim düğümlendi, elim bağlandı,
Acı, tatlı yıllar geride kaldı.
Azrail, kapıya geldi dayandı,
Aziz misafirdir, savamam gayrı.

CAN KUŞU

Zaman kurşun gibi, çökmüş üstüme.
Hazan rüzgarıdır esen başımda.
Coşkun sular gibi gürleyip akan,
Delidolu hayat kaldı arkamda.

Nice hengameyi aşıp gelen ben.
Yorulmak, dinlenmek nedir bilmezdim.
Şimdi saniyeler yük oldu bana.
Aksıra, tıksıra menzile geldim.

Bir sekseni aşan boyum kısaldı.
Ne başta saç kaldı ne gözümde fer.
İyisi, güzeli ne varsa gitti,
Meydanda pörsümüş bir beden kaldı.

Can kuşu da bıktı kafeste artık,
Omuzlamış bunca yılı sırtına,
Bir an önce uçmak ister gibidir.
Dönmek hevesinde gerçek yurduna.

HAYAT

Dün, ne çabuk gitti, bugün tez geldi.
Yaşamak ne güzel biliyor musun?
İlkbahar, yaz sonra, işte güz geldi.
Bir selam vermeden gidiyor musun?

İlkbahar dallara ruhsat vermez,
Renklerin cümbüşü var sırada.
Bülbülün sevdası dile gelince,
Peteklere, bal doldurur arı da.

DOST

Dost isen dost gibi olmalısın.
Yüreğın sevgi dolu...
Dağa taşa,
Kurda, kuşa
Harman harman savurmalısın.

Dost dediğın kaynak suyu gibidir.
Gürül gürül sevgi akıtır.
O alan değil, daima verendir.

Birlikte nefes alıp nefes verdiğın,
Aynı yastığa baş koyduğın,
Dost değilse neye yarar.
Kardeşler, analar, babalar...

Dost, dost olduğunu bilir.
Ufku, gökler kadar geniş,
Yüreğı sevgi mahşeridir.
O çöllerde esen sam yeli,
Bir nisan yağmuru;
Ve hayat veren güneş gibidir.

DOST'A

Sitem bile dosta, ar gelir bize,
Ne gam yüzbin kere düşsem denize,
Sarılmayı bırak uzanmam bile,
Yılan mı, değmesin ellerimize.

Yine de sitemler, dosta edilir,
Batağa, battıkça düşman, sevinir,
Umut kemendini yalnız dost atar,
Elini istersen kolunu verir.

Ayıya dayı mı diyeceğiz biz,
Köprüyü geçerken yükselse deniz.
Sulara gark olup ölmek evladır,
İstemem ihsansa çekin gölgeniz.

HEMHAL OLALIM

Ağacında dal olayım,
Peteğinde bal olayım,
Kurda, kuşa verme beni,
Tek kapında kul olayım.

İplik iplik yağan yağmur,
Batalıklarında çamur,
Yaktığın ocağa kömür,
Yürüdüğün yol olayım.

Bağlarında öten keklik,
Ormanında alageyik,
Dağında sünbül ve kekik,
Mis kokulu yel olayım.

Yad elde arama beni.
Ben kendimde buldum seni.
Haydi uzat ellerini,
Yeniden hemhal olalım.

AÇIK GİTMESİN GÖZLERİM

Kapında kulun olayım,
Ne azat et, ne sat beni.
İzin ver dilin olayım,
Anlatayım Dost'a seni.

Sırma saçın darmadağın,
Dökülmüş zülfün yüzüne.
Al al olmuş gül yanağın,
Kor gibi düştün özüme.

Zaman çarkına rest çekmiş,
Meydan okur bakışların.
Sevda okuna gerilmiş,
Yay olmuş da hilal kaşların.

Rüyalarımda sen varsın,
Sana ait tüm benliğim.
Kapanan bahtım açarsın,
Gündüz olur gecelerim.

Bir kez gel tut ellerimi,
Gün batmak üzere gülüm.
Çevir gündüze gecemi,
Açık gitmesin gözlerim.

GÜNAH

Günler de, aylar da, yıllar da geçer.
Ecel şerbetini bu can da içer.
Arkamda kalanlar yasım tutmasın.
Arada bir ismim anılsın yeter.

Sonsuz karanlığa düşünce ruhum,
Yıldandan, çiyandan değildir korkum.
Amel defterimiz açıldığında,
O zaman utanır mahcup olurum.

Sırtıma aldığım günah yükünü,
Atamam versem de dünya mülkünü.
Hayata bir daha dönseydim eğer,
Günahın kazırdım arzdan kökünü.

GELDİK GİDECEĞİZ

Geldi gelecek derken,
Bakarsın usulca girer pencereden,
Yapma etme diyemezsin,
Düğünlenir gırtlığında nefesin.

Yıllar bir çırpıda
Gelir geçer önünden,
Ne varsa aşktan sevgiden...
Bugün git yarın gel..
Hatta hiç gelme demek gelir içinden.

Fakat ne çare.
Herşey, her çaba boş artık.
Mutlaka geldik gideceğiz,
Kimse durduramaz Hak'dan başka.
Bir gün gerçekten gideceğiz.

OKU

Oku dedi Rabbim, dilde besmele,
Sınırsız hürriyet verdi kaleme,
İster inan, ister reddet kime ne?
Getiren alır rızamı, diyor aleme.

Aşkın ilk durağı, benim yüreğim,
Işıktır karanlığa düşüncelerim,
Ne gam, düşmüş ise ak, saçlarıma,
Ben sevda bağında özgür gezerim.

Hayatımda yer yok, yas ve kedere,
Aşk yük etmedim asla kadere,
Birleştiren oldum olmadım bölen,
Muhabbet doldurdum gönüllere.

DIYE

Semaya yazdım adını,
Cümle alem görsün diye.
Koca dünyanın çarkını,
Çomakladım, dursun diye.

Rüyalarım çöpe attım,
Akıl defterini yırttım,
Tüm hayallerimi sattım,
Derde derman katsın diye.

Uğraştım binbir sorunla,
Garip Dostozan kulunla,
Yarabbi senin yolunda,
Gerçekler bulunsun diye.

KAR BEYAZLIĞINCA GÖZLERİME NUR

Akıl sır ermiyor işine Rabbim.
Kiminin doğmadan ömrü bitiyor.
Benimde kırkında sarsıldı kalbim,
Burada, gün doğarken orda batıyor.

Gökyüzünün akıl almaz esrarı,
Düşüncelerimi zorlasa da boş.
Yeryüzünde o, kocaman dağları,
Binbir mahlukata eylersin yoldaş.

Yağmur olur gökten inersin yere.
Kar beyazlığınca gözlerime nur.
İsmi yad edip akan şu dere,
Nerde oyalanır, nerede durur?

Tohumun içinden fişkırın çınar,
Hangi hayat pınarından su alır?
Dalları süsleyen ayva, kiraz, nar,
Cennet bahçesinin sırları mıdır?

Yerde, dalda, suda her yerde varsın.
Karanlık ruhuma açılan kapı,
Hayale sığmayan hayal kadarsın.
Neylesin bu gönül ayı, mehtabı.

ÇİL METİN

İşte Çil Metin de gitti dünyadan,
Sarhoşken, ayıklar kadar deliydi.
Dün gece aniden aldı Yaradan,
O bir gönül eri, sevgi seliydi.

İçime akıttım gözyaşlarımı,
Bir, ikinci vakti yolcu ederken.
Yazdım ardın sıra duygularımı,
Koysunlar taşına eğer istersen.

GERÇEK

Durdu mu saatler, niye işlemez?
Geceler geceler, uzayıp gider.
Kapıda Azrail aman dinlemez,
Açıp açmasan da mutlaka girer.

Saat midir duran, yoksa ben miyim?
Kaderin çizdiği bir bilmeceyim.
Nice yıl gündüzdüm, artık geceyim,
Açık kareleri karalayiver.

Çözüldü bilmece açıldı kapı.
Kimse çıkarmadı dünyaya tapı.
Musalla taşında daracık yapı.
Sen de bir ucundan tutu tutuver.

Artık bundan sonra ebedi gerçek.
Kalmadı gönülde arzu ve istek.
Cennette huriler hep çiçek çiçek.
Sen de birkaç demet alı aliver.

Ne gece var artık ne de karanlık.
Her arzuna göre bir kapı açık.
Şu dünya dediğin ne de daracık.
Sen de bu tarafa geçi geçiver.

NESİ KALDI ŞU DÜNYADA

Alan gitti, çalan gitti.
Falan gitti, filan gitti.
Hazinesi olan gitti,
Hepsi kaldı Şu dünyada?

Yolu yordamı yitiren,
Etrafı yiyip bitiren,
Var mı yanında götüren?
Hepsi kaldı Şu dünyada?

Haramzade haramiler,
Melek yüzlü nuraniler,
Hep gittiler birer birer,
Nesi kaldı Şu dünyada?

Fatih'lerin, Yavuz'ların,
Napolyon'un ve de Çar'ın,
O, Muhteşem Süleyman'ın,
İsmi kaldı Şu dünyada?.

Hakanların, karunların,
Ve de Acem Şah'larının,
Koca Mustafa Kemal'in,
Sesi kaldı Şu dünyada?.

Yarın ben de gideceğim,
Mutlak hesap vereceğim,
DOSTOZAN'ın diyeceğim,
Nesi kaldı Şu dünyada?

O'NA AİTTİR

Yüreğime taş bağlasam kırılır
Ardından ağlarsam ablam darılır.
Ah, felek apansız vurdu silleyi
Nice yıllar geçse acısı kalır.

Allah'ın takdiri der sabrederiz,
Nerede ne zaman olur bilmeyiz.
Azrail boş yere bahane arar,
O dilemiş, bin can olsa veririz.

Niçini nedeni O'na aittir,
Tevekkül ederiz, madem vakittir,
Çare aramanın çabası boşa,
Alan da veren de yüce Halik'tir.

TESLİM OLALIM

Ulu varlığın önünde,
El bağlayıp diz çökelim.
İnananların yolunda,
Omuz omuza gidelim.

İstmeden veren el ol,
Kalp gözüyle gören sen ol,
Aşk gülünü deren sen ol,
Bu yolda birlik olalım.

Ağaçtaki kuru daldan,
Petekten, arıdan, baldan,
Akıl denen şu hamaldan,
Gerçek neymiş bir soralım.

Dağı taşı yaratanın,
Bedende ki cansız canın,
Damarda dolaşan kanın,
Aşkıyla hamal olalım.

Sevgi ateşi sönmeden,
Güneş batıya dönmeden,
Vazgeçip nasıldan, neden,
Böylece teslim olalım.

BU SES

Sonsuz bir dehlizdi yolun ötesi,
Yoruldu dizlerim, düştü ellerim.
Binbir engel aşıp gelen bu sesi,
Her an, her saniye duymak isterim.

Feryadıydı sanki o, karanlığın,
Geceyi bıçakla böler gibiydi.
Gönlümü (içimi) ısıtan şu aydınlığın,
Lambasını yakan ışık seliydi.

Bu ses macerayı anlattı bana,
Husumet ve kini ateşe attım.
Bir nur rahmetiydi yağın cihana,
Aşk ve sevgiyi birlikte tattım.

Geçmiş ve gelecek çağı önüme,
Eksiksiz yalansız getirdi bu ses.
Bu ne güzel sevda, düştü gönlüme,
O'nu soluyorum ben nefes nefes.

ÖTEYE MEKTUP

Birkaç kişi kaldık biz buralarda,
İyiler, peş peşe takıldı gitti.
Bizim de bir ayak artık çukurda,
Biçilen zamanın sonu gözüktü.

Sancılar başladı ayakta, başta.
Gönül, kafesiyle her an savaşta.
Hanım da sızlanır durur bir başta,
O da benden beter, kocadı çöktü.

Ben yıllarca sebil ettim sevgimi.
Kurdum dostlar için sabır bendini,
Hiç yaşlanmaz sanır idim kendimi,
Hayat hoş bir rüya, tükendi bitti.

Bilseydim ötede hep beraberiz,
Her şeye boş verir koşardım size,
Ne ise yol yakın ilk sıradayız,
Birkaç metre yer yeter bendenize.

FELEK

Bir ilahi aşka düştüm,
Kanatsız garip bir kuştum,
Gurbetten gurbete uçtum,
Bulamadım izin felek.

Aştım karlı dağlarını,
Gördüm cennet bağlarını,
Yaktım kandil yağlarını,
Seçemedim yüzün felek.

Yunus Emre olamadım,
O buldu ben bulamadım,
Kapına kul olamadım,
Geldim dizin dizin felek.

Te, uzaktan çıktım yola,
Eşiğinde verdim mola,
Benim gibi mecnun kula,
Nasıl kıyar özün felek.

Aşkı ile Mevlana'nın,
Düştüm yoluna Konya'nın,
Beni mest eden rüyanın,
Bu sırrını çözün felek.

Yalvarır Hanifi kulun,
Nerden gider diye yolun,
Şaşırdı sağ ile solun,
Halsiz düştüm izin felek.

SAATLER

Saatler ne hızlı, zaman ne kısa.
Ancak altmışımda anladım bunu.
Ne olur bir süre saatler dursa.
Şu çarkıfelekte bozsak oyunu.

Siyah perdeleri çekin bir yana.
Açılsın aralık duran pencere.
Sokalım tıkacı zaman çarkına.
Güneş hiç batmasın, olmasın gece.

Nedense bir türlü durmuyor saat,
Yıllar bir su gibi akıp gidiyor.
Yavaşla dedikçe ediyor inat,
Beni de peşine takıp gidiyor.

UĞRAMAZ

Takıldım ağına bir sonbaharın
Hep özlemin duydum geçen yılların.
Yel vurup dökmesin hazan olsa da,
Kalsın yaprakları üstünde dalın.

Ne çare dallarda durmuyor yaprak.
Yuttukça yutuyor doymuyor toprak.
Bazen yel alıyor bazen fırtına,
Bu süreç acaba ne gün duracak?

Kimse bulamadı bu derde çare.
Akıl sarhoş oldu, mantık avare.
İdrakı peşine takmış gidiyor,
Nefis de kendini atıyor nare.

Hak birdir, yol birdir alemi iman,
Sapmadan dosdoğru gel geç bu yoldan.
Yapacağın tek şey teslimiyettir,
Her şey biter çarkın durduğu zaman.

Bilmedim duymadım demek kurtarmaz.
İmanın en bariz sembolü namaz.
Kaygıyı şüpheyi bir yana bırak,
Müminin kalbine şeytan uğramaz.

UYUR GEZER

Bu sahte yüz de kim, riyakar, habis?
Ruhsuz bir bedenin aksi aynada.
Rezil bir hayatın peşinde nefis,
Uyur gezer gibi sanki dünyada.

Nedir beynimdeki bu zonklamalar,
Burgu burgu nedir enseme delen?
Ecelin eli mi bu yoklamalar,
Azrail mi yoksa çevremde gezen?

Bu ben, ben değilim, kim bu, aynalar?
Ne güldüğüm belli, ne ağladığım,
Bir hüznün mangası tüm hatıralar,
Bu medeni(!) çağda, ben orta çağım.

Mazi gözlerimde damla damla nem,
Vur neşteri doktor hazırdır sinem,
Bu derde ben başka çare istemem,
Şu murdar bedeni yar dilim dilim.

Omzumda sazım, elimde mızrap,
Tel tel, name name dert okur dilim,
Gözümün elifi yazar ıstırap,
Ben ki öz yurdumda sanki garibim.

HAYAT

Duymuyorum,
Sesinin rüzgarında kayboldu kulaklarım.
Kilise çanları gibi inlese umut,
Ben sağırım.

Körüm;
Senin gezdiğin yerlerde yitirdim gözlerimi,
Ezik gözbebeklerimle canım,
Seyrediyorum seni.

Kelim;
Hayat güneşi vurdu başıma,
Tel tel döküldü saçlarım.
Kapıyı erken çaldı ihtiyarlık,
Yoruldu bakışlarım.

Ben kel, ben sağır, ben körüm,
Ezilmem lazımdı bunca yükün altında,
Hala yaşıyorum,
Hala dipdiri adımlarım.

YORGUN KALP

Günler de, aylar da, yıllar da geçer.
Viran olur hane, baykuşlar öter.
Dertler içimizde kurmuş karargah,
Bizimle beraber mezara gider.

Kader ağlarını örer gizliden,
Ne çare dönmüyor bir kere giden,
Zaman çemberinde pervane olduk,
Yorgun bir kalp kaldı şimdi maziden.

Geceler kasvetli, geceler sessiz,
Gün doğmak bilmiyor, ufuklar renksiz,
Korku yüreğime çökmüş oturmuş,
Böyle gecelere şafak gereksiz.

YORULDUM

Adım adım geçtik biz bu yollardan.
Bazen diken vardı bazen gül vardı.
Ayak sesim gelir hala bulvardan,
Issız kaldırımlar arkadaşım.

Nice tepelerde dorukta durdum.
Saygıyı, sevgiyi, vefayı buldum.
Kimi kral oldum kimi kul oldum.
Gönlüm gariplere güzergah oldu.

Zaman daralıyor yolum kısaldı.
Gönül, kafesinden sanki usandı.
Yel vurdu savruldu can, harman oldu,
Meydanda pörsümüş bir beden kaldı.

Daha dün, her şeye meydan okurdum
Gönül dergahımda sevgi dokurdum,
Hep veren ben oldum artık yoruldum,
Şu zalim alemde dünyam karardı.

ÜRYAN

Her gün, bir hediye bize Tanrı'dan.
Şu nefis hava da, su da, toprak da,
Aylar da, yıllar da gelir arkadan.
Kaynayan kazanlar, tüten ocak da.

Daha nice varlık ve nice nimet,
Biz zavallı kullar için yaratmış.
Ne zaman koparsa kopsun kıyamet,
Cehennemden faik cenneti varmış.

Gönül sevdalarda, akıl firarda.
Çaresizliğime çare bulunur.
Nice sır yüklüdür yağmurda, karda.
Gerçeğin aynası karşımda durur.

Ben beni bilirsem bu bana yeter.
Her saniye ölür dirilir zaman,
Kim bilir ne vakit başlar son sefer,
Nasıl geldik ise, anadan üryan.

VİCDAN

Ey vicdan..
Acep sen,
Nerelerdesin?
Kimlerin cebinde,
Hangi kasada,
Yoksa bir servinin dibinde misin?

Nerdesin?
Dağlara mı çıktın,
Sürgünde misin?

Tetikdeki elde, mermi ucunda,
Yoksulun fakirin dilinde misin?
Rüzgarın elinde, yağmur selinde,
Zalimin, hainin ininde misin?

Ey vicdan,
Varsa vicdanın,
Şehre in, kasabaya in, köye in,
Görelim nesin, necisin.
Çık ceplerden, kasalardan,
Herkes ne olduğunu bilsin.

ZAMAN TÜNELİ

Ayaklarda his yok, dizde sızı var.
Bazen tenim donar, bazen de yanar.
Ellerim kollarım uyuşur durur,
Yaş yetmiş aştı, saçlarımda kar.

Ne heyecan kaldı ne merak bizde.
Akıl bir hoş olmuş, ne fer var gözde,
Taşıyamaz oldu beden yükünü,
Nefes zorlanıyor, takat yok dizde.

Bel büküldü kaldı, eller titriyor.
Yıllar, füze gibi akıp gidiyor,
Zaman tünelinin, sonu gözükte;
Ziller, kampanalar, çanlar çalıyor.

Kafesinde gönül mahzun duruyor.
Sevgi tomurcuğu, gün gün soluyor,
Bir zaman okşayan, seven şu eller,
Aşkın dallarını tek tek kırıyor.

Dökülmüyor aşka göz yaşı artık,
Yıllar var gönlümün kapısı örtük,
Gülün divanesi oldu sadece,
İşte her an böyle, sarhoş körkütük.

KİM HESAP VERİR?

Efkarıma perde olur geceler,
Uyku girmez gözlerime nedendir.
Anlatamaz sıkıntımı heceler.
Garibin, yoksulun derdi bendedir.

Ağlayanla ağlar, dertlenirim ben,
Beynime sancılar girer öfkeden.
Bunca eziyet ve bu zulüm neden?
Cezayı kim öder, kim hesap verir?

İHTİYAR

Kırışmış tenleri, titrek elleri.
Fakat hayat dolu canlı gözleri.
Dökülen sevgiydi yanaklarından,
Hikmet saçıyordu ürkek sözleri.

Eğildim önünde, hemen diz çöktüm.
O titreyen eli saygıyla öptüm.
Dilerim sönmessin bu gülen gözler,
Kırışan izlerde kendimi gördüm.

Bir baktım geriye, nasıl geçti dün?
Neşeme her zaman ortaktı hüznün.
Aynalar tanır mı? Sanmam bu yüzü.
Hücreler kurumuş dökülür her gün.

SİTEM

Mezar taşlarına ağıtlar yaktın.
Yaşayan dostlara bakmadın bir kez.
Hoşgörü, sevgiyi, aşkı bıraktın,
Hasta mı, sayrı mı sormadın bir kez.

Sağlıkta kol kola girmek var iken,
Küsmek ve darılmak bilmem ki neden?
Sevgi bağlarını bir bir çözerken,
Barış çubuğunu yakmadın bir kez.

Azrail kol gezer oldu burada.
Nice dostlarımı aldı ard arda.
Her gün bir endişe, kim var sırada.
Sen ise kapımı çalmadın bir kez.

GEL

Adım adım gül döşerim yoluna.
Nefsin onurunu kıra kıra gel.
Bir canım var feda olsun yoluna,
Eşe dosta selam dura dura gel.

Sevgi ocağımın çırası ol da.
Zulme isyan eden bu güzel yolda,
Muhabbet şalını sırtına al da,
Bütün zincirleri kıra kıra gel

Kaldır aydınlığı örten perdeyi.
Yalanı, dolanı, kötü her şeyi,
Adalete düşen kara gölgeyi,
Çalıp yerden yere, vura vura gel.

GÖZ AŞINASI

Yıllarımı hovardaca harcadım.
Yüzüm kırış kırış, şakağımda kar,
Gözüm feri söndü, titrer ellerim,
Dayandı kapıya geldi sonbahar.

Ayak izlerimi silerek geldim.
Güzelim arama yollarda beni.
Ben, aşk defterini dürdüm de geldim,
Boş yere bekleme bulvarda beni,

Gönül bahçenizde eğer yer varsa?
Bir misafir gibi uğrarım belki.
Dalında şakıyan bülbül sorarsa,
Göz aşinasıdır dersin, çok eski.

KAPAT DEFTERİ

Zamanı, durdurmak mümkün olsaydı,
Tutar kuyruğundan çekerdim geri.
Azrail karşıma çıkıp sorsaydı,
Al şu saatleri, derdim ileri.

Ne yazık ki ne o, ne de bu mümkün.
Bu yüzden yelkovan, akrep de üzgün.
Yarabbi, zamanım dolunca bir gün,
Demesinler açık gitti gözleri.

Yaş yetmiş buldu, bitti işimiz.
Ayırdı yatağı çoktan eşimiz,
Varsın mısralarda kalsın sevgimiz,
Sen de gönül, artık kapat defteri.

REYHAN HEMŞİRE

Gülen gözlerinle ne Şeker Őeydin.
Çok tatlı bakardın Reyhan Hemşire.
Odamı süsleyen kır çiçeğiydin.
Mis gibi kokardın Reyhan Hemşire.

Şu kısacık zaman içinde bile,
Bir sevgi yumağı ördük seninle.
Şifa dağıtırdın sen ellerinle.
Cana can katardın Reyhan Hemşire.

Yumuşak, incecik ellerin vardı.
Nabzımı alırken nabzın atardı.
Parmak uçlarından alev çıkardı.
İçimi yakardın Reyhan Hemşire.

Doktorlar neşteri göğsüme vurdu,
Azrail çevremde gezindi durdu.
Sen yoktun, olsaydın ne hoş olurdu.
Elimi tutardın Reyhan Hemşire.

Sağ bacağıın baştan başa yardılar,
Yedek damar varmış, onu aldılar,
Tıkanan damara yama vurdular.
Bir de sen görseydin Reyhan Hemşire

Ben taburcu oldum, sen izindesin.
Bolu'da mı, bilmem Şimdi nerdesin?
Çınlar kulağımda o tatlı sesin.
Beni mi anardın Reyhan Hemşire?

Sen varken odamda bir huzur vardı,
Gülerdin, yüzünde güller açardı,
Tatile gidecek sanki ne vardı?
Yaramı sarardın Reyhan Hemşire.

NEDİR?

Bu kafa ve bu yüz, bu el benim mi?
Bu mu Türklük, Bu mu Millet sevgisi?
Düşüncelerimi hapseden zincir,
Ufkumu daraltan bu illet nedir?

Bu değil, o değil, yakışanı ne?
Zehirli oklara ne yapsın sine?
Yönümü döndürsem mukaddes dine,
Suç sayan çıkıyor, bu zillet nedir?

Beynime bin defa sıkılan kurşun,
Dökün zehrinizi ne varsa kusun,
Anneler ağlayın, bebekler susun,
Çare bu mu acep, metanet nedir?

Ellerim yüzümü örtse layık mı?
Deli mi, sarhoş mu, yoksa ayık mı?
Yunus'un karnında ufak balık mı?
Ben miyim aranan bu halet nedir?

Yüreğe bir değil saplanan hançer,
Şaşıran her kurşun beni mi seçer?
Her gün bir yanımı delip de geçer,
Hıyanet, felaket, melanet nedir?

Nerde demokratlar, nerde alimler?
Dilime kelepçe vurdu zalimler,
Nereye kayboldu adil hakimler?
Din ve imanıma bu nefret nedir?

BELKİ

Omuzumda bunca günah var iken,
Hangi yüzle gelsin huzura kölen?
Af dilemek için meşin yüz gerek,
Bende de meşin yüz yok ki Yarabbi.

Birkaç küçük dala tutunurum ben.
Açma ayıbımı utanırım ben,
Belki aşkın ile kurtarırım ben,
Günahım o kadar çok ki Yarabbi.

KENDİMİ BULSAM

Bir Şelale gibi, coşup ağlasam.
Haykırsam sevgimi eşim, dostuma.
Dünyayı ucundan tutup kaldırsam,
Tüm günahlarıyla alsam sırtıma.

Açsam içimdeki kara defteri,
Yaprak yaprak, satır satır okusam.
Söylesem aklımdan geçen sözleri
Senin varlığında kendimi bulsam

AFFEDİCİ

Aşkın gözü kördür diyorlar yalan.
Sevgi eksilmesin benim dünyamdan.
Mecnun'un gözüyle görebilseydik,
Öyle bir aşk için vermez miydik can?

Bana diyorlar ki günahın çoktur.
Huzura varmaya hiç yüzün yoktur.
Senin keremini bilmez mi bunlar?
Yok dersen, hepsi de yok olacaktır.

Yarabbi, kalbim de ruhum da senin.
Gözünü kapatma yeter kalbimin.
Sen naçiz kuluna kıymıyorsun da,
Yakıyor ateşi sana sevgimin.

Bağışlayıcı ve affedicisin.
Gürül gürül akan sevgi selisin.
Aşıkına zulüm etmek olur mu?
Candan isteyene sen hep verirsin.

SON MEKTUP

Sen bizi arayıp sormazsın amma,
Ben yine de bir kez yazayım dedim.
Kardeşine küsmüş derler adama,
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

Gelenden, gidenden haber sordun mu?
Bunca ayrılığı hayra yordun mu?
Bay-pass olduğumu bilmem duydun mu?
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

Azrail kol gezer oldu burada,
Metin'i, Çetin'i, aldı ard arda,
Şimdi bekler olduk kim var sırada.
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

Noter Kemal gitti, Köroğlu gitti,
Kan kardeşin de bizi terk etti,
Enişte kefeni eliyle biçti,
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

Demirci kardeşin tekrar evlendi,
Yaşlandı gözünün ferî tükendi,
Geldin, uğramadın, inan gücendi,
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

Bacım, bacım derdin unuttun, noldu?
Biçare yaşlandı bir karı oldu,
Ağladı, sızladı, sarardı soldu.
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

Sen ise gizlice geldin de gittin,
Mezar taşlarına gözyaşı döktün,
Nedense sağların yanında yoktun,
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

Bu son mektup desem, yalan söylerim,
İnanmazsın belki, doldu gözlerim,
Dilim dursa, durmaz yazar ellerim,
Ben yine de bir kez yazayım dedim.

ADRES

Dakikalar saatleri,
Saatler ise günleri,
Peşine takmış gidiyor,
Nedense dönen yok geri.

Dün, evvelsi güne hasret.
Bugün, düne eyler nispet.
Gene ateş düştü tene,
Gönül, aşkı eder davet.

Yunus'tan aldım adresi,
Her yanda Yunus'un sesi,
Kulağımda çınlar durur,
Neyde Mevlana nefesi.

Bülbül kanat çırpır güle,
Gül dönüp bakmaz bülbüle.
Kimse sormaz bu hal nedir?
Neden çekilir bu çile?

Sormanın ne gereği var.
Bu gül her mevsimde açar.
Öyle bir sevdadır bu ki,
Bülbül hazdan kanat çırpır.

RUH

Niye hiç öteden haber gelmiyor?
Gidenler hep sessiz kalıyor neden?
Her giden, tarifsiz acı veriyor,
Ruh, ortalıkta yok çürüyor beden.

Nerelerde gezer, nerde oturur?
Nelere sevinir, neye üzülür?
Gölge mi, madde mi, mana mı nedir?
Belki bu bilmece, bir gün çözülür.

Öyle bir gün ki o, aniden gelir.
Ne demekse adı, onun eceldir.
Can mıdır, ruh mudur bilmem ne ise?
Bir meçhule doğru alır götürür.

SON BASAMAK

Gölgeler uyuyor, gün kısalıyor,
Zamansa perdeler kapansın diyor.
Her şey birlik olmuş bu kadar yeter,
Gönül'e var ya, ancak o direniyor.

Düşün, yıllar önce gencecik biri,
Çelik iradeli, sağlam ve diri,
Şimdi bükük beli, titrer elleri,
Bakıp geçmişine ağıt yakıyor.

Nerde o coşkun, azgın fırtına,
Yıllar kurşun gibi binmiş sırtına,
Eteği tutuşsa varmaz farkına,
Son basamakları tek tek iniyor.

ORDAN ÖTESİ

Kaldırmayın seccademi yerinden.
Kalsın öyle, bozulmasın kiblesi.
Halas kıl Yarabbi şeytan şerrinden
Yok olsun üstümden o pis nefesi.

Haramı helaldir diye, yuttuk biz.
Çürük malı sağlam diye sattık biz.
Teraziye zamlı dirhem attık biz.
Düştü adalete, şüphe gölgesi.

Bilen var mı, ne var altında yerin?
Sorunca melekler, tutulur dilin.
Cürmünü çekersin ettiklerinin.
Ateştir DOSTOZAN ordan ötesi.

NE VARSA

Ne varsa; gecenin karanlığında,
Ölüp de dirilmenin, yıldızlarıdır yanıp sönen.
Ne varsa; ufukta gün batımında,
Gündüzle geceyi bıçak gibi bölen.

Ne varsa; okyanusların derinliğince,
Balık yumurtalarından, karınca yumurtalarına kadar.
Böldüm şu arşı lif lif, damar damar gönlümce,
Karanlığıma göz kırptı yıldızlar.

Ne varsa; ağacın dalında,
Meyvesinde değil, minnacık tohumundadır.
Ne varsa; yokum içimde olan varda,
Ve aklım, aklımdadır.
Yunus demiş; “Bir ben vardır, bir de benden içeri”
Ben de derim, bana, benden yakındadır.

ÇEKİVER GİTSİN

Açılsın kilidi demir kapının.
Dinsin artık biraz, şu göz yaşlarım.
Zevkine varalım hür sokakların,
Çiçekleri açsın, güzel baharın.

Deformu, reformu dile getirin.
Özgürlüğü, dağlara da götürün.
Terör belasını, toptan bitirin.
Zinciri kırılsın prangaların.

İpe çekeceksen, çekiver gitsin.
Göz yaşları dursun, acılar dinsin.
Ey hak, ey adalet nerelerdesin?
Bugün erken dersin geç olur yarın.

GÜN DOĞACAK

Sezai Karakoç'un Şiirine Nazire

Önümde dağ dağ engebe;
Aşmam gerek, aşmam gerek.
Geceler gündüze gebe,
Menzilde buluşmam gerek.

Rüzgarlar fısıldar durur.
"Sonsuzluk kervanı" yürür.
Başı boş köpekler ürür,
Onlarla savaşmam gerek.

Bu yükü taşıyanların,
Etrafında halkalarım.
Sıra bende diye yarın,
Mihnete alışmam gerek.

Gün doğuyor gün doğacak.
Açmış Ayasofya kucak.
Şahzadem elinde sancak,
Saf olup surlaşmam gerek.

Şahzade başında sancak,
Burçlarda dalgalanarak,
Gökleri kucaklayacak.
Bu ruhla yarışmam gerek.

Hani Yunus nerde deme.
Uzansam değer elime.
Dokunmakta ne kelime?
Sarılıp koklaşmam gerek.

Selam olsun doğan güne.
Şükrederim ben bu güne.
Selam atiye ve düne,
Küslerle barışmam gerek.

YARABBI

Sana uzanan elimi,
Atıfet et tut Yarabbi.
Sensiz konuşan dilimi,
Dilim dilim et Yarabbi.

Seni anlatmayan sözü,
Seni göremiyen gözü,
Ayrı ise senden özü,
Ateşine at Yarabbi.

AZRAİL'E NİYAZ

Biliyorum bir gün,
Aniden geleceksin.
Ne kapı zilini çalacak,
Ne de pencere camına vuracaksın.
Aldırma, ayak seslerini duysam da olur.

Nasılsa,
Geleceğin gün yazılıdır alnımda,
Artık bir şafak vakti mi olur?
Veya...
Bir ikindi üzeri mi?
Gelecek.
Haydi bakalım diyeceksin,
Tasını, tarağını topla,
Varsa,
Azığını da al, vur sırtına,
Taşımak için gerekmez hamal.

TEVBEKAR

Başılamak senin yüce şanıdır.
Benimse taşınmaz günahım vardır.
Pervaneler gibi yandım da geldim.
Ruhum ve bedenim emrine hazır.

İster ateşe at, ister kubura.
Ben açık yürekle geldim huzura.
Yarabbi, eğer sen imdat etmezsen,
Bu hakir kulunu kimler kayıra.

Doğru bu hakir kul belki günahkar.
Amma yüreğinde senin aşkın var.
Pişman olanları affedicisin.
Ben ki yıllar önce oldum tevbekar.

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ

Anam,
Sevgi, şefkat dağıtırdı gülüşün.
Nefesin mis gibi gül kokardı.
Nasırlı ellerinle saçlarımı okşarken,
Dudaklarından dökülen sevgi dolu dualardı.

Saçına nar kırmızı kına yakardın,
Gümüş yüzük takardın parmaklarına.
Başına boncuk oyalı şeş bağlardın,
Sarı püsküllü edik giyerdin ayaklarına.

Babam mı?
Hiç tanımadım onu,
Ben altı aylıkken değişmiş dünyasını,
Çok dindardı diyorlar.
Kafkasya'dan geldiklerini duymuştum.
Rus zulmünden kaçmışlar.

Annem anlatırdı,
Oğlum Baban;

Babam gül şefteli yemeni giyerdi ayağına.
Sırtında dokuz sandıklı abası,
Dik dursun diye bıyıklarına,
Teh sürerdi.
Hele bir de gümüş köstekli, şimendifer saati vardı.
Arada bir ona çaktırmadan bakar,
Sonra da ayıp oldu mu diye utanırdı.

Edemse,
Ayağında firenk ipi şalvar,
Bir elinde haşş tesbihi,
Sokak sokak gezerdi.

Ne denli arıyorum o günleri bilseniz.
Emmin, bibim ve Anış bacım,
Gündüzleri sevgi çiçekleri toplarlar,
Geceleri eşe, dosta dağıtırlardı.

Ağbilerim,
Yiğit ve namuslu insanlardı,
Büyükleri sayar, küçükleri sever,
Tüm mahalle onlardan sorulurdu sanki,
Onlar, hep ağabey, kardeşti.

GÜN BATARKEN

Gök kubbe mi çöküyor ben miyim yoksa çöken?
Kimdir bu, sağnak sağnak karanlıkları söken?
Bu neşeli hayatın, bu mu son hatırası?
Sokuyor hançerini sulara, gün batarken.

FİNİŞ

Otuz yedi yıllık memuriyeti,
Şerefle kapattık Elhamdülillah.
Koruduk, hep mülkü ve mülkiyeti,
Harama batmadık Elhamdülillah.

Eğilmedik, bükülmedik, kırıldık.
Zulme karşı, adalete sarıldık.
Bazen sitem ettik, bazen darıldık.
Meydandan kaçmadık Elhamdülillah.

Haklıya, hak için, hakkını verdik.
Güneşte üşüdük, karda eridik,
Bir koltuk uğruna taviz vermedik.
Doğrudan sapmadık Elhamdülillah.

ÖLÜM

Saat mıdır, yoksa, duran zaman mı?
Günler aynı günler, değişen nedir?
Bir hüznün var yüreğime oturmuş,
Atamam bir türlü bunca senedir.

Hayat, yitiriyor güzelliğini.
Bir başka alemin içindeyim ben.
Neler düşünüyorum uykularımda,
Hesap soruyorum tüm gecelerden.

Karanlık bir dehliz yolun sonunda,
Açmış kollarını bekliyor ölüm.
Bir tatlı bestedir öteden gelen,
Şimdiden dostları tek tek görürüm.

Perdeler çekildi açıldı önüm.
Bir paçavra gibi yırttım geceyi.
Rüyalar, hayaller tüm gerçek oldu.
Çözdüm satır satır son bilmeceyi.